

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์

ของ

อนัญญา อักษรพิมพ์

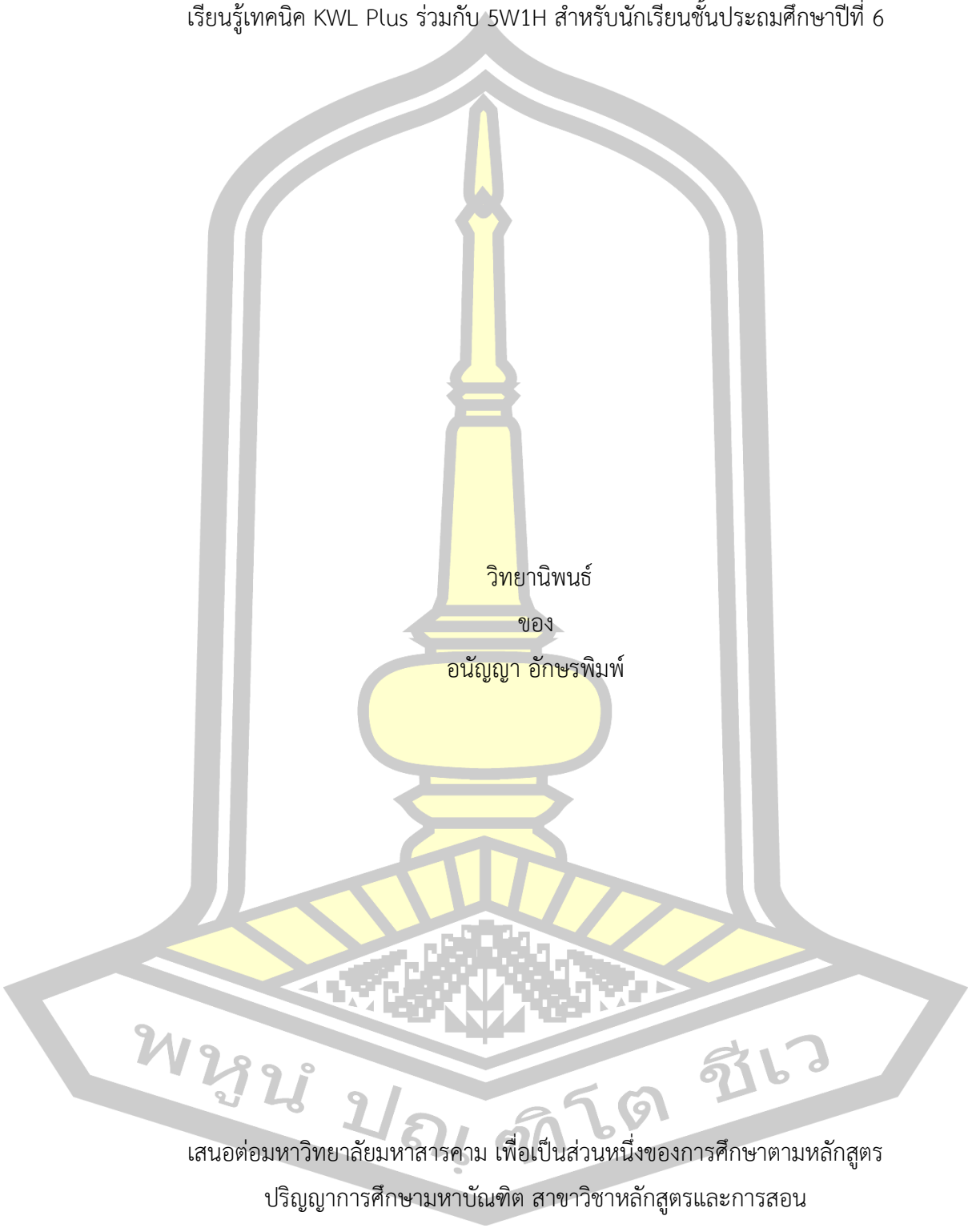
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กรกฎาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์

ของ

อนัญญา อักษรพิมพ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

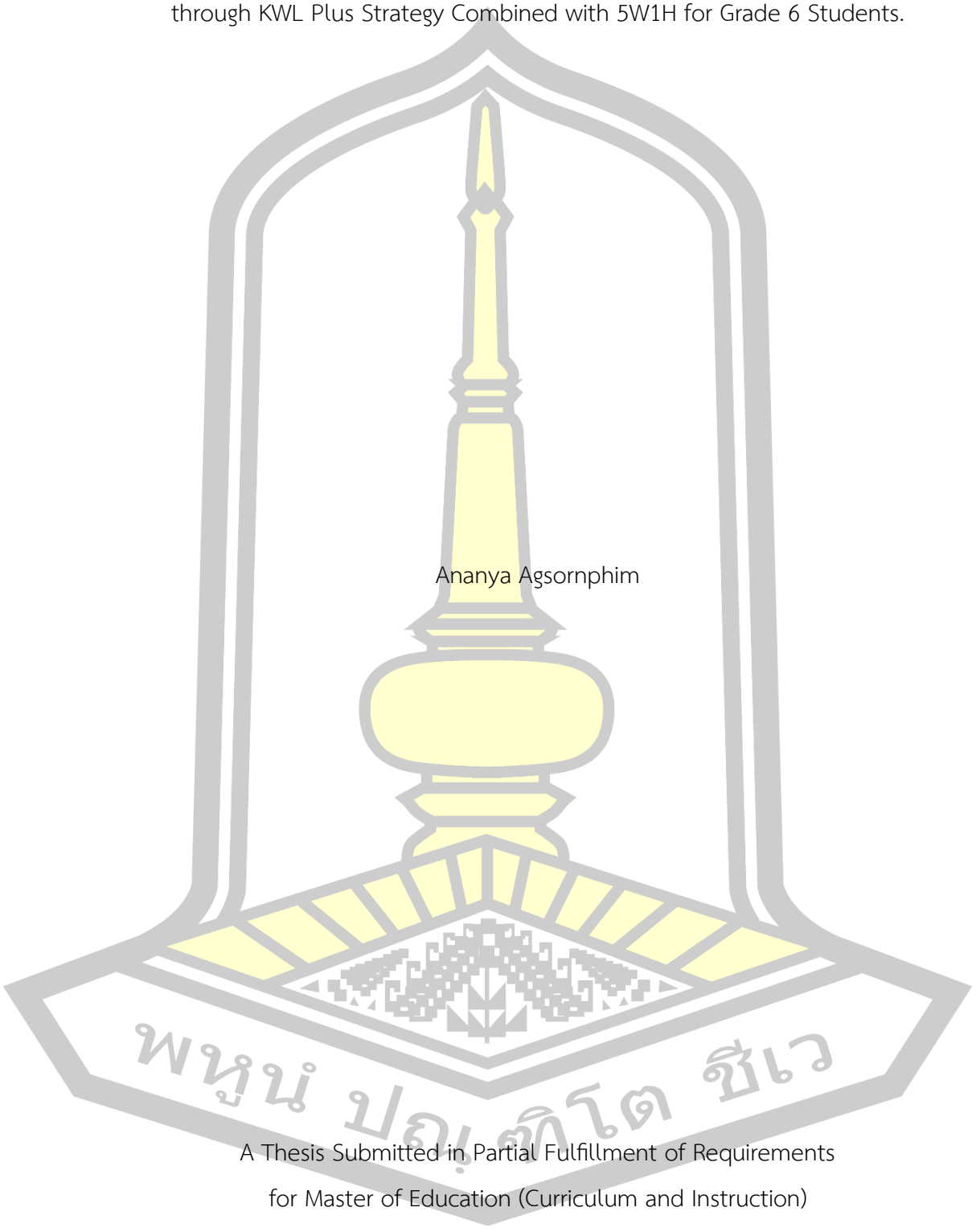
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กรกฎาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of Reading Comprehension Skills and Academic Achievement through KWL Plus Strategy Combined with 5W1H for Grade 6 Students.

Ananya Agsornphim

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements

for Master of Education (Curriculum and Instruction)

July 2025

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รศ. ดร. อัฐพล อินต๊ะเสนา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รศ. ดร. สุมาลี ชูกำแพง)

.....กรรมการ
(รศ. ดร. ประเสริฐ เรือนนะการ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผศ. ดร. ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ชวลิต ชูกำแพง)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(ผศ. ดร. พลเดช เชาวรัตน์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

พหุน ปณฺ ฑิโต ชีเว

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย อนัญญา อักษรพิมพ์

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี ชูกำแพง

ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต **สาขาวิชา** หลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม **ปีที่พิมพ์** 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H จำนวน 6 แผน 2) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เป็นแบบอัตนัยจำนวน 8 ข้อ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนมีประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.15/85.95 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ คือ 80/80

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54, มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19)

คำสำคัญ : การอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H, ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

TITLE The Development of Reading Comprehension Skills and Academic Achievement through KWL Plus Strategy Combined with 5W1H for Grade 6 Students.

AUTHOR Ananya Agsornphim

ADVISORS Associate Professor Sumalee Chookhampaeng , Ph.D.

DEGREE Master of Education **MAJOR** Curriculum and Instruction

UNIVERSITY Mahasarakham University **YEAR** 2025

ABSTRACT

This research aimed to : 1) evaluate the effectiveness of reading comprehension instruction using the KWL Plus technique integrated with the 5W1H strategy for Grade 6 students based on the 80/80 criterion 2) compare students reading comprehension abilities with the 80% benchmark after instruction with the KWL Plus and 5W1H strategies 3) compare students academic achievement with the 80% benchmark after the intervention and 4) examine students satisfaction with the instruction method. The participants were 6th grade students from class 6/2 at the Demonstration School of Mahasarakham University (Elementary Division) during the second semester of the 2024 academic year, selected through cluster sampling. The research instruments included : 1) six lesson plans designed to enhance reading comprehension and academic achievement using the KWL Plus technique and 5W1H 2) a subjective reading comprehension test consisting of eight items 3) a multiple-choice academic achievement test with 30 items and 4) a satisfaction questionnaire with 10 five-point Likert scale items. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and t-tests.

The findings revealed that :

1. Students' effectiveness of the instruction was 90.15/85.95, which exceeded the set criterion of 80/80.

2. Students' reading comprehension abilities were significantly higher than the 80% benchmark at the .05 level.

3. Students' academic achievement was significantly higher than the 80% benchmark at the .05 level.

4. Students reported the highest level of satisfaction with the instruction method (M = 4.54, SD = 0.19).

Keyword : Reading Comprehension using KWL Plus and 5W1H Technique Reading Comprehension Ability Academic Achievement Student Satisfaction

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชูกำแพง ที่คอยให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางตลอดระยะเวลาที่ทำวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำด้วยความเอาใจใส่จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินต๊ะเสนา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนะการ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน อาจารย์ ดร.มุจลินทร์ ลักษณะวงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจมาน มูลทรัพย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คุณครูเสาวรี ภูบาลชื่น คุณครูกฤติกา อนุแสน และคุณครูภาลิณี ดวงเวียงคำ คุณครูโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สายกระสุน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) คุณครูจินตนา ชาญวงษ์สนิท คุณครูหัวหน้าหมวดรายวิชาภาษาไทย และเป็นคุณครูพี่เลี้ยงที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำเสมอมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณสมาชิกในครอบครอบครัวทุกคน เพื่อน ๆ พี่ ๆ นิสิตปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกคน ที่คอยให้การสนับสนุน คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา จนวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การศึกษาอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในความสำเร็จของการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

อนัญญา อักษรพิมพ์

พหูน ปณฺ ฑิโต ชีเว

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ฉ

กิตติกรรมประกาศ ..... ซ

สารบัญ ..... ญ

สารบัญตาราง ..... ฐ

สารบัญรูปภาพ ..... ด

บทที่ 1 บทนำ 1

ภูมิหลัง 1

ความมุ่งหมายของการวิจัย 4

สมมติฐานของการวิจัย 4

ความสำคัญของการวิจัย 5

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 5

นิยามศัพท์เฉพาะ 6

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 10

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 11

กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1Hการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus 21

แผนการจัดการเรียนรู้ 47

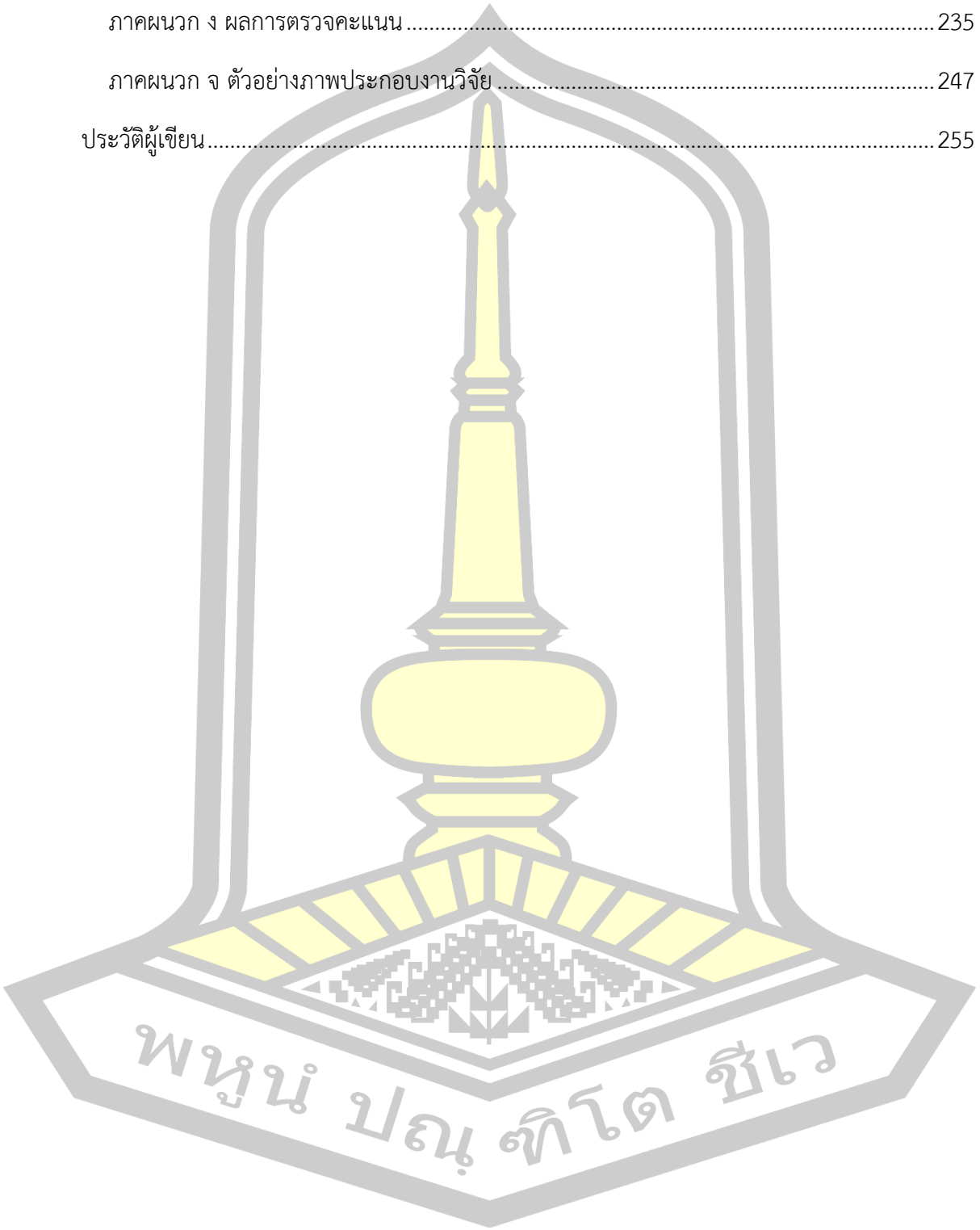
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ 54

ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ 57

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 69

ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ 75
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง 81
กรอบแนวคิดการวิจัย 88
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ 89
ประชากรและตัวอย่าง 89
รูปแบบการวิจัย 89
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 90
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ 90
การเก็บรวบรวมข้อมูล 104
การวิเคราะห์ข้อมูล 105
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 106
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 114
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 114
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 114
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 115
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 121
ความมุ่งหมายของการวิจัย 121
สรุปผลการวิจัย 121
อภิปรายผลการวิจัย 122
บรรณานุกรม 130
ภาคผนวก 141
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 142
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 149

ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 197
ภาคผนวก ง ผลการตรวจคะแนน 235
ภาคผนวก จ ตัวอย่างภาพประกอบงานวิจัย 247
ประวัติผู้เขียน 255

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 มาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 15

ตาราง 2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ท16101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ในภาคเรียนที่ 2 17

ตาราง 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ของผู้วิจัย..... 33

ตาราง 4 กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H ของผู้วิจัย..... 42

ตาราง 5 สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของผู้วิจัย 44

ตาราง 6 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ สนันทา มั่นเศรษฐวิทย์.... 62

ตาราง 7 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ พรฤดี ขวัญศิริกุล..... 63

ตาราง 8 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ กมลพรรณ บินอิบรอฮีม.. 63

ตาราง 9 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ ปราณี เดชฤกษ์ปาน..... 65

ตาราง 10 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ วิภา วัฒนะ 66

ตาราง 11 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของผู้วิจัย 67

ตาราง 12 แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group, Posttest – only – Design..... 89

ตาราง 13 แผนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 91

ตาราง 14 การออกแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 96

ตาราง 15 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของผู้วิจัย 97

ตาราง 16 การออกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 100

ตาราง 17 ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (E_1) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H..... 115

ตาราง 18 ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 116

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 117

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H 118

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H 118

ตาราง 22 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 198

ตาราง 23 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 201

ตาราง 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 204

ตาราง 25 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 207

ตาราง 26 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 210

ตาราง 27 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 213

ตาราง 28 ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 216

ตาราง 29 สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยแยกตามรายด้าน ดังนี้ 218

ตาราง 30 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลอง (Try Out) 219

ตาราง 31 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน 221

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 222

ตาราง 33 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) 223

ตาราง 34 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน 225

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 227

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีของโลเวท 229

ตาราง 37 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับข้อคำถาม (IC) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังนี้ 232

ตาราง 38 ผลการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน 233

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ของกลุ่มทดลอง (Try Out) 234

ตาราง 40 คะแนนระหว่างเรียนจากใบกิจกรรม แบบฝึกหัด และคะแนนพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H จำนวน 6 แผน 236

ตาราง 41 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 241

ตาราง 42 คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H.....243

ตาราง 43 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H.....245

พหูน ปณ ฑิโต ชีเว

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิกระบวนการจัดการเรียนรู้ KWL 28

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิรูปภาพ KWL Plus Chart 30

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิรูปภาพ KWL Plus Chart เรื่อง การอบสมุนไพร 31

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย 88

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยถือได้ว่าเป็นภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญต่อคนไทยทุกคนอย่างยิ่ง เราควรจะภาคภูมิใจที่มีเอกลักษณ์ทางภาษาเป็นของตนเอง นับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพชนได้ช่วยกันสร้างสรรค์ สมควรที่จะอนุรักษ์เพื่อธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทางภาษาของชาติ ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร สื่อความหมายจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง หรือจากบุคคลไปสู่สังคมอื่น ๆ จึงนับว่าภาษาไทยเป็นวัฒนธรรม และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้วัฒนธรรมด้านอื่น ๆ ยืนยงอยู่ได้ (นพดล จันทร์เพ็ญ, 2557) จากการจัดการศึกษาของไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยมาโดยตลอด เนื่องจากภาษาไทยเป็นวิชาที่จะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะตั้งแต่เด็ก เพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง ดังจะเห็นได้จากที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้บรรจุกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญอยู่ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และทางหลักสูตรได้เล็งเห็นความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้เรียนทุกคนทุกชั้นได้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟังการดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษา สาระวรรณคดีและวรรณกรรม ทุกสาระล้วนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะสาระการอ่าน ที่ได้กำหนดให้อยู่ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้นนักเรียนจึงควรต้องมีพื้นฐานทางด้านการอ่านที่ดี สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพื่อที่จะทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ ได้

การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน แล้วจึงนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการ การอ่านจับใจความเป็นความเข้าใจในเรื่องที่อ่านระดับต้น และเป็นพื้นฐานที่สำคัญมากสำหรับการอ่านในระดับที่สูงต่อไป

(แววมยุรา เหมือนนิล, 2553) เพราะทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดเกณฑ์การจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ต้องมีผลการประเมินด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ในระดับที่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ทางสถานศึกษากำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ) โดยทางโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินของกลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้ผ่านเกณฑ์อยู่ที่ร้อยละ 80 และทางโรงเรียนมุ่งหวังให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์และผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่โรงเรียนกำหนด

จากที่ผู้วิจัยได้เป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ในปัจจุบันนี้ พบว่า ในการทำกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน เรื่อง การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ การอ่านจับใจความสำคัญ จากการสังเกตการตอบคำถามและจากการตรวจใบงานของนักเรียนจะเห็นได้ว่า เมื่อครูถามเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นภายในเรื่อง ยังมีนักเรียนบางกลุ่มที่ไม่สามารถตอบคำถามหรือเล่าเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นต่าง ๆ ภายในเรื่องนั้นได้ เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนั้นยังขาดทักษะกระบวนการคิดหรือแยกแยะประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยเฉพาะการอ่านจับใจความสำคัญภายในเรื่อง ครูผู้สอนจึงนำปัญหาดังกล่าวมาสอบถามครูผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนรายวิชาภาษาไทยที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) มาหลายปี ถึงสาเหตุที่นักเรียนบางส่วนไม่สามารถจับใจความสำคัญหรือเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้ จากที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์นางจินตนา ชาญวงษ์สนิท ครูหัวหน้าหมวดรายวิชาภาษาไทย พบว่า การที่นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้นั้น สาเหตุของปัญหาเกิดเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการอ่านบทความ หรือเนื้อเรื่องที่มีตัวหนังสือเยอะ ๆ และยังขาดทักษะด้านการจับใจความของเรื่อง นักเรียนบางคนอ่านไปแบบไร้จุดมุ่งหมายของการอ่าน จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์เนื้อหาในเรื่องที่อ่านได้ และจากผลการทดสอบความสามารถระดับชาติ (O-NET) รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) พบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 3 ปีย้อนหลัง พ.ศ 2564 ถึงพ.ศ.2566 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 59.83, 58.41 และ 60.75 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน แต่เมื่อแยกตามมาตรฐานการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า มาตรฐาน ท 4.1 หลักการใช้ภาษา มีคะแนนเฉลี่ยระดับของโรงเรียนอยู่ที่ 46.93, 40.45 และ 53.86 ซึ่งยังถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องหาวิธีในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม และช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ให้มีการวางแผน การตั้งจุดมุ่งหมาย การตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และสามารถจัดระบบของข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็คือกิจกรรมที่ต้องมีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอน โดยเทคนิค KWL Plus มีอักษรย่อว่า Know, want to know, และ Learn ตามลำดับ ซึ่งคำว่า Know (K) หมายถึง นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่านหรือเรื่องที่กำหนด want to know (W) หมายถึง นักเรียนต้องการทราบเกี่ยวกับอะไรจากเรื่องที่อ่าน และ Learn (L) หมายถึง นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง ผู้เรียนต้องช่วยกันระดมความคิดเพื่อให้ได้คำตอบของทุกขั้นตอนครบถ้วน โดยการถามตอบคำถามแบบเจาะลึกเพิ่มเติม (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2551) และเทคนิค KWL Plus ยังเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการอ่าน ที่สอดคล้องกับทักษะการคิดของตนเอง ว่ามีวิธีการคิดอย่างไร และสามารถตรวจสอบความคิดเห็นของตนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับการฝึกและวางแผนตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองได้ สามารถจดจำเนื้อหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำเสนอออกมาในรูปแบบที่หลากหลาย สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดและการอ่านได้ในทุกระดับ เป็นเทคนิคที่เหมาะสมที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเอง และนำความรู้เดิมมาใช้ (วัชรา เล่าเรียนดี, 2552) ข้อดีของการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการสอน ทำให้นักเรียนมีหลักการและกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ช่วยให้การทำงานเป็นระบบ มีการวางแผนการทำงานล่วงหน้า เปิดโอกาสในการคิดได้อย่างอิสระ รู้จักการตั้งคำถามและหาคำตอบด้วยตนเอง ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถเรียนรู้จากข้อมูลที่เพื่อนแสดงความคิดเห็นได้ (นิดา มีสุข, 2552)

นอกจากการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับปัญหาแล้วนั้น ยังต้องอาศัยเทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นมาร่วมด้วย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเทคนิค 5W1H เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยในเรื่องของการอ่านจับใจความสำคัญ โดยมีการตั้งประเด็นหรือเทคนิคการตั้งคำถาม เป็นการถามถึงรายละเอียดในสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่าจะมีความเป็นไปในลักษณะอย่างไร (ธงชัย ชิวปรีชา, 2549) เทคนิค 5W1H ซึ่งประกอบไปด้วย What (อะไร) กล่าวถึงปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุ When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น Who (ใคร) บุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ How (อย่างไร) กล่าวถึงรายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีลักษณะอย่างไร (สุวิทย์ มูลคำ, 2550) จะเห็นได้ว่า เทคนิค 5W1H สามารถนำมาใช้ในการคิดวิเคราะห์ข้อมูลหรือปัญหาได้เกือบทุกรูปแบบ โดยใช้วิธีการตั้งคำถาม เพื่อค้นหาคำตอบที่เป็นความจริงหรือเป็นสิ่งสำคัญผ่านกระบวนการคิดแยกแยะ การลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วนำมาจัดเรียบเรียงให้ง่ายต่อความเข้าใจสอดคล้องและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ ในรายวิชาภาษาไทย ซึ่งทั้งสองเทคนิคนี้จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะ ช่วยเหลือและกระตุ้นให้ผู้เรียน

เกิดความรู้เพิ่มมากขึ้น โดยการนำความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาช่วยในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ฝึกให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามและหาคำตอบด้วยตนเอง มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน และได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นได้อย่างอิสระ

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้ศึกษาถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมาพบเห็นถึงสภาพปัญหาของทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะ หรืออ่านประเด็นสำคัญรวมทั้งการสรุปความของเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus นำมาใช้ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญเพื่อพัฒนาด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับจับใจความสำคัญ ด้วยกระบวนจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของกลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้

2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญด้วยกระบวนจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. เป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสนใจสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้หรือพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาหรือระดับอื่น ๆ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 มีทั้งหมด 4 ห้อง ซึ่งจัดนักเรียนแบบคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน รวมจำนวนทั้งสิ้น 127 คน

2. ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.1.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย

3.1.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

4. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาสาระจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ป.6/3 อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และตัวชี้วัด ป.6/5 อธิบายการนำความรู้ และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ซึ่งเนื้อหาที่ใช้เป็นเรื่องสั้น บทความ สารคดี ตำนาน นิทาน และข่าว

5. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ระยะเวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน โดยเป็นการนำความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาช่วยในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน และได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นได้อย่างอิสระ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 K (What we Know) กิจกรรมก่อนการอ่าน คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกลงในตารางช่อง K (What we Know)

ขั้นที่ 2 W (What we want to know) กิจกรรมระหว่างการอ่าน คือ นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามโดยใช้ข้อคำถามของการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) เช่น ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W (What we want to know)

ขั้นที่ 3 L_1 (What we have learned) กิจกรรมหลังการอ่าน คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนการลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L (What we have learned)

ขั้นที่ 4 L_2 กิจกรรมเขียนแผนผังความคิด (Mapping) โดยใช้ข้อคำถามของการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How)

ขั้นที่ 5 L_3 กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยใช้เทคนิค 5W1H เป็นแนวทางในการสรุป

2. การจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H หมายถึง เทคนิคที่ใช้ในการตั้งคำถามเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องราวนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Who (ใคร) นักเรียนระบุบุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ

ขั้นที่ 2 What (อะไร) นักเรียนบอกรายละเอียดของปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 3 Where (ที่ไหน) นักเรียนบอกสถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุให้ชัดเจน

ขั้นที่ 4 When (เมื่อไร) นักเรียนบอกเวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด

ขั้นที่ 5 Why (ทำไม) นักเรียนอธิบายสาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น

ขั้นที่ 6 How (อย่างไร) นักเรียนบอกรายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

3. การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H หมายถึง ลักษณะของการสอนที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้น โดยมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ในแต่ละขั้นตอนของการเรียนจะมีการใช้เทคนิค 5W1H เสริมเข้าไปในขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน และในขั้นที่ 4 กิจกรรมเขียนแผนผังมโนทัศน์ เพื่อเป็นการช่วยเสริมให้การเรียนและการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนสำรวจว่า นักเรียนรู้อะไรแล้วบ้าง (What I Know - K) อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่จะอ่าน เขียนลงในตารางช่องที่ 1

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องเรียนรู้ว่า นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรบ้าง (What i Want to Learn = w + Question 5W1H) การตั้งคำถามประกอบด้วย What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไหร่) Why (ทำไม) Who (ใคร) และ How (อย่างไร) จะทำให้ผู้อ่าน มีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้นจึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว และที่สำคัญก็คือคำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่านในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองดูว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหนและเมื่อไร อย่างไรก็ตามควรพยายามตั้งคำถามให้ได้เพราะจะ

ช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถจับประเด็นสำคัญได้ถูกต้อง ไม่ผิดพลาดเขียนลงในตารางช่องที่ 2

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องเรียนรู้ว่า ฉันได้เรียนรู้อะไรไปแล้ว (What I Have Learned = L_1) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอย่างละเอียดและในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความ และจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ถ้านึกคำถามได้อีกก็อาจใช้วิธีจดบันทึกไว้ในสมุดแบบฝึกหัดในตารางช่องที่ 3 (L) ก่อน แล้วตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้รับคำตอบที่ต้องการ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมเขียนแผนผังมโนทัศน์ (Mind Mapping = L_2) เป็นการนำเสนอข้อมูลทั้งหมดมาเขียนสรุปความ บันทึกเป็นขั้นตอนจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อความอย่างรัดกุมเติมข้อมูลลงไปใน Mind Mapping ตามความเข้าใจของผู้เรียน และเขียนสรุปย่อ ๆ เป็นข้อมูลของตนเอง

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing) เป็นการนำเนื้อหาจากการทำ Mind Mapping มาเขียนสรุปเป็นความเรียง ตามประเด็นสำคัญเกี่ยวกับหลักการ และวิธีในการอ่านจับใจความสำคัญ สรุปโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง

4. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เกณฑ์การประเมินคุณภาพของแบบการอ่านจับใจความสำคัญ และกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 (E_1/E_2)

80 (E_1) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของนักเรียนทุกคนที่ทำได้ระหว่างเรียน จากการประเมินผลการตรวจใบกิจกรรม แบบฝึกหัด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 (E_2) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ครบทุกแผน ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

5. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่กำลังอ่าน และสามารถจับประเด็นความสำคัญของเรื่องที่ปรากฏอยู่ในย่อหน้าต่าง ๆ ได้ ว่าผู้เขียนต้องการที่เสนอหรือสื่อเนื้อเรื่องถึงอะไร นักเรียนจะต้องสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปความสำคัญหลักของเรื่องที่อ่านได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เขียนสรุปความได้ใจความสำคัญครบถ้วนครอบคลุมเนื้อหา ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายตลอดเรื่อง และเขียนด้วยภาษาของผู้เขียนเอง โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านเนื้อหา นักเรียนเขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมครบถ้วน มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุมเนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน จำนวน 4

คะแนน 2. ด้านการเขียนประโยคและการใช้ถ้อยคำสำนวน นักเรียนเขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายชัดเจน ใช้ถ้อยคำสำนวณตรงความหมายตลอดทั้งเรื่อง จำนวน 4 คะเนน และ 3. ด้านการเขียนสะกดคำ นักเรียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรถูกต้องตามอักขรวิธี จำนวน 2 คะแนน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวมคะแนน 80 คะแนน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การผ่านที่ร้อยละ 80

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อเป็นคะแนนวัดความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญที่สามารถวัดผล การประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วเทียบกับเกณฑ์การผ่านที่ร้อยละ 80

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจ ความชอบใจ ความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H โดยวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ โดยใช้มาตรฐานการประเมินค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยได้สร้างเอาไว้ ได้แก่ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นฐานสำหรับในการทำวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
    - 1.1 วิสัยทัศน์
    - 1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
    - 1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
    - 1.4 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
    - 1.5 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
    - 1.6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H
    - 2.1 ความหมายของกระบวนการจัดการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus
    - 2.2 เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus
    - 2.3 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus
    - 2.4 บทบาทของครูในการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้
    - 2.5 ข้อดีของการนำกระบวนการจัดการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus มาใช้ในการสอน
    - 2.6 ความหมายและองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H
    - 2.7 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H
    - 2.8 การจัดการเรียนรู้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H
    - 2.9 ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H
    - 2.10 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H
3. แผนการจัดการเรียนรู้
    - 3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
    - 3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

4. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้

4.1 ความหมายของประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้

4.2 การหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้

5. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ

5.1 ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

5.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ

5.3 หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

5.4 ประเภทของการอ่านจับใจความสำคัญ

5.5 การวัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความสำคัญ

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.2 แบบทดสอบของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

7.2 ลักษณะของความพึงพอใจ

7.3 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

7.4 การวัดความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

9. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นเพื่อสำหรับการศึกษาในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ ทั้งทางด้านความรู้ การมีทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในสังคม และสามารถแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขันพื้นฐานมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม จิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม การรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

1.4 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดเป็นตัวที่ช่วยระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียน

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด 1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร
3. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
4. แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
5. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและปฏิบัติตาม
7. อธิบายความหมายของข้อมูล จากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
8. อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ
9. มีมารยาทในการอ่าน

1.5 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย (ภาษาพาที) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ดังนี้

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน ท16101 ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เวลา 160 ชั่วโมง/ปี

อ่านออกเสียงและอธิบายความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน นำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา อ่านเร็ว อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำและปฏิบัติตาม อ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ อ่านหนังสือตามความสนใจ หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

คัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนสื่อสาร เขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิด เขียนเรียงความ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน เขียนจดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายงานต่าง ๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์

พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ ในจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่าง ๆ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณา พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา การพูดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่าง ๆ

วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำเชื่อมในประโยค การใช้คำราชาศัพท์ ระดับภาษา ภาษาถิ่น ความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต ลักษณะของประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน กลุ่มคำหรือวลี การแต่งกลอนสุภาพ แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีและวรรณกรรม การเล่านิทาน การท่องบทอาขยาน และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน การฟัง การดู และการพูดอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สามารถสรุป ระบุ อธิบาย เขียนสะกดคำแจกลูกแต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ จำแนก วิเคราะห์ เปรียบเทียบ แสดงความคิดเห็น ศึกษา เรียนรู้ ปฏิบัติละท่องจำเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาวรรณคดีและวรรณกรรม นำเอาความรู้และข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปตัดสินใจในการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู

และการพูด มีนิสัยรักการอ่าน เหมาะสมกับทุกระดับชั้น เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาของทางภาษา วรรณคดีและวรรณกรรมไทย

สาระท้องถิ่น

ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอีสานในชีวิตประจำวัน อ่าน เข้าใจ และรู้คุณค่าเกี่ยวกับผลงานวรรณคดี และวรรณกรรมอีสาน ร้องเพลงกล่อมลูกอีสาน พูดพญาภาษาอีสาน รู้และเข้าใจความหมายของสำนวนสุภาษิตอีสาน (ผญา)

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6, ป.6/7, ป.6/8, ป.6/9

ท 2.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6, ป.6/7, ป.6/8, ป.6/9

ท 3.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6

ท 4.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6

ท 5.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4

รวมทั้งหมด 34 ตัวชี้วัด

ตาราง 1 มาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	**สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น**
สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน	
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร	การอ่านออกเสียง และการบอกความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น
	- ข้อความที่เป็นโวหารต่าง ๆ - สำนวนเปรียบเทียบ การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
3. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 5. อธิบายการนำความรู้ และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ - พระบรมราโชวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าว - บทโฆษณา - ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ การอ่านเร็ว
6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำและปฏิบัติตาม	การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำและปฏิบัติตาม - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชน และท้องถิ่น
7. อธิบายความหมายของข้อมูล จากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ	การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
8. อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจ และเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

จากที่กล่าวมาข้างต้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มุ่งให้นักเรียนมีความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมเห็นคุณค่าของภาษาไทย มีนิสัยรักการอ่าน สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษา การฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนให้มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักเรียนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ท16101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ในภาคเรียนที่ 2

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง	น้ำหนักคะแนน
9	ครื้นเครงเพลงพื้นบ้าน	ท 1.1 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/8 ป.6/9 ท 2.1 ป.6/1 ป.6/3 ป.6/8 ป.6/9 ท 3.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/6 ท 5.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4	- เพลงพื้นบ้าน เป็นวรรณกรรมท้องถิ่นที่มีความงามทางภาษา ควรค่าแก่การอนุรักษ์ วรรณกรรมเรื่องศึกสายเลือด เป็นรามเกียรติ์ตอนที่หนุมานได้พบมัจฉานุ ซึ่งทรงคุณค่าทางด้านภาษาที่มีข้อคิด และคุณค่า สะท้อนวิถีความเป็นไทย เพื่อสร้างสุนทรียภาพ และความจรรโลงใจให้แก่ชีวิต - การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย อ่านคำสั่ง การดูสื่อต่าง ๆ	10	13
10	ช้อนกลางสร้างสุขภาพ	ท 1.1 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/8 ป.6/9	- การพูดแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์	10	12

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง	น้ำหนักคะแนน
	ช้อนกลางสร้างสุขภาพ (ต่อ)	ท 2.1 ป.6/1 ป.6/3 ป.6/8 ป.6/9 ท 3.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/6	- การพูดปฏิเสธหรือโต้แย้ง - การสรุปความ การย่อความ		
11	สวยร้ายสายลับ	ท 1.1 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/8 ป.6/9 ท 2.1 ป.6/1 ป.6/3 ป.6/8 ป.6/9 ท 3.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/6 ท 4.1 ป.6/1	- การพัฒนางานเขียนและคัดลายมือ - การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ - การอ่านแผนที่ แผนผัง	10	12
12	สี่ศิษย์พระดาบส	ท 1.1 ป.6/1 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/8 ท 2.1 ป.6/1 ป.6/9 ท 3.1 ป.6/6 ท 4.1 ป.6/1 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/6	- การอ่าน เขียน และพิจารณาโฆษณาและสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบัน การเจรจาต่อรอง - การพูดรายงาน การโต้วาที - การแสดงความคิดเห็นจากการอ่านวรรณกรรมและสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ	10	13
13	หนึ่งในประชาคม	ท 1.1 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/8 ป.6/9 ท 2.1 ป.6/1 ป.6/3	- วิธีสืบค้นข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการนำไปใช้อย่างถูกต้อง รู้จักวิเคราะห์พิจารณาการรับสื่อไอที	10	13

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง	น้ำหนักคะแนน
	หนึ่งในประชาคม (ต่อ)	ป.6/4 ป.6/8 ป.6/9 ท 3.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/6 ท 4.1 ป.6/1 ท 5.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3	- อ่าน เขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย เพื่อให้ใช้ได้ถูกต้องตามความหมาย - การเขียนจดหมาย คือ การสื่อสารชนิดหนึ่งที่เขียนถึงบุคคลต่าง ๆ ย่อมใช้ภาษาในระดับที่แตกต่างกัน คำขึ้นต้นและคำลงท้ายที่ต่างกัน		
14	เสียแล้วไม่กลับคืน	ท 1.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/8 ป.6/9 ท 2.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/9 ท 3.1 ป.6/6 ท 4.1 ป.6/1 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/6 ท 5.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4	- การฟัง และการดู เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำความเข้าใจมารยาทของการฟังและการดู เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง - การอ่านข่าว ซึ่งจะต้องใช้วิจารณญาณพิจารณาข่าวที่อ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต - การสนทนาและการพูดโทรศัพท์ จำเป็นต้องมีความเข้าใจเรื่องมารยาท เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง - การอ่านกราฟ และแผนภูมิ เพื่อนำไปประยุกต์ในการศึกษาในชีวิตประจำวัน	10	12

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง	น้ำหนักคะแนน
15	นิทานแสนสนุก	ท 1.1 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/8 ท 2.1 ป.6/1 ป.6/9 ท 3.1 ป.6/1 ป.6/5 ป.6/6 ท 4.1 ป.6/1 ท 5.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4	- การวิเคราะห์เรื่องที่อ่านหรือจากการฟัง การดู เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำความเข้าใจ มารยาทของการฟังและการดูเพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง - การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น ๆ นิทานและเพลงพื้นบ้าน บทความ พระบรมราโชวาท สารคดี ตำนาน เรื่องสั้น งานเขียนประเภทโน้มน้าว บทโฆษณา ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ	10	12
16	พ่างเพี้ยงพสุธา	ท 1.1 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/8 ท 2.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/7 ป.6/9 ท 3.1 ป.6/6 ท 4.1 ป.6/2 ท 5.1 ป.6/1	- การเขียนและจดบันทึกที่ดี และถูกต้องจะช่วยการสื่อสารสัมฤทธิ์ผล - การศึกษาค้นคว้า การสืบค้นข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสิ่งจำเป็นในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาของภาษา - การใช้พจนานุกรม เป็นสิ่งจำเป็นในการสืบค้นความหมายของคำ เพื่อให้รู้	10	13

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง	น้ำหนักคะแนน
			ว่าคำนั้นเขียนถูกหรือไม่ มีความหมายว่าอย่างไร - คำราชาศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นในสังคมไทยเพื่อให้เข้าใจภาษาในระดับต่าง ๆ เพื่อใช้ได้อย่างถูกต้องตามระดับของฐานะบุคคล		
รวม				80	100

จากโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ในภาคเรียนที่ 2 ผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ที่ 15 มาใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัย 6 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง จากการอ่านเรื่องสั้น บทความ สารคดี ตำนาน นิทาน และข่าว

กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1Hการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus

เทคนิค KWL Plus มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ ดังนี้ (K) ระบุเรื่องราวหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนดหรือหัวเรื่องที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้างจากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้ว และข้อแตกต่างของ KWL กับ KWL Plus คือ มีการเพิ่มการทำแผนผังความคิดและการสรุปเรื่องราวต่าง ๆ เมื่อจบกระบวนการ KWL เทคนิคดังกล่าวสามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความได้ เพราะแต่ละขั้นนั้นสามารถจูงใจให้นักเรียนอ่านงานเขียนได้อย่างละเอียด (วัชรา เล่าเรียนดี, 2549)

2.1 ความหมายของกระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัว ว่าตนคิดอย่างไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนวิธี

คิดของตนเองได้โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตัวเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมายตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทศพร เกตุถนอม (2547) ได้ให้ความหมายว่า เป็นกลวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และสรุปความที่มีขั้นตอน และกระบวนการโดยใช้ตัวย่อต่าง ๆ ซึ่งมีความหมายดังนี้ K = Know หมายถึง ความรู้ที่มีอยู่แล้ว W = What to Know หมายถึง สิ่งที่ต้องการรู้จากการอ่าน L = Learned หมายถึง สิ่งที่เรียนรู้จากการอ่าน Plus = การเขียนแผนภูมิและการสรุปความหมาย

ฆนัท ธาตุทอง (2551) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยการทำความเข้าใจด้วยตนเอง มีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบของข้อมูล

พาณิภัค สมประสงค์ (2555) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านโดยใช้วิธี KWL เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนอ่านโดยมีจุดประสงค์ และจำข้อมูลหรือสารสนเทศได้ การอ่านปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL เป็นวิธีการอ่านที่ช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านวิธีหนึ่ง ในหลักการที่ว่าความเข้าใจเกิดจากการสร้างของตัวผู้อ่าน (Constrictive Principles) ผู้อ่านฝึกหัดในกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลหรือสารสนเทศ (Information Processing Practices) โดยที่ผู้อ่านเป็นผู้ค้นหา และค้นพบความหมายด้วยคำถามของครูว่า “นักเรียนรู้ได้อย่างไร” นักเรียนจะต้องเป็นผู้หาหลักฐานจากบทอ่าน หรือความรู้ที่มีมาก่อนมาตอบคำถามของครู วิธีการ KWL นี้ มุ่งกระตุ้น (Activate) ทบทวน (Review) และพัฒนาประสบการณ์เดิม (Develop Background Knowledge) ของผู้อ่าน รวมทั้งตั้งจุดประสงค์ที่เน้นประโยชน์สำหรับผู้อ่าน ให้สามารถเป็นผู้เรียนที่ตื่นตัว และเป็นอิสระในที่สุด

พรรณี วิเศษโวหาร (2556) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนแบบ KWL Plus เป็นวิธีการสอนที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นนักคิดในขณะที่อ่าน นักเรียนจะทำนายเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน ก่อนที่จะเริ่มอ่านเรื่องที่กำหนด นักเรียนจะพิจารณาความรู้ความเข้าใจของตนเองที่มีต่อเรื่องที่อ่าน ในขณะที่อ่านนักเรียนจะตรวจสอบเหตุการณ์ในเรื่องว่าเป็นไปตามที่นักเรียนได้ทำนายไว้หรือไม่ และสรุปความคิดรวบยอดหลังการอ่านเสร็จสิ้น ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบ KWL Plus มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What We Want to Know) นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mind Mapping)

ขั้นที่ 5 การเขียนสรุปความจากการอ่าน (Summarizing)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ได้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะด้านกระบวนการอ่านเป็นหลัก โดยเป็นการนำความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาช่วยในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน และได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นได้อย่างอิสระ ซึ่งมีขั้นการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน

2.2 เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

Martini (2007 อ้างถึงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ว่า

1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีม
2. เพื่อเก็บชิ้นงานจากแผนภาพตาราง KWL มาเป็นข้อมูลสำหรับครูในการช่วยเหลือในการเรียนรู้ของนักเรียน
3. เพื่อดำเนินการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล โยชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน

Carr and Ogle (1987 อ้างถึงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ว่า

1. เพื่อค้นหาความรู้ที่มีมาก่อนของนักเรียนก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง
2. เพื่อให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน
3. เพื่อให้นักเรียนได้ติดตามความเข้าใจของนักเรียนในการอ่านเรื่อง
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินความเข้าใจที่มีต่อเรื่องของตนเอง
5. เพื่อเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้ขยายความคิดต่อจากเรื่อง

วัชรา เล่าเรียนดี (2556) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ว่า

1. เทคนิค KWL Plus สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามตนเองและการใช้ความคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ
2. พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผังนั้น
3. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน
4. ฝึกการระดมสมองโดยมีกรอบในการร่วมกันคิด

อรอุมา ศรีลาศักดิ์ (2556) กล่าวว่า เทคนิค KWL Plus มีเป้าหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้สอนทราบความรู้พื้นฐานของนักเรียน และใช้ชิ้นงานประเมินพัฒนาการของนักเรียนแล้วใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อช่วยเหลือการอ่านของนักเรียนและส่งเสริมการคิดวิเคราะห์

2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ ตั้งคำถามในการอ่าน ระดมสมอง รวบรวมและจัดระบบข้อมูล สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด สรุปเรื่องจากการอ่าน รวมไปถึงการประเมินความเข้าใจจากการอ่านด้วยตนเอง

พรรณพร วิริยะสกุลพันธุ์ (2558) กล่าวว่า เทคนิค KWL Plus มีเป้าหมายดังนี้

1. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนใช้กระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้น แสดงถึงการอ่านอย่างมีความหมาย มีการถามคำถามและคิดเกี่ยวกับแนวคิดของเรื่องในขณะที่อ่าน

2. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูลสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิดจากเรื่อง และสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อความที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เทคนิค KWL Plus มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานของนักเรียนที่มีมาก่อน โดยใช้ชิ้นงานเป็นตัววัดประเมินพัฒนาการของนักเรียน และใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยเหลือการอ่านของนักเรียน และนอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมในเรื่องของการตั้งคำถามในการอ่าน สรุปเรื่องที่ได้จากการอ่าน แล้วนำมาสร้างแผนผังความคิด

2.3 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

Carr and Ogle (1987) ได้กล่าวถึงลักษณะขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ก่อนการอ่าน ครูกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวเรื่องที่จะอ่าน โดยการอภิปรายถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อ และเขียนสรุปหัวข้อที่รู้ไว้ หลังจากนั้นคาดเดาว่าจะพบข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้วตั้งคำถามในสิ่งที่ตนอยากรู้

2. ในระหว่างการอ่าน ในขณะที่นักเรียนอ่านนักเรียนจะหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ได้ เขียนไว้ก่อนการอ่าน และอาจตั้งคำถามที่อยากรู้เพิ่มเติม นักเรียนเขียนบันทึกในสิ่งที่รู้จากบทอ่าน

3. หลังการอ่าน อภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน พิจารณาถึงคำถามในสิ่งที่อยากรู้ว่าได้คำตอบตรงตามที่ต้องการหรือไม่ หลังจากนั้นสรุปนำข้อมูลที่เรียนรู้มาสรุปใจความเป็นรูปของแผนผังความคิด

Carr and Ogle (2004 อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2547) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. K (What do I Know) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่นักเรียนจะอ่าน ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้จะใช้ทฤษฎีประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐานความรู้เดิม และประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

2. W (What do I want to Learn) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

3. L_1 (What did I Learn) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ พร้อมกับสำรวจข้อคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ เพื่อค้นหาคำตอบต่อไป

4. L_2 (Mapping) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นตอน K มาจัดกลุ่มโดยเขียนความคิดหลักไว้ตรงกลาง แล้วแตกสาขาความคิดรอง ความคิดย่อยเพื่ออธิบายเพิ่มเติม

5. L_3 (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสรุปเรื่องราวจากแผนผังความคิดอีกครั้งหนึ่ง

วัชรา เล่าเรียนดี (2556) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ขั้น K (What do i know) ขั้นตอนนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามโดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วและนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกแล้วเขียนคำตอบของนักเรียนในแผนภูมิรูปภาพช่อง K (What do i know) หลังจากนั้นนักเรียน และครูร่วมกันจัดประเภทความรู้ที่คาดการณ์ว่าอาจเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2. ขั้น W (Want to learn) ในขั้นตอนนี้นักเรียนค้นหาความจริงจากคำถามในสิ่งที่สนใจอยากรู้ หรือคำถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามที่ตั้งไว้ ในระหว่างอ่าน

3. ขั้น L_1 (What did i learn) ในขั้นตอนนี้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่านลงในช่อง L (What did i learn) พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ขั้น L_2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในขั้นตอน K (What do I know) เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อ พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ขั้น L_3 (Summarizing) ขั้นตอนนี้นักเรียนช่วยกันสรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิดซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียน ในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

Buehl (2004) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ระบุสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้หรือสิ่งที่นักเรียนคิดว่ารู้ลงในช่อง K (Identify What we want to know or Think you know – The K) ในขั้นนี้นักเรียนจะระลึกว่านักเรียนรู้อะไรมาบ้าง หรือคิดว่ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งครูอาจจะถามนักเรียนทีละคนเพื่อเชื่อมต่อรายละเอียดของเรื่องจากความคิดของแต่ละคนและบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ไว้ในช่อง K - What we know

ขั้นที่ 2 ระบุว่านักเรียนต้องการรู้อะไร ลงในช่อง W (Identify What we want to know - The W ขั้นนี้ครูหรือนักเรียนถามเกี่ยวกับหัวข้อเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล อาจเป็นคำถาม ข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง K หรือเป็นคำถามสิ่งที่นักเรียนสงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วบันทกลงใน des W -What we want to know

ขั้นที่ 3 จัดประเภทความรู้และสิ่งที่ต้องการจะรู้ (Categorize the K and W) แนะนำนักเรียนเพื่อตัดสินใจในการจัดประเภทรายการต่างๆของข้อมูลในช่อง K และช่อง W ประเภทของข้อมูลที่นักเรียนคาดว่าจะใช้ เช่น แบ่งเป็นสถานที่ สาเหตุ ผลที่เกิดขึ้น การจัดระบบข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกที่จะทำให้นักเรียนสามารถสรุปได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้นักเรียนมองเห็นข้อมูลที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้

ขั้นที่ 4 การอ่านบทความ (Read the Article) ในขณะที่นักเรียนอ่านเรื่อง นักเรียนจะค้นหาคำตอบและขยายความเข้าใจที่มีต่อเรื่อง ครูควรกระตุ้นการตั้งคำถามเพื่อตอบคำถามข้อมูลใหม่ บันทึกความรู้ที่ได้ไว้ในช่อง L- What we have learned

ขั้นที่ 5 ระบุข้อมูลใหม่ (Identify New Information) หลังการอ่านนักเรียนระบุข้อมูลใหม่ที่ค้นพบจากการอ่าน ข้อมูลที่ได้มาใหม่นี้นักเรียนจะนำไปรวมกับประเภทของข้อมูลที่ได้จัดประเภทของข้อมูลไว้แล้ว หากมีความจำเป็นอาจจัดประเภทของข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นที่ 6 สร้างแผนผังความคิด (Create a Concept Map) หลังจากที่นักเรียนได้เติมข้อความในแผนภาพตาราง KWL สมบูรณ์แล้ว นักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม นำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้มาสร้างแผนผังความคิด ซึ่งแผนผังความคิดนี้จะช่วยให้นักเรียนได้มองเห็นภาพรวมของเรื่องที่ได้อ่านและช่วยสังเคราะห์และสรุปผลการเรียนรู้จาการอ่านได้ดีขึ้น

ขั้นที่ 7 ระบุสิ่งที่จะศึกษาต่อไปในอนาคต (Identify Further Investigation) หลังจากนักเรียนได้สร้างแผนผังความคิดเสร็จสมบูรณ์ นักเรียนจะเกิดความกระจ่างชัดในสิ่งที่นักเรียนรู้และตัดสินจะเพิ่มข้อมูล สำหรับคำถามในช่อง W ที่ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ให้จัดเตรียมการอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต

นิรันดร์ ตั้งเมธีกุล (2546) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

KWLH เหมือนกับ KWL Plus เพียงแต่เพิ่มจากเดิมคือขั้น H (How to acquire the information) เป็นการตั้งคำถาม และการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นกิจกรรมก่อนอ่าน (Pre - Reading Activities) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 ครูกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน ระดับพลังสมองอภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนว่า ในเรื่องนี้นักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง หลังจากระดมพลังสมองและ อภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงในช่อง K บนกระดาน ขณะเดียวกันนักเรียนก็เขียนข้อความดังกล่าวลงในใบงานของตนในช่อง K

1.2 ครูจัดประเภทของข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดูโดยจัดข้อมูลเป็นประเภทเดียวกันแล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลลงในช่อง K ของตนเอง

1.3 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองต้องการทราบเกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนคำถามลงในช่อง W

2. ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading Activities) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนอ่านบทความและให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W และถ้านักเรียนมีคำถามเพิ่มเติมจากการอ่านนักเรียนสามารถตั้งคำถามลงในช่อง W ได้อีก

2.2 นักเรียนบันทึกคำตอบที่ได้จากการอ่านลงในช่อง L หรือหากอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงในช่อง L เช่นเดียวกัน

3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.1 นักเรียนอภิปรายคำตอบที่ได้พร้อมทั้งความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

3.2 นักเรียนนำเสนอคำถามใหม่อีกทั้งเสนอแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำถามที่เกิดขึ้นจากบทอ่านลงในช่อง H

ประภาพร ชัยป่ายาง (2549) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. เลือกเรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับระดับชั้น และระดับความสามารถในการอ่านตามวัยของนักเรียน

2. สร้างแผนภูมิภาพ KWL (KWL Chart) บนกระดาน และสร้างใบงานสำหรับนักเรียน ดังในภาพประกอบที่ 1

นักเรียนรู้อะไรบ้างแล้ว What I know	นักเรียนต้องการรู้อะไร What I want to know	นักเรียนได้เรียนรู้อะไร What I have learned
ประเภทของข้อมูลที่นักเรียนคาดว่าจะต้องใช้		

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิกระบวนการจัดการเรียนรู้ KWL

ในการดำเนินการสอนนั้นครูจะต้องกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิด กระตุ้นให้นักเรียนระดมกำลังสมอง ตอบคำถามนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อดึงดูดความรู้ทั้งหมดของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่าน โดยครูใช้คำถามและการกระตุ้นนักเรียนเพื่อให้อธิบายเหตุผลที่นักเรียนมีความคิดเช่นนั้น บันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ในช่อง K - What i know และแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่คาดว่าจะใช้

3. แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ต้องการจากการอ่าน นำคำถามที่ตั้งไว้ใส่ลงในช่อง W - What I want to know คำถามเหล่านี้อาจได้มาจากการอภิปรายหรือจากการระดมความคิด คำถามควรมีหลากหลายเพื่อพัฒนาการคิด จัดประเภทองค์ประกอบหลักของข้อมูลที่คาดการณ์ไว้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

4. นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทความ ครูกระตุ้นนักเรียนให้แสวงหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ในขณะอ่านครูควรกระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาข้อมูลใหม่เพิ่มเติมและเพิ่มคำถาม

5. หลังการอ่านเรื่องหรือบทความ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่านและเขียนลงในช่อง L - What I have learned โดยเขียนบันทึกแนวคิด และความรู้ที่พบว่าน่าสนใจจากการอ่าน สำหรับคำถามบางคำถามที่ไม่อาจแสวงหาคำตอบที่ได้จากการอ่านครั้งนี้ครูควรแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมแก่นักเรียน

6. สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด ให้นักเรียนจัดประเภทของข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง L และถามคำถามเพื่อให้นักเรียนได้บรรยายความคิด สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิดโดยเลือกข้อมูลที่มีความสำคัญแสดงความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

7. แนะนำนักเรียนในการสรุป การเลือกข้อมูลและการจัดระบบข้อมูล ครูควรแนะนำนักเรียนให้ใช้โครงร่างข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพความคิด เพื่อช่วยให้นักเรียนสรุปข้อมูลได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเฉพาะที่เป็นใจความหลักเพื่อขยายหัวข้อในแต่ละประเภท

ศุภร จินดาเวชช์ (2549) กล่าวว่า เทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาต่อเนื่องมาจากเทคนิค KWL ซึ่ง โอเกิล (Ogle) เป็นผู้พัฒนาขึ้นใน ปี ค.ศ. 1986 เพื่อนำมาเป็นยุทธวิธีในการสอนอ่าน หลังจากต่อมาในปี ค.ศ. 1987 คาร์ (Carr) และโอเกิล (Ogle) ได้ร่วมพัฒนาเทคนิค KWL เพื่อใช้พัฒนาทักษะการอ่านให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ

1) ขั้น Know หมายถึง ประสบการณ์เดิมหรือความรู้ที่มีมาก่อนของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่อ่าน ซึ่งครูสามารถรู้ได้โดยการให้นักเรียนได้ระคมกำลังสมอง (Brainstorming)

2) ขั้น What to Know หมายถึง นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูและนักเรียนต้องตั้งคำถามในสิ่งที่อยากรู้

3) ขั้น Learned หมายถึง นักเรียนรู้อะไรบ้างจากการอ่าน

4) ขั้น Mapping เป็นการทำแผนภาพความคิด

5) ขั้น Summarizing การสรุปเรื่องหลังการอ่าน ซึ่งเป็นการช่วยพัฒนาให้นักเรียนจัดระบบความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าจากการอ่าน

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL Plus เป็นการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการอ่านอย่างเป็นขั้นตอน โดยการนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาหารือกัน และฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่างอิสระ ได้กล้าแสดงความสามารถของตัวเองอย่างเต็มศักยภาพ และมีความสุขกับการเรียน ซึ่งขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL Plus สามารถแบ่งออกได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 K (What do I know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 2 W (What to learn) นักเรียนต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 L1 (What did I learn) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 4 L2 (Mapping) การสร้างแผนผังความคิด ขั้นที่ 5 L3 (Summarizing) การเขียนสรุปความคิดรวบยอด

2.4 บทบาทของครูในการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

Carr and Ogle (1987) ได้เสนอบทบาทของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. เลือกเรื่องที่เหมาะสมกับระดับชั้นและระดับความสามารถในการอ่านตามวัยของนักเรียน

2. สร้างแผนภูมิรูปภาพ KWL Plus Chart บนกระดานและสร้างใบงานสำหรับนักเรียน ดังในภาพประกอบ 2

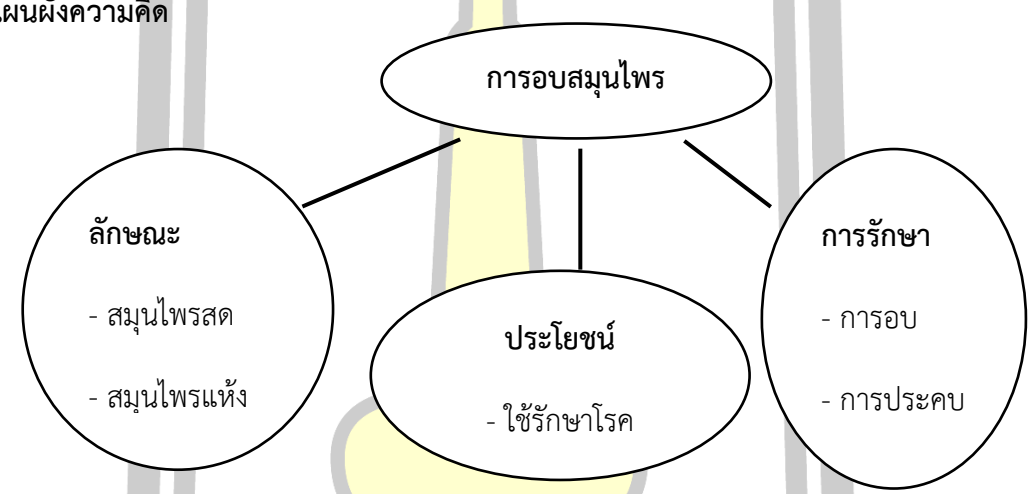
นักเรียนรู้อะไรบ้างแล้ว K – What we know	**นักเรียนต้องการรู้อะไร** W – What we want to learn	**นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไร** L – What we have learned
แผนผังความคิด		
ใจความที่ได้จากเรื่อง		

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิรูปภาพ KWL Plus Chart

ตัวอย่างการเขียนแผนภูมิรูปภาพการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus เรื่อง การอบสมนุไพร

นักเรียนรู้อะไรบ้างแล้ว K – What we know	**นักเรียนต้องการรู้อะไร** W – What we want to learn	**นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไร** L – What we have learned
- สมุนไพรที่นักเรียนรู้จัก - สมุนไพรที่ใช้ในการอบสมุนไพร	- สมุนไพรที่มีกลิ่นหอม - สมุนไพรที่มีรสเปรี้ยว - สารประกอบที่ระเหิดเมื่อถูกความร้อน - สมุนไพรที่ใช้รักษาโรค	- ประโยชน์ของการอบสมุนไพร - โรคที่สามารถบำบัดด้วยการอบสมุนไพร - การส่งเสริมสุขภาพหลังคลอด

แผนผังความคิด

ใจความที่ได้จากเรื่อง

สมุนไพรสดและแห้งใช้ในการอบสมุนไพรได้ 2 อย่าง แบ่งเป็นชนิดมีกลิ่นหอม มีรสเปรี้ยว เมื่อถูกความร้อนจึงมีกลิ่น และใช้เฉพาะรักษาโรคโดยมีวิธีการรักษา คือ การอบและการประประคบ

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิรูปภาพ KWL Plus Chart เรื่อง การอบสมุนไพร

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus นั้น ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนบันทึกข้อมูลลงในตารางดังตัวอย่างภาพประกอบ 3 ที่แสดงตัวอย่างการบันทึกข้อมูล KWL Plus Chart เรื่องการอบสมุนไพร

3. หลังจากนั้นใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนระดมสมอง (Brainstorm) เพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และดึงความรู้ของนักเรียนทั้งหมดที่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะอ่าน บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้รู้มาก่อนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านในช่อง K - What we know

4. แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถามเพื่อให้ได้คำตอบจากการอ่าน โดยนำคำถามนั้นใส่ในช่อง W - What we want to learn คำถามเหล่านี้อาจได้มาจากการอภิปรายกันและคำถามควรเป็นคำถามที่หลากหลายเพื่อที่จะทำให้นักเรียนได้ทราบเนื้อเรื่องที่จะอ่าน

5. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วครูอาจกระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ และอาจให้แสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ นอกเหนือจากคำถามที่ตั้งไว้

6. หลังการอ่านเสร็จสิ้น ครูให้นักเรียนได้อภิปรายผลจากการอ่านและเขียนลงในช่อง L - What we have learned โดยบันทึกความรู้จากการตอบคำถามและความรู้ใหม่นอกเหนือจากคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W

7. ในการสร้างแผนผังความคิด ครูควรให้นักเรียนจัดระบบข้อมูลก่อนนำมาเขียนเป็นแผนผังความคิด

8. การเขียนใจความที่ได้จากเรื่อง นักเรียนต้องนำข้อมูลที่ได้จากการเขียนแผนผังความคิดมาเขียนเป็นความเรียงด้วยภาษาของตนเอง ให้ครอบคลุมเนื้อหาและสละสลวย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการจัดการเรียนรู้นอกจากการตั้งคำถามเพื่อให้ได้ใจความจากเรื่องที่อ่านแล้ว อีกทั้งยังเป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนในการแสวงหาความรู้อย่างชัดเจน ให้ผู้ที่อ่านได้ใช้ประสบการณ์ความรู้เดิม จากการตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่การหาคำตอบ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดการอ่าน และขั้นตอนที่สำคัญเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจใจความของเรื่องตามแนวคิดของเทคนิค KWL Plus คือการเขียนแผนผังความคิด (Mind Mapping) ซึ่งมีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น แผนผังความคิด แผนผังมโนทัศน์ แผนภูมิรูปภาพความหมาย แผนผังความคิด เป็นต้น เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้คำว่าแผนผังความคิด

2.5 ข้อดีของการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus มาใช้ในการสอน

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงข้อดีของการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

นิดา มีสุข (2552) กล่าวว่า ข้อดีของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีข้อดีดังต่อไปนี้

1. KWL Plus มีหลักการและกระบวนการเรียนรู้ที่ดี สามารถนำไปสู่ความเข้าใจที่แจ่มชัด

2. ช่วยให้การทำงานเป็นระบบมากกว่าเดิม รู้จักการวางแผนการทำงานล่วงหน้า รู้ขอบเขตในการศึกษา

3. เปิดโอกาสให้คิดอย่างกว้างขวาง มีอิสระในการคิด มีความกระตือรือร้น อยากรู้คำตอบและรู้จักการค้นคว้าเพื่อหาคำตอบด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบมาขึ้น

4. ฝึกการทำงานกลุ่ม ฝึกให้เป็นคนใจกว้าง รู้จักระงับอารมณ์ มีความอดทน ร่วมแรงร่วมใจกัน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนได้ดียิ่งขึ้น

5. สามารถเรียนรู้จากข้อมูลที่เพื่อนแสดงความคิดเห็นได้ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น มีความรู้ความคิดที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

6. วิธีการสอนทำให้ไม่เครียด น่าเรียน เรียนได้อย่างสนุกสนาน บรรยากาศผ่อนคลาย และขยันเรียนมากขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปข้อดีของการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการสอน ได้ว่า เทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดี ช่วยให้การทำงานเป็นระบบ เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดได้อย่างมีอิสระ รู้จักการตั้งคำถามและหาคำตอบด้วยตนเอง

ตาราง 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ของผู้วิจัย

ขั้นที่	ขั้นตอน	รายละเอียดแต่ละขั้นตอนของผู้วิจัย	ที่มา
ขั้นที่ 1 K (What we Know)	กิจกรรมก่อนการอ่าน	นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกลงในตารางช่อง K (What we Know)	1.นิรันดร์ ตั้งเมธีกุล (2546) 2.ประภาพร ชัยป่ายาง (2549) 3.วัชรา เล่าเรียนดี (2547)
ขั้นที่ 2 W (What we want to know)	กิจกรรมระหว่างการอ่าน	นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W (What we want to know)	1.นิรันดร์ ตั้งเมธีกุล (2546) 2.ประภาพร ชัยป่ายาง (2549) 3.วัชรา เล่าเรียนดี (2547)

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นที่	ขั้นตอน	รายละเอียดแต่ละขั้นตอนของผู้วิจัย	ที่มา
ขั้นที่ 3	กิจกรรมหลัง	นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่อง	1.นิรันดร์ ตั้งเมธีกุล

L1 (What we have learned)	การอ่าน	ที่อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนการลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L (What we have learned)	(2546) 2.ประภาพร ชัยป่ายาง (2549) 3.วัชรา เล่าเรียนดี (2547)
ขั้นที่ 4 L2 (Mapping)	กิจกรรมเขียนแผนผังความคิด	นักเรียนสรุปเนื้อเรื่องที่ได้โดยเขียนเป็นแผนผังความคิด	1.วัชรา เล่าเรียนดี (2547) 2.สุวิทย์ มูลคำ (2545)
ขั้นที่ 5 L3 (Summarizing)	กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน	นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	1.วัชรา เล่าเรียนดี (2547) 2.สุวิทย์ มูลคำ (2545)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยศึกษามาตรฐานตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัดที่ ป.6/3 อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.6/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ป.6/5 อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ตัวชี้วัดดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ได้ดังตารางที่ 3

กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H

2.6 ความหมายและองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายและองค์ประกอบของการนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และ อมลวรรณ วีระธรรมโม (2549) ได้กล่าวถึงความหมายและองค์ประกอบของการนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H ใช้กระบวนการตั้งประเด็นถามตอบ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสามารถแบ่งคำถามออกได้ 6 ประเภท ตามความคิดของบลูม ดังนี้

1. Who (ใคร) บุคคลสำคัญที่เป็นตัวประกอบหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวก และด้านลบ เช่น ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เช่นนี้บ้าง ใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้มากที่สุด

2. What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น เช่น เกิดอะไรขึ้นบ้าง มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ หลักฐานที่สำคัญที่สุดคืออะไร สาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์นี้คืออะไร

3. Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุการณ์ เช่น เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ไหนได้มากที่สุด

4. When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น เช่น เหตุการณ์นั้นน่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร เวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้

5. Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น เช่น เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้ เป็นสถานที่นี้ เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้จึงเกิดขึ้น ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้

6. How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้น ว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด เช่น เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร มีหลักในการพิจารณาอย่างไรบ้าง

สุวิทย์ มูลคำ (2550) ได้กล่าวถึงความหมายและองค์ประกอบของการนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดโดยใช้สมองซีกซ้ายเป็นหลัก การคิดเชิงลึก คิดอย่างละเอียดจากเหตุไปผล ตลอดจนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล ความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้อง และไม่เกี่ยวข้อง เทคนิคการคิดวิเคราะห์อย่างง่ายที่นิยมใช้ คือ 5W1H ซึ่งประกอบด้วย

1. What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น
    1.1 เกิดอะไรขึ้นบ้าง
    1.2 มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้
    1.3 หลักฐานที่สำคัญที่สุด คืออะไร
    1.4 สาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์นี้ คืออะไร
2. Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุ

2.1 เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน

2.2 เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นมากที่สุด

3. When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้น

3.1 เหตุการณ์นั้นน่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร

3.2 เวลาใดบ้างที่เหตุการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้

4. Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น

4.1 เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้ เป็นสถานที่นี้

4.2 เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้จึงเกิดขึ้น

4.3 ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้

5. Who (ใคร) บุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ

5.1 ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง

5.2 ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้บ้าง

5.3 ใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้สถานการณ์นี้เกิดขึ้นมากที่สุด

5.4 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใครได้ประโยชน์ใครเสียประโยชน์

6. How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

6.1 เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร

6.2 ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรบ้าง

6.3 เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

6.4 มีหลักในการพิจารณาคดีอย่างไร

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) ได้กล่าวถึงความหมายและองค์ประกอบของการนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคที่ฝึกให้นักเรียนได้ตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ความเข้าใจใหม่ ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการอธิบาย การประเมิน การแก้ปัญหา และการตัดสินใจที่รอบคอบมากขึ้น ดังนั้น ขอบเขตของคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคิดเชิงวิเคราะห์ จึงเกี่ยวข้องกับการจำแนกแจกแจงองค์ประกอบ และการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่วิเคราะห์ โดยคำถามจะอยู่ในขอบข่าย 5W1H ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) เพื่อนำไปสู่การค้นหาความจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้นในแง่มุมต่าง ๆ นอกเหนือจากสิ่งที่ปรากฏ

วนิดา สาระติ (2558) ได้กล่าวถึงความหมายและองค์ประกอบของการนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน สามารถแบ่งออกได้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ใคร (Who) ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้บ้าง ใครน่าจะเป็นคนทำให้สถานการณ์นี้เกิดมากที่สุด เพราะเหตุใด เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ใครได้ประโยชน์ใครเสียประโยชน์

2. อะไร (What) มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้บ้าง เกี่ยวข้องกันอย่างไร อะไรน่าจะเป็นหลักฐานที่สำคัญที่สุด เพราะเหตุใด

3. ที่ไหน (Where) สถานที่เกิดเหตุบอกเงื่อนงำอะไรบ้างหรือไม่ เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดที่ใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

4. เมื่อไร (When) เวลาที่เกิดเหตุบอกอะไรบ้างหรือไม่ เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นเมื่อไรเพราะเหตุโด เวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ เพราะเหตุใด

5. (Why) เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้ เป็นสถานที่นี้ เพราะเหตุใดจึงเกิดขึ้นอย่างไร

6. (How) ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร สิ่งนี้เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างไร

สุรีรัตน์ พะจุไทย (2558) ได้กล่าวถึงความหมายและองค์ประกอบของการนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น

2. Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุ

3. When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิด

4. Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิด

5. Who (ใคร) บุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบหรือ ผู้เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ

6. How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปในลักษณะใด

ดวงพร เฟื่องฟู (2560) ได้กล่าวถึงความหมายและองค์ประกอบของการนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. Who (ใคร) บุคคลสำคัญที่เป็นตัวประกอบหรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้ง ด้านบวกและด้านลบ เช่น ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เช่นนี้บ้างใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ มากที่สุด

2. What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น เช่น เกิดอะไรขึ้นบ้าง มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ หลักฐานที่สำคัญที่สุดคืออะไร สาเหตุที่ทำให้เหตุการณ์นี้คืออะไร

3. Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุการณ์ เช่น เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ใดมากที่สุด

4. When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น เช่นเหตุการณ์นั้นน่าจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เวลาใดบ้างบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้

5. Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น เช่น เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้เป็นสถานที่นี้ เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้จึงเกิดขึ้น ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้

6. How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด เช่น เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร มีหลักในการพิจารณาคนดีอย่างไร

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H ได้ว่า เทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคที่ใช้ในการตั้งคำถามเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องราวนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งแบ่งคำถามออกได้ 6 ประเภท คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How)

2.7 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2559) กล่าวว่า ความสำคัญของการใช้คำถามในการสอน โดยการตั้งคำถามครูผู้สอนจะต้องมีทฤษฎี ทักษะ และศิลปะในการตั้งคำถามเพื่อชักชวนให้ผู้เรียนได้ฝึกไต่บันไดความคิดจากขั้นที่ง่ายไปสู่ขั้นที่ยากให้การเรียนมีความน่าสนใจ โดยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม และให้เกิดการฝึกฝนความคิดในระดับที่สูง การตั้งคำถามเพื่อประเมินความรู้ของผู้เรียนจะทำให้ครูผู้สอนสามารถตัดสินใจว่าจะทบทวนบทเรียนเสียก่อน หรือจะเคลื่อนเข้าสู่บทเรียนต่อไป คำถามถ้าหากเป็นคำถามที่สะท้อนผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ก็จะยิ่งเป็นการให้เกรดที่แม่นยำและยุติธรรม

ณฐกร ดวงพระเกษ (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้คำถาม เป็นการมุ่งพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียน คำถามนอกจากจะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องราวที่เรียนได้ถูกต้องแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และนำไปสู่การจัดระบบความคิดให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน (2562) กล่าวว่า การใช้คำถามเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเป็นกลวิธีที่สำคัญที่ครูผู้สอนใช้ประเมินความรู้ และความเข้าใจที่ผู้เรียนแต่ละคนมีอยู่ รวมทั้งเป็น

เครื่องมือสะท้อนให้ครูผู้สอนสามารถช่วยเหลือ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ให้ผู้เรียนแต่ละคนให้บรรลุเป้าหมายการเรียนที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ คือ การใช้คำถามเป็นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์โดยทั่วไประหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนสามารถใช้วัดระดับความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนวัดความคิดในระดับสูงของผู้เรียนได้ ซึ่งครูผู้สอนสามารถใช้คำถามในชั้นเรียนได้ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการสอน เพราะการใช้คำถามทำให้ครูผู้สอนได้รับข้อมูลย้อนกลับที่แสดงความรู้ และความเข้าใจของผู้เรียนในการเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ ได้ทันที

2. เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาการทักษะการคิดจากระดับต่ำสู่การคิดระดับสูง รวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่ศึกษา

3. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของตนเอง รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระจ่างสามารถเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจใหม่ที่เกิดขึ้น และพัฒนาการเรียนรู้มากขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปความสำคัญของการนำเทคนิค 5W1H ได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนจะใช้คำถามเป็นตัวช่วยพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียน และเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังใช้เป็นตัวช่วยในการวัดประเมินความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนในเรื่องนั้น ๆ ได้ ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H มาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ตามแนวคิดเดิมกำหนดให้ในขั้นที่ 2 W (What you want to know) ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน เมื่อนักเรียนสำรวจความรู้เดิมของตนเองเสร็จแล้ว ให้นักเรียนตั้งคำถามหรือบอกสิ่งที่อยากรู้จากหัวข้อเรื่อง โดยใช้ข้อคำถามของเทคนิค 5W1H เพื่อกำหนดขอบเขตและเป้าหมายของคำถาม และในขั้นที่ 4 L_2 (Mapping) จัดทำแผนภาพความคิด ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคำถาม 5W1H มาใช้ในการกำหนดหัวข้อในการทำแผนผังความคิด ผู้วิจัยสนใจที่จะนำมาประยุกต์ในขั้นนี้ เพราะจะทำให้ผู้อ่านนำสาระใจความสำคัญ และประเด็นต่าง ๆ มาตอบลงในข้อคำถามที่ผู้วิจัยกำหนด จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถลำดับขั้นตอนของการอ่านได้เป็นระบบมากขึ้น

2.8 การจัดการเรียนรู้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้เทคนิคที่นำมาใช้ในการตั้งคำถาม 5W1H ไว้ดังนี้

เพ็ญพิสุทธิ์ ใจสนิท (2555) กล่าวว่า เทคนิค 5W1H คือ อะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม ใคร อย่างไร คำถามเหล่านี้ที่เกิดขึ้นจากความสงสัยในวัยเด็ก เป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าเด็กเริ่มคิด เพราะเมื่อเด็กเกิดความสงสัยแสดงว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กกระตุ้นให้เด็กเกิดสภาวะที่เรียกว่าไม่สมดุล (Disequibrium) เด็กจึงหาคำตอบเพื่อให้เกิดภาวะสมดุล (Equilibrium) ทำให้เกิดปัญญาเป็นความรู้ความเข้าใจที่กลายเป็นพื้นฐานการคิดของเด็กต่อไป

เทคนิค 5W1H หมายถึง เทคนิคในการตั้งคำถามรูปแบบหนึ่ง ที่ส่งผลให้เกิดทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหา และเขียนสรุปความซึ่งประกอบไปด้วย

1. What (อะไร) เป็นการถามว่า สิ่งนั้นคืออะไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้างและมีรายละเอียดเป็นอย่างไร

2. Where (ที่ไหน) เป็นการถามว่า สถานที่ หรือตำแหน่งแห่งหนที่ชัดเจน

3. When (เมื่อใด) เป็นการถามว่า ที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด

4. Why (ทำไม) เป็นการถามว่า เพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น ทำไมแต่ละเหตุการณ์จะต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้

5. Who (ใคร) เป็นการถามว่า ใครที่เป็นต้นเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่อง เป็นบุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบ หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบอันอาจจะเกิดขึ้นทั้งในด้านบวกและลบ

ประณาท เทียนศรี (2560) กล่าวว่า เทคนิค 5W1H เป็นการฝึกตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ความเข้าใจใหม่ ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการอธิบายการประเมิน การแก้ปัญหา และการตัดสินใจที่รอบคอบมากขึ้น ดังนั้นขอบเขตของคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ จึงเกี่ยวข้องกับการจำแนกแจกแจงองค์ประกอบ และการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่วิเคราะห์ โดยคำถามจะอยู่ในขอบข่ายของ 5W1H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) เพื่อนำไปสู่การค้นหาความจริงเกี่ยวกับเรื่องในแง่มุมต่าง ๆ นอกเหนือจากสิ่งที่ปรากฏ

รวิสรา จิตรบาน (2562) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดโดยใช้สมองซีกซ้ายเป็นหลัก เป็นการคิดเชิงลึก คิดอย่างละเอียด คิดจากเหตุไปสู่ผล ตลอดจนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล การคิดวิเคราะห์ด้วยเทคนิค 5W1H สามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้เป็นอย่างดี เพราะเทคนิค 5W1H มีกระบวนการคิดที่สามารถช่วยไล่เรียงความชัดเจนในแต่ละเรื่องที่เรากำลังคิดได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ได้ว่า เทคนิค 5W1H เป็นการตั้งคำถามเพื่อใช้จำแนกแจกแจงองค์ประกอบของเรื่องนั้น ๆ โดยคำถามจะอยู่ในขอบข่ายของ 5W1H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) ซึ่งเทคนิคนี้สามารถพัฒนาทักษะทางด้านกระบวนการคิด การแก้ปัญหา ตลอดจนการตัดสินใจที่รอบคอบมากยิ่งขึ้น

2.9 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2547 อ้างถึงใน วิมล ทองผิว , 2556) กล่าวว่า ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H มีดังนี้

1. ช่วยให้รู้ข้อเท็จจริง ซึ่งข้อเท็จจริงเป็นพื้นฐานความรู้ในการนำไปใช้ เพื่อการตัดสินใจแก้ปัญหาการประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

2. ช่วยในการสำรวจความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏ และไม่ด่วนสรุปตามอารมณ์ ความรู้สึกหรืออคติ แต่สืบบค้นตามหลักเหตุผลและข้อมูลที่เป็นจริง

3. ช่วยให้ไม่ด่วนสรุปสิ่งใดง่าย ๆ สื่อสารตามความเป็นจริง และจะช่วยให้เราไม่หลงเชื่อข้ออ้างที่เกิดจากตัวอย่างเพียงอย่างเดียว แต่พิจารณาเหตุผลและปัจจัยเฉพาะในแต่ละกรณีได้

4. ช่วยในการพิจารณาสาระสำคัญต่าง ๆ ที่ถูกบิดเบือนไปจากความประทับใจครั้งแรกทำให้เรามองในแง่มุมอื่น ๆ อย่างครบถ้วน

5. ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกต การหาความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏพิจารณาตามความสมเหตุสมผลของสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่จะตัดสินสรุปสิ่งใดลงไป

6. ช่วยให้หาเหตุผลที่สมเหตุสมผลให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ณ เวลานั้นโดยไม่มีอคติ

7. ช่วยประมาณการความน่าจะเป็น โดยสามารถใช้ข้อมูลเบื้องต้นมาวิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ของสถานการณ์

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2555) กล่าวว่า ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H มีดังนี้

1. ทำให้สามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อมูล หรือความคิดเห็น มีความกระจ่างชัดเจน ทำให้มองเห็นแนวทางในการตัดสินใจที่จะทำงานหรือดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ ทำให้รู้จักคิดจำแนกแยกแยะสิ่งที่เรียนรู้ และนำไปสู่การตัดสินใจอย่างเหมาะสม

3. ทำให้เป็นคนมีเหตุผลหลักการ ไม่กระทำสิ่งใด ๆ ตามใจตนเองอย่างเลื่อนลอยไร้ทิศทาง ไม่สรุปเรื่องราวต่าง ๆ ตามอารมณ์ หรือความรู้สึกของตนเอง

4. ทำให้เป็นผู้ที่น่าเชื่อถือด้านการแสดงความคิดเห็นหรือการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีเหตุผล และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

5. สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ตามขั้นตอนถูกต้อง และสามารถปรับตนเองให้เข้าใจกับสถานการณ์ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมโลกยุคปัจจุบันอย่างมีเหตุผล

6. ทำให้เป็นผู้ที่มีทักษะในการลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ หลอมรวมได้ใจความเพื่อนำมาสรุปเป็นแนวคิดใหม่

7. ทำให้สามารถประมวลข้อคิด หรือความคิดเห็นของบุคคลที่หลากหลายมาสัมพันธ์กัน เพื่อนำมาสรุปเป็นแนวคิดใหม่

8. ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกันมาอย่างมีระบบ เพื่อการแก้ปัญหาและสามารถตรวจสอบความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ได้ว่า เทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคที่ช่วยในเรื่องของการคิดวิเคราะห์ การสังเกต และการแยกแยะข้อเท็จจริง ทำให้สามารถแก้ปัญต่าง ๆ ได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีเหตุผล สามารถลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ให้มีสอดคล้องและถูกต้องตามหลักเกณฑ์

จากการศึกษาทฤษฎีและขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H ที่นักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้เทคนิคของ วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม (2549) สุวิทย์ มูลคำ (2550) วนิดา สาระติ (2558) สุรีรัตน์ พะจุไทย (2558) และ ดวงพร เฟื่องฟู (2560) โดยได้มีการปรับปรุงขั้นการสอนเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยมากยิ่งขึ้น ดังตารางที่ 4

ตาราง 4 กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H ของผู้วิจัย

ลำดับขั้นตอน	รายละเอียดแต่ละขั้นตอนของผู้วิจัย	ที่มา
ขั้นที่ 1 ใคร (Who)	นักเรียนระบุบุคคลสำคัญที่เป็นตัวประกอบหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ	1. วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม (2549) 2. สุวิทย์ มูลคำ (2550) 3. วนิดา สาระติ (2558) 4. สุรีรัตน์ พะจุไทย (2558) 5. ดวงพร เฟื่องฟู (2560)
ขั้นที่ 2 ทำอะไร (What)	นักเรียนบอกรายละเอียดของปัญหาหรือสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น	1. วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม (2549) 2. สุวิทย์ มูลคำ (2550)

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับขั้นตอน	รายละเอียดแต่ละขั้นตอนของผู้วิจัย	ที่มา

		3. ดวงพร เฟื่องฟู (2560)
ขั้นที่ 3 ทำที่ไหน (Where)	นักเรียนบอกสถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุให้ชัดเจน	1. วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม (2549) 2. สุวิทย์ มูลคำ (2550) 3. วนิดา สาระติ (2558) 4. ดวงพร เฟื่องฟู (2560)
ขั้นที่ 4 ทำเมื่อไร (When)	นักเรียนบอกเวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด	1. วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม (2549) 2. สุวิทย์ มูลคำ (2550) 3. วนิดา สาระติ (2558) 4. ดวงพร เฟื่องฟู (2560)
ขั้นที่ 5 ทำทำไม (Why)	นักเรียนอธิบายสาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ขึ้น	1. วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม (2549) 2. สุวิทย์ มูลคำ (2550) 3. วนิดา สาระติ (2558) 4. ดวงพร เฟื่องฟู (2560
ขั้นที่ 6 ทำอย่างไร (How)	นักเรียนบอกรายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด	1. วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม (2549) 2. สุวิทย์ มูลคำ (2550) 3. สุรีรัตน์ พะจุไทย (2558) 4. ดวงพร เฟื่องฟู (2560)

จากตารางกระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H ของผู้วิจัย มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใคร (Who) คือ นักเรียนระบุบุคคลสำคัญที่เป็นตัวประกอบหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ

ขั้นที่ 2 ทำอะไร (What) คือ นักเรียนบอกรายละเอียดของปัญหาหรือสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น

ขั้นที่ 3 ทำที่ไหน (Where) คือ นักเรียนบอกสถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุให้ชัดเจน

ขั้นที่ 4 ทำเมื่อไร (When) คือ นักเรียนบอกเวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด

ขั้นที่ 5 ทำทำไม (Why) คือ นักเรียนอธิบายสาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ขึ้น

ขั้นที่ 6 ทำอย่างไร (How) คือ นักเรียนบอกรายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

2.10 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ผู้วิจัยได้นำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน K (What we Know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกลงในตารางช่อง K (What we Know)

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What we want to know) นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W (What we want to know)

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน L_1 (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนการลำดับข้อมูลแล้วบันทึกลงในช่อง L (What we have learned)

ขั้นที่ 4 กิจกรรมเขียนแผนผังความคิด L_2 (Mapping) นักเรียนสรุปเนื้อเรื่องที่ได้โดยเขียนเป็นแผนผังความคิด

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน L_3 (Summarizing) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

จากที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สามารถสรุปขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ได้ดังตารางที่ 5 ดังนี้

ตาราง 5 สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของผู้วิจัย

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H	สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H
ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน K (What we Know) ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What we want to know) ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน L_1 (What we have learned) ขั้นที่ 4 กิจกรรมเขียนแผนผังความคิด L_2 (Mapping) ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน L_3 (Summarizing)	ขั้นที่ 1 ใคร (Who) หมายถึง ระบุบุคคลสำคัญที่เป็นตัวประกอบหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ขั้นที่ 2 ทำอะไร (What) หมายถึง บอกรายละเอียดของปัญหาหรือสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น ขั้นที่ 3 ทำที่ไหน (Where) หมายถึง บอกสถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุให้ชัดเจน ขั้นที่ 4 ทำเมื่อไร (When) หมายถึง เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด ขั้นที่ 5 ทำทำไม (Why) หมายถึง สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ขึ้น ขั้นที่ 6 ทำอย่างไร (How) หมายถึง รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด	ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน K (What we Know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกลงในตารางช่อง K (What we Know) ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What we want to know) นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามโดยใช้ข้อคำถามของการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) แล้วบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W (What we want to know)

ตาราง 5 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H	สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H
		ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน L_1 (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนการลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L (What we have learned) ขั้นที่ 4 กิจกรรมเขียนแผนผังความคิด L_2 (Mapping) โดยใช้ข้อคำถามของการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน L_3 (Summarizing) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยใช้สำนวนภาษาของนักเรียนเอง

พหุน ปณ ฑิโต ชีว

จากตารางผู้วิจัยได้นำข้อคำถามของเทคนิค 5W1H ซึ่งประกอบไปด้วย 6 คำถาม มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus โดยผู้วิจัยจะแทรกข้อคำถามในขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (W = What you want to know) และขั้นที่ 4 กิจกรรมเขียนแผนผังความคิด ในการทำกิจกรรมเมื่อนักเรียนสำรวจความรู้เดิมของตนในขั้นที่ 1 เสร็จแล้ว ให้นักเรียนตั้งคำถามหรือบอกสิ่งที่นักเรียนอยากรู้จากหัวข้อเรื่อง โดยใช้ข้อคำถามของเทคนิค 5W1H ได้แก่ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ทำที่ไหน (Where) ทำเมื่อไร (When) ทำทำไม (Why) และทำอย่างไร (How) เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตและเป้าหมายของคำถาม ในส่วนของขั้นที่ 4 ขั้นกิจกรรมเขียนแผนผังความคิด (L_2 = Mapping) ในขั้นตอนนี้นักเรียนจะนำข้อมูลความรู้ที่ได้จากการอ่านมาเขียนแยกประเด็นตามข้อคำถามของเทคนิค 5W1H ในการทำแผนผังความคิดเป็นขั้นตอนที่ช่วยพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนเพื่อที่จะทำให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น สุดท้ายในขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยใช้สำนวนภาษาของนักเรียนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การเตรียมการอย่างเป็นรูปธรรมของการแปลงหลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้เห็นภาพรวมของการจัดกิจกรรมการการเรียนการสอนได้อย่างชัดเจน

3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ชวลิต ชูกำแพง (2553) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยจะใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของเนื้อหาเวลา เพื่อที่จะพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นไปตามศักยภาพของตนเอง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดในหลักสูตร

พรชัย ผาดไธสง (2560) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยผู้สอนดำเนินการอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ และการจัดทำกำหนดการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาไปสู่การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

สมาน เอกพิมพ์ (2560) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนได้จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตัวชี้วัด จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

วัชรพล วิบูลยศริน (2561) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้เรียนผ่านกิจกรรม และสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วยการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และวิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย (แบบทดสอบใบงาน การบ้าน และอื่น ๆ)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนหรือการจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า โดยกำหนดวิธีการสอน เนื้อหาที่ใช้ในการสอน การวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระหรือวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนจะได้รับ เพื่อที่จะพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นไปตามศักยภาพของตนเอง

3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนทำไว้ล่วงหน้าด้วยตัวเอง และทำให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ให้ได้ตรงตามเป้าหมาย

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีจัดการเรียนรู้ วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง

2. ช่วยให้ผู้สอนมีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ ทำให้จัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตร และทันเวลา

3. เป็นผลงานทางวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ครูผู้มาจัดการเรียนรู้แทน ในกรณีที่ผู้จัดการเรียนรู้ไม่สามารถจัดได้

ชวลิต ชูกำแพง (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะสอน ทำให้สามารถจัดกิจกรรมได้เหมาะสม ตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

2. ช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองยิ่งขึ้น

3. นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เพราะครูเตรียมตัวดี การจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนนักเรียนจะเข้าใจเร็วขึ้น

4. นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน เพราะครูเตรียมกิจกรรมที่เหมาะสม นักเรียนเรียนด้วยความสนุก

5. นักเรียนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครู เพราะครูเตรียมการและจัดกิจกรรมด้วยความมั่นใจ ไปตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ผู้สอนแทน สอนได้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนด

7. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูรู้จุดอ่อนของนักเรียนที่ควรแก้ไข จุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริม และช่วยให้เห็นภาพการทำงานของตนเองชัดเจนขึ้น

8. ใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะบุคลากร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

9. ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ของครู เพื่อการนิเทศติดตาม และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

10. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู เป็นเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ

11. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษ หรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2558) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้จะสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้มาผสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่

2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม วิธีการวัดและประเมินผล

3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะปฏิบัติการสอนแทน สามารถปฏิบัติการสอนแทนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งได้

พรชัย ผาดไธสง (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนเห็นความต่อเนื่องของการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร

2. สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

3. ช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับเนื้อหา

4. ช่วยให้การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้จริง

5. ผู้สอนมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในการจัดการเรียนรู้

6. ช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องจากการจัดการเรียนรู้ที่พบ

7. ผู้อื่นสามารถสอนแทนได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่ผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สามารถดำเนินการได้

8. เป็นหลักฐานสำหรับการพิจารณาผลงานและคุณภาพในการปฏิบัติการสอน

9. เป็นเครื่องบ่งชี้ความเป็นวิชาชีพของครูผู้สอน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญในการช่วยให้ครูผู้สอนมีการวางแผน เลือกรูปแบบและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับเนื้อหา ความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน และยังเป็นหลักฐานสำหรับการพิจารณาผลงานและคุณภาพในการปฏิบัติการสอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งได้

3.3 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2549) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีหลายรูปแบบ อาจจะอยู่ในรูปแบบของความเรียงหรือตาราง หรือทั้งความเรียงและตารางรวมกันก็ได้ ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบได้ตามความเหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้กันทั่วไปมี 3 รูปแบบใหญ่ ๆ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย

แผนการจัดการเรียนการสอนชนิดนี้จะเป็นการเรียงรายละเอียดขององค์ประกอบของแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับโดยใช้ความเรียง

ตัวอย่างรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ .....

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ชั้น.....ภาคเรียนที่.....

เรื่อง.....ระยะเวลา.....ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ.....
2. จุดประสงค์การเรียนรู้.....
3. จุดประสงค์ปลายทาง.....
4. จุดประสงค์นำทาง
   - 4.1 .....
   - 4.2 .....
   - 4.3 .....
5. เนื้อหาสาระ.....
6. สื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอน.....
7. กิจกรรมการเรียนการสอน.....
8. การวัดและประเมินผล.....
9. กิจกรรมเสนอแนะ.....
10. บันทึกผลหลังสอน.....
    - 10.1 ผลการสอน.....
    - 10.2 ปัญหา/อุปสรรค .....
    - 10.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข .....

ลงชื่อ.....

ครูผู้สอน.....

พหุน ปญฺ ติโต ชีเว

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง

เขียนโดยใช้ประเด็นสำคัญที่เป็นองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้กำกับ และบรรจุองค์ประกอบสำคัญเหล่านั้นลงไปในตารางเกือบทั้งหมด

ตัวอย่างรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ .....

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ชั้น.....ภาคเรียนที่.....

เรื่อง.....ระยะเวลา.....ชั่วโมง

จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	กระบวนการ	สื่อ/อุปกรณ์	การวัดประเมินผล
จุดประสงค์การเรียนรู้ - จุดประสงค์ปลายทาง - จุดประสงค์นำทาง	....	....	....	....	....

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร

เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดมากขึ้น การลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนแยกเป็นกิจกรรมที่ครูปฏิบัติและสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกัน

ตัวอย่างรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ .....

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ชั้น.....ภาคเรียนที่.....

เรื่อง.....ระยะเวลา.....ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ.....
2. จุดประสงค์การเรียนรู้.....
3. จุดประสงค์ปลายทาง.....
4. จุดประสงค์นำทาง
   - 4.1 .....
   - 4.2 .....
   - 4.3 .....
5. เนื้อหาสาระ.....
6. สื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอน.....
7. กิจกรรมการเรียนการสอน.....

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนจุดประสงค์นำทาง ครู นักเรียน

วิธีวัดผลระหว่างเรียน

8. การวัดและประเมินผล.....

9. กิจกรรมเสนอแนะ.....

10. บันทึกผลหลังสอน.....

10.1 ผลการสอน.....

10.2 ปัญหา/อุปสรรค .....

10.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข .....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

กุลิสรา จิตรชญาวณิช (2562) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ส่วนที่เป็นหัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่บนส่วนหัว หรือส่วนบนของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อหรือองค์ประกอบ ดังนี้ 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือชื่อวิชาที่เรียน 2) ลำดับหน่วยการเรียนรู้และเรื่องที่สอน 3) ระดับชั้นที่สอน ปีการศึกษาที่สอน 4) จำนวนชั่วโมงที่สอนหรือจำนวนคาบเวลาที่สอน

2. ส่วนที่เป็นตัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่ในส่วนของตัวแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อการเรียนรู้ 6) แหล่งการเรียนรู้ 7) การวัดผลและประเมินผล 8) บันทึกผลหลังการสอน และ 9) ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีหลากหลายรูปแบบ อาจจะอยู่ในรูปแบบของความเรียงหรือตาราง หรือทั้งความเรียงและตารางรวมกันก็ได้ ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบได้ตามความเหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้ 1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) ตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด 4) จุดประสงค์การเรียนรู้ 5) สาระการเรียนรู้ 6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 8) สื่อ / แหล่งเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล 10) บันทึกหลังสอน

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้สอนจริงให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์

4.1 ความหมายของประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนใด ๆ มีกระบวนการที่สำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ต้องทำควบคู่กันไปจึงจะมั่นใจได้ว่า สื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้

สมนึก ภัททิยธนี (2558) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) /ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว

จีราวะดี เกษี (2560) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำเอาแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำเอาข้อมูลมาปรับปรุงแล้วนำไปสอนจริง ๆ อย่างน้อยเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนเป็นพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงาน และประกอบกิจกรรมทั้งหมดของผู้เรียน ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการสอนหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั่นคือ E_1/E_2 หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

วิทู นิติวรากุล (2564) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำเอาแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปสอนจริงให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้ ประสิทธิภาพ E_1 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินใบกิจกรรม คำถามท้ายกิจกรรมที่ปฏิบัติระหว่างการเรียนรู้ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ และประสิทธิภาพ E_2 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำเอาแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ และกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงาน และประกอบกิจกรรมทั้งหมดของผู้เรียน โดยกำหนดให้ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) /ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

4.2 การหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ชวลิต ชูกำแพง (2553) กล่าวถึงประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) หมายถึง ค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียน โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย หรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียน หรือคะแนนจากกิจกรรมกลุ่ม (คะแนนแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) โดยสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

x แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน

N แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) หมายถึง ค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้ หรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดการเรียนรู้มากน้องเพียงใด ซึ่งคำนวณได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังสิ้นสุดการทดลอง โดยสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

y แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2558) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ ภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการ และความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนน 2 ส่วน คือ ส่วนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย และส่วนที่เกิดจากพฤติกรรมการเรียน หรือจากกิจกรรมการเข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยระบุ เป็นต้น (ไม่ใช่คะแนนการทำแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน

N แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างในสื่อนั้น ๆ สำหรับเกณฑ์การประเมินคุณภาพของแบบการอ่านจับใจความสำคัญ และกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 (E_1/E_2) 80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของนักเรียนทุกคนที่ทำได้ระหว่างเรียน จากการประเมินผลการตรวจใบกิจกรรม แบบฝึกหัด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป 80 ตัวที่สอง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ครบทุกแผน ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ

5.1 ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ ไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549) กล่าวว่า การอ่านจับความสำคัญ คือ การแปลความหมายของอักษรออกมาเป็นความคิด ซึ่งไม่ได้พูดออกมาเป็นเสียง และนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์

สิทธิพงศ์ สิริวราพงศ์ (2550) กล่าวว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและจับสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ที่ผู้เขียนต้องการเสนอเรื่องใดเรื่องหนึ่งมายังผู้อ่าน โดยมีประเด็นหลัก ประเด็นรอง และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สำคัญของเรื่องได้

แววยุรา เหมือนนิล (2553) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การตั้งใจที่จะค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง หรือของสิ่งต่าง ๆ ว่าคืออะไร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ
2. ส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ ซึ่งในส่วนนี้จะทำให้เนื้อเรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณีที่มีย่อหน้าเดียว ในย่อหน้านั้นมักจะมีใจความสำคัญเพียงเรื่องเดียว นอกจากนั้นเรียกว่าเป็นส่วนขยายใจความสำคัญ หรือส่วนประกอบที่อาจจะมีหลายเรื่องหลายประเด็น

อภิรดี เสนาวิน (2555) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การทำความเข้าใจ คำนำ เนื้อเรื่อง บทสรุป ที่ได้อ่าน โดยการจับประเด็นสำคัญภายในเรื่องที่อ่าน ว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายจะเสนอเรื่อง หรือแนวคิดใดมายังผู้ที่ได้อ่าน และผู้อ่านควรจับสาระสำคัญของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร เพราะเหตุใด ตลอดจนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปเรื่องได้โดยการเชื่อมโยงใจความสำคัญของเรื่องได้

สุมาลี ชูบุญ (2560) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการอ่านแล้วเกิดความเข้าใจ จดจำเนื้อความ เก็บสาระสำคัญของเรื่อง ทั้งเนื้อหา ความรู้ ข้อมูล ทัศนะของผู้เขียนและจับใจความได้อย่างครบถ้วน การอ่านจับใจความมี 2 ลักษณะ คือ 1) การอ่านจับใจความโดยรวม โดยการสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ หัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยอย่างรวดเร็ว จัดเนื้อหาของหัวข้อเหล่านี้เป็นลำดับ ให้เห็นความสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยงกัน เมื่ออ่านจบแล้วควรตอบได้ว่าผู้เขียนเขียนเกี่ยวกับอะไร เน้นเรื่องใดเป็นพิเศษ โดยจัดลำดับเนื้อหาตามลำดับความสำคัญของเรื่องหรือลำดับเหตุการณ์ เพื่อสรุปประเด็นสำคัญได้ชัดเจนขึ้น 2) การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านต่อจากแนวทางแรก ผู้อ่านต้องอ่านอย่างละเอียดเพื่อเก็บเนื้อเรื่อง ข้อมูลสำคัญ ทรรศนะและจุดมุ่งหมายของเรื่อง รวมถึงสาระหลักของเรื่อง ที่ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องนั้น เรียกว่าใจความหลัก และส่วนอื่น ๆ เป็นเพียงข้อความประกอบของสาระหลักเรียกว่าใจความรอง การอ่านโดยแยกข้อความที่สำคัญที่สุดออกมา คือ การอ่านจับใจความสำคัญ และเมื่ออ่านอย่างพิจารณาจะพบว่าในแต่ละย่อหน้ามีใจความสำคัญแตกต่างกัน เช่น ประโยคใจความสำคัญอยู่ต้นย่อหน้า ประโยคใจความสำคัญอยู่กลางย่อหน้า ประโยคใจความสำคัญอยู่ท้ายย่อหน้า เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่กำลังอ่าน และสามารถจับประเด็นความสำคัญของเรื่องที่ปรากฏอยู่ในย่อหน้าต่าง ๆ ได้ ว่าผู้เขียนต้องการที่เสนอหรือสื่อเนื้อเรื่องถึงอะไร นักเรียนจะต้องสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปความสำคัญหลักของเรื่องที่อ่านได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เขียนสรุปความได้ใจความสำคัญครบถ้วนครอบคลุมเนื้อหา ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายตลอดเรื่อง และเขียนด้วยภาษาของผู้เขียนเอง โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการเขียนประโยคการใช้ถ้อยคำสำนวน และด้านการเขียนสะกดคำ

5.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ ไว้ดังนี้

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2550) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตในปัจจุบัน และถือว่าเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการดำเนินชีวิต หรือการส่งเสริมพัฒนาด้านสติปัญญาให้เกิดความคิดเพิ่มพูนประสบการณ์

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนเอง เพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดนำเสนอมายังผู้อ่าน

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2551) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ มีความสำคัญ คือ ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในเนื้อหาทั้งหมด และจับประเด็นความคิดความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะได้ทราบทัศนคติของผู้เขียนและข้อมูลสำคัญเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล (2552) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ คือ หัวใจหลักของการอ่าน เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเรียนรู้ การอ่านทุกชนิดหากจับใจความสำคัญไม่ได้ก็ย่อมไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญถือเป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านทุกคนจะต้องได้รับการฝึกฝนจนให้เกิดความชำนาญ สามารถอ่านจนเข้าใจและจับประเด็นใจความสำคัญหลักของเนื้อหาในเรื่องได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

5.3 หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงหลักของการอ่านจับใจความสำคัญ ไว้ดังนี้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบายัน อิ่มสำราญ (2549) กล่าวว่า หลักของการอ่านจับใจความสำคัญ มีทั้งหมด 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การอ่านรายละเอียดของเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างคร่าว ๆ ถ้าเป็นเรื่องยาวมีหลายย่อหน้าต้องอ่านทั้งเรื่องเพื่อให้เข้าใจว่าเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวกับอะไร และนั่นคือหาความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่าน

ขั้นตอนที่ 2 หาความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยผู้อ่านต้องอ่านเรื่องทั้งหมดอีกครั้ง ถ้ามีหลายย่อหน้าต้องอ่านทีละย่อหน้าอย่างพินิจพิเคราะห์ เพื่อที่จะได้เข้าใจเนื้อเรื่องและจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าของเรื่องได้

อุไรวรรณ์ บุญล้อม (2550) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความสำคัญมีดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ไม่ใช่อ่านเพื่อให้หมดเวลาเท่านั้น ไม่ควรอ่านจากหนังสือทั้งเล่ม ควรมีเวลาเฉพาะในการอ่านและทำแบบฝึกในชั่วโมง

2. ผู้อ่านสามารถบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านว่ามีสาระสำคัญอะไรบ้าง ให้รายงานอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้จึงจะถือว่าผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากที่สุด

3. อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำ

4. ฝึกการใช้สายตา เพราะการอ่านต้องอาศัยทักษะในการอ่านเร็ว และตอบคำถามได้ถูกต้อง และแม่นยำ

5. ให้สรุปและย่อได้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวข้องกับอะไรแม้จะไม่สมบูรณ์ แต่ก็ให้สามารถบอกได้บ้างโดยไม่ละเอียดนักก็ตาม

6. อ่านแล้วสามารถคาดการณ์ว่าเรื่องที่อ่านจะลงเอยแบบใด

7. อ่านและทำรายงานย่อได้โดยการโน้ตย่อ

8. อ่านเพื่อหาความจริง และแสดงข้อคิดเห็นประกอบ

ณัฐธิดา สินทิพย์เทวัญ (2551) กล่าวว่า เป็นการอ่านเพื่อความรู้ความบันเทิง เพื่อหาความคิดที่แปลกใหม่หรือเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านที่ต้องการค้นหาสิ่งที่เป็นเป้าหมายในการอ่านในครั้งนั้นเป็นสำคัญ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปหลักของการอ่านจับใจความสำคัญ ได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถอ่านได้เร็ว จับใจความสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่องได้ ผู้อ่านสามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มีประสิทธิภาพ

5.4 ประเภทของการอ่านจับใจความสำคัญ

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความสำคัญ ไว้ดังนี้

อภิรดี เสนาวิน (2555) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท

1. การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม คือ การได้ทำความเข้าใจส่วนประกอบทั้งหมดของหนังสือที่อ่าน เช่น คำนำ สารบัญเนื้อเรื่อง บทสรุป และอื่น ๆ ทำให้ผู้ที่อ่านสามารถบอกสิ่งที่เชื่อมโยงกัน และบอกความสัมพันธ์ของเนื้อหาต่าง ๆ ในภาพรวมของหนังสือที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจใจความสำคัญสามารถเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนบอกแนวคิดสำคัญ จุดมุ่งหมายของเรื่อง และทัศนคติของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2558) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม คือ หัวใจสำคัญในการอ่านหนังสือทุกชนิด เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถอ่านจับใจความโดยรวมได้ ก็ไม่สามารถมองเห็นรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อความในเรื่องที่อ่านได้ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน เพื่อให้มองเห็นความสัมพันธ์โดยภาพรวมของรายละเอียดต่าง ๆ และเข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญของข้อความ หรือเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งการอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมนี้มีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ผู้อ่านสามารถตัดสินใจได้ว่าหนังสือนั้นมีคุณค่า หรือสาระสำคัญพอที่จะอ่านอย่างละเอียดหรือไม่

1.2 ผู้อ่านสามารถรู้ได้ว่าผู้อ่านมีพื้นฐานทางด้านความรู้ และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยตลอดเล่มหรือไม่

1.3 ผู้อ่านสามารถนำมาเป็นแนวทางให้ผู้อ่านสามารถไปค้นคว้าจากหนังสือที่ปรากฏอยู่ในบรรณานุกรมมาประกอบการอ่านเพิ่มเติมได้

1.4 ผู้อ่านสามารถประหยัดเวลาสำหรับผู้อ่านที่มีเวลาจำกัด เช่น ในห้องสมุด หรือร้านขายหนังสือ

1.5 สามารถช่วยให้ผู้อ่านเตรียมตัวสอบ เพราะในการจัดลำดับโครงร่างส่วนรวมของหนังสือทำให้จดจำเนื้อหาส่วนรวมได้แม่นยำยิ่งขึ้น

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การอ่านเพื่อทำความเข้าใจความสำคัญของข้อความ หรือเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ อาจไม่จำเป็นต้องอ่านทุกตัวอักษร ในขณะที่ผู้อ่านที่มีประสบการณ์เดิมน้อยต้องอ่านอย่างพินิจ พิจารณา จึงจะสามารถทำให้เข้าใจ และจับใจความสำคัญของข้อความหรือเนื้อเรื่องได้ ผู้อ่านหรือนักอ่านที่ดีต้องรู้จักเก็บสาระสำคัญของหนังสือ เช่น การหาแก่นของย่อหน้า หาข้อความที่สำคัญที่สุด ข้อความที่เด่นที่สุด โดยพิจารณาจากข้อปลีกย่อยในเรื่องแต่ละย่อหน้า ดังนี้

2.1 ตัดตัวอย่างที่ใช้ประกอบในย่อหน้า

2.2 ตัดส่วนขยายความ หรือรายละเอียดต่าง ๆ

2.3 ตัดสำนวนโวหาร อุปมาอุปไมย ข้อความเปรียบเทียบต่าง ๆ

2.4 ตัดตัวเลข สถิติ วันเดือนปี

2.5 ตัดคำถามหรือคำพูดของผู้เขียน ซึ่งเป็นส่วนขยายในใจความสำคัญ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญนั้นสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภทด้วยกัน คือ การอ่านเพื่อจับใจความในภาพรวมของเนื้อเรื่องทั้งหมดโดยไม่ได้เจาะจง และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญซึ่งเป็นการอ่านเพื่อหารายละเอียดสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านตลอดจนใจความสำคัญหลักของเนื้อเรื่อง และแนวคิดหลักจากเรื่องที่อ่าน

5.5 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญนั้น เป็นกระบวนการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการอ่านและเข้าใจสาระสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน โดยพิจารณาจากความสามารถในการระบุใจความสำคัญ สรุปสาระสำคัญ การตีความ และการแสดงความเข้าใจอย่างมีเหตุผล สามารถเลือกหรือระบุประเด็นหลักของเนื้อหาที่อ่านได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ใช้ภาษาที่ชัดเจนมีเหตุผลและเป็นลำดับขั้น เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจของตนเอง

เกณฑ์การให้คะแนนแบบช่วงของคะแนน (Score Range or Band Score) คือ การกำหนดช่วงตัวเลขคะแนน สำหรับระดับความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อวัดและจำแนกผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามระดับคุณภาพ เช่น ดีมาก, ดี, พอใช้, ควรปรับปรุง เป็นต้น โดยใช้ช่วงคะแนนเพื่อสะท้อนความสามารถหรือคุณภาพของงาน/ทักษะที่ประเมิน ซึ่งมีนักวิจัยหลายท่านที่ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความ คะแนนเต็ม 10 คะแนน ดังนี้

ตาราง 6 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ สนันทา มั่นเศรษฐวิทย์

คะแนน (ระดับคุณภาพ)	**คะแนน**	**เกณฑ์การให้คะแนน**
1. สรุปเนื้อหา (2 คะแนน)	2	- สรุปความได้ถูกต้องตรงประเด็นครบถ้วน
	1	- สรุปความได้ถูกต้องขาดส่วนสำคัญไป 1 ประเด็น
	0	- สรุปความได้เกือบถูกต้องขาดส่วนสำคัญไป 2 ประเด็น
2. เขียนประโยค (2 คะแนน)	2	- เขียนประโยคถูกต้องทุกประโยค
	1	- เขียนประโยคไม่ถูกต้อง 1 ประโยค
	0	- เขียนประโยคไม่ถูกต้อง 2 ประโยคขึ้นไป
3. สะกดคำ (2 คะแนน)	2	- สะกดคำถูกต้องทุกคำ
	1	- สะกดคำผิด 1-2 คำ
	0	- สะกดคำผิด 3 คำขึ้นไป
4. เว้นวรรคตอน (2 คะแนน)	2	- เว้นวรรคตอนถูกต้องทุกที่
	1	- เว้นวรรคตอนผิด 1-2 ที่
	0	- เว้นวรรคตอนผิด 3 ที่ขึ้นไป
5. ลายมือและความสะอาด (2 คะแนน)	2	- ลายมือชัดเจนและสะอาดเรียบร้อย
	1	- ลายมือชัดเจนมีสกปรก 1-2 ที่
	0	- ลายมือชัดเจนมีสกปรก 3 ที่ขึ้นไป

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

พรฤดี ขวัญศิริกุล (2546) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความ ไว้ดังนี้

ตาราง 7 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ พรฤดี ขวัญศิริกุล

คะแนน (ระดับคุณภาพ)	**คะแนน**	**เกณฑ์การให้คะแนน**
1. การสรุปเรื่อง (4 คะแนน)	4	- เขียนสรุปเรื่องได้ใจความสำคัญครบถ้วน
	3	- เขียนสรุปเรื่องได้ใจความสำคัญประมาณ 3 ใน 4 ส่วนของเรื่อง
	2	- เขียนสรุปเรื่องได้ใจความสำคัญประมาณ 2 ใน 4 ส่วนของเรื่อง
	1	- เขียนสรุปเรื่องได้ใจความสำคัญปะมาณ 1 ใน 4 ส่วนของเรื่อง
	0	- เขียนสรุปเรื่องไม่ได้ใจความสำคัญ
2. การเขียนประโยค (2 คะแนน)	2	- เขียนประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทุกประโยค
	1	- เขียนประโยคผิดหลักไวยากรณ์ 1 ประโยค
	0	- เขียนประโยคผิดหลักไวยากรณ์ 2 ประโยคขึ้นไป
3. การเขียนสะกดคำ (2 คะแนน)	2	- สะกดคำถูกต้องทั้งหมด
	1	- สะกดคำผิด และวางวรรณยุกต์หรือสระผิดที่ 1-3 คำ
	0	- สะกดคำผิด และวางวรรณยุกต์หรือสระผิดที่ 4 คำขึ้นไป
4. การเว้นวรรคตอน (2 คะแนน)	2	- เว้นวรรคตอนถูกต้องทุกที่
	1	- เว้นวรรคผิด 1-2 ที่
	0	- เว้นวรรคตอนผิด 3 ที่ขึ้นไป

กมลพรรณ บินอิบรอฮีม (2547) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความไว้ทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ตาราง 8 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ กมลพรรณ บินอิบรอฮีม

คะแนน (ระดับคุณภาพ)	**คะแนน**	**เกณฑ์การให้คะแนน**
1. การสรุปสาระสำคัญ (4 คะแนน)	4	- สรุปสาระสำคัญครอบคลุมครบถ้วน ถูกต้อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่องชัดเจน
	3	- สรุปสาระสำคัญครอบคลุมครบถ้วน ถูกต้อง แต่มีการเรียงลำดับความคิดไม่ต่อเนื่องชัดเจน

ตาราง 8 (ต่อ)

คะแนน (ระดับคุณภาพ)	**คะแนน**	**เกณฑ์การให้คะแนน**
	2	- สรุปสาระสำคัญครอบคลุมครบถ้วน ถูกต้องกึ่งหนึ่ง และมีการเรียงลำดับความคิดไม่ต่อเนื่องชัดเจน
	1	- สรุปสาระสำคัญครอบคลุมครบถ้วน ถูกต้องกึ่งหนึ่ง และมีการเรียงลำดับความคิดไม่ต่อเนื่องชัดเจน
	0	- สรุปสาระสำคัญไม่ครอบคลุมครบถ้วน ถูกต้องกึ่งหนึ่ง และมีการเรียงลำดับความคิดไม่ต่อเนื่องชัดเจน
2. การเขียนประโยคและการใช้ถ้อยคำสำนวน (4 คะแนน)	4	- เขียนประโยคถูกต้อง กระชับรัดกุม เลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายได้เข้าใจ สำนวนภาษาที่เรียบเรียงได้ใจความสละสลวย
	3	- เขียนประโยคถูกต้อง กระชับรัดกุม เลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายได้เข้าใจ แต่สำนวนภาษาที่เรียบเรียงยังไม่ได้ใจความสละสลวย
	2	- เขียนประโยคถูกต้อง แต่ไม่กระชับรัดกุม เลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายไม่เข้าใจ และสำนวนภาษาที่เรียบเรียงได้ใจความ สละสลวย
	1	- เขียนประโยคถูกต้อง แต่ไม่กระชับรัดกุม เลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายไม่เข้าใจ และสำนวนภาษาที่เรียบเรียงได้ใจความสละสลวย
	0	- เขียนประโยคไม่ถูกต้อง ไม่กระชับรัดกุม เลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายไม่เข้าใจ ไม่ตรงความหมาย สำนวนภาษาที่เรียบเรียงไม่ได้ใจความสละสลวย
3. การเขียนสะกดคำ (1 คะแนน)	1	- เขียนสะกดคำถูกต้องทั้งหมด
	0	- เขียนสะกดคำผิด
4. การเว้นวรรคตอน (1 คะแนน)	1	- เว้นวรรคได้เหมาะกับข้อความทุกที่
	0	- เว้นวรรคไม่เหมาะสมกับข้อความ

ปราณี เดชฤกษ์ปาน (2548) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความ คะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยพิจารณาการให้คะแนนแต่ละประเด็น ดังนี้

สรุปใจความตรงประเด็น	4 คะแนน
เขียนประโยคถูกต้อง 3 - 5 ประโยค	2 คะแนน
สะกดคำหรือเขียนตัวอักษรถูกต้องตามอักขรวิธี	2 คะแนน
เว้นวรรคตอนถูกต้อง	1 คะแนน
ความสะอาดและเป็นระเบียบ	1 คะแนน

ตาราง 9 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ ปราณี เดชฤกษ์ปาน

คะแนน (ระดับคุณภาพ)	**คะแนน**	**เกณฑ์การให้คะแนน**
1. การสรุปใจความตรงประเด็น (4 คะแนน)	4	- สรุปใจความตรงประเด็น
	3	- สรุปใจความได้แต่ขาด 1 ประเด็น
	2	- สรุปใจความได้แต่ขาด 2 ประเด็น
	1	- สรุปใจความได้แต่ขาด 3 ประเด็น
	0	- สรุปใจความได้แต่ขาด 4 ประเด็นขึ้นไป
2. การเขียนประโยค 3-5 ประโยค (2 คะแนน)	2	- เขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษาทุกประโยค
	1	- เขียนประโยคเกิน / ขาด 1-2 ประโยค
	0.5	- เขียนประโยคเกิน / ขาด 3 ประโยคขึ้นไป
	0	- เขียนไม่เป็นประโยค
3. การเขียนสะกดคำ (2 คะแนน)	2	- เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรถูกต้องตามอักขรวิธี
	1.5	- เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 1-2 คำ
	1	- เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 3-4 คำ
	0.5	- เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5-6 คำ
	0	- เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 7 คำขึ้นไป

ตาราง 9 (ต่อ)

คะแนน (ระดับคุณภาพ)	**คะแนน**	**เกณฑ์การให้คะแนน**
4. การเว้นวรรคตอน (1 คะแนน)	1 0.5 0	- เว้นวรรคตอนถูกต้อง - เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง 1-2 ที่ - เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง 3 ที่ขึ้นไป
5. ความสะอาด (1 คะแนน)	1 0.5 0	- สะอาดและเป็นระเบียบทั้งหมด - มีรอยลบหรือสกปรก 1-2 ที่ - มีรอยลบหรือสกปรก 3 ที่ขึ้นไป

วิภา วัฒนะ (2558) กล่าวว่า เกณฑ์การให้คะแนนในการวัดทักษะการเขียนสรุปความ ดังนี้

ตาราง 10 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความของ วิภา วัฒนะ

คะแนน (ระดับคุณภาพ)	**คะแนน**	**เกณฑ์การให้คะแนน**
1. ด้านเนื้อหา (4 คะแนน)	4	- เขียนสรุปความได้ ใจความสำคัญครบถ้วน สั้นกะทัดรัด ครอบคลุมเนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน
	3	- เขียนสรุปความได้ใจความสำคัญประมาณ 3 ใน 4 ครอบคลุมเนื้อหาด้วยภาษาของตนเองได้
	2	- เขียนสรุปเนื้อหาได้ใจความสำคัญประมาณ 2 ใน 4 ด้วยภาษาของตนเอง แต่ไม่ครอบคลุมเนื้อหา
	1	- เขียนสรุปความสำคัญได้น้อยมาก ไม่ครอบคลุมเนื้อหา
2. ด้านการเขียนประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน (4 คะแนน)	4	- เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายชัดเจน ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงความหมายตลอดเรื่อง
	3	- เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายได้ประมาณ 3 ใน 4
	2	- เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายได้ประมาณ 2 ใน 4

ตาราง 10 (ต่อ)

คะแนน (ระดับคุณภาพ)	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	1	- เขียนประโยคไม่รัดกุม สื่อความหมายไม่ชัดเจน ใช้ถ้อยคำสำนวนไม่ตรงความหมาย
3. ด้านการเขียนสะกดคำ (4 คะแนน)	2	- เขียนสะกดคำถูกต้องทั้งหมด
	1.5	- เขียนสะกดคำผิด และวางวรรณยุกต์หรือสระผิดที่ 1 - 2 คำ
	1	- เขียนสะกดคำผิด และวางวรรณยุกต์หรือสระผิดที่ 3 – 4 คำ
	0.5	- เขียนสะกดคำผิด และวางวรรณยุกต์หรือสระผิดที่ 5 คำขึ้นไป

จากการศึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเขียนสรุปใจความสำคัญ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกณฑ์การประเมินการเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยยึดหลักเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกส่วน ซึ่งเป็นเกณฑ์การให้คะแนนตามองค์ประกอบย่อย หรือแต่ละขั้นตอนของการเขียนสรุปความมีเกณฑ์การให้คะแนนทุกขั้นตอน ในการประเมินผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ ซึ่งแสดงให้เห็นจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา ในการวัดเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การเขียนสรุปความมาใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนของการอ่านจับใจความสำคัญ เนื่องจากเป็นเกณฑ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ประเมินร่วมกับการอ่านจับใจความสำคัญได้ โดยใช้เกณฑ์ของ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) พรฤดี ขวัญศิริกุล (2546) กมลพรรณ บินอิบรอฮีม (2547) ปราณี เดชฤกษ์ปาน (2548) และ วิภา วัฒนะ (2558) โดยได้มีการปรับปรุงประเด็นในการวัดเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการการอ่านจับใจความสำคัญแบบช่วงคะแนนของผู้วิจัย ดังตารางที่ 11

ตาราง 11 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของผู้วิจัย

ประเด็นที่ประเมิน	ระดับคะแนน	คำอธิบาย
1) ด้านเนื้อหาสาระสำคัญ	3.00 – 4.00	เขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมครบถ้วน ถูกต้อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุม เนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน

ตาราง 11 (ต่อ)

ประเด็นที่ประเมิน	ระดับคะแนน	คำอธิบาย
	2.00 – 2.99	เขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมประมาณ 3 ใน 4 ของเรื่อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุมเนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน
	1.00 – 1.99	เขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมประมาณ 2 ใน 4 ของเรื่อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุมเนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน
	0 – 0.99	เขียนสรุปความสำคัญได้น้อยมาก ไม่ครอบคลุมเนื้อหา
2) ด้านการเขียนประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน	3.00 – 4.00	เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายชัดเจน ใช้ถ้อยคำสำนวนตรง ความหมายตลอดเรื่อง
	2.00 – 2.99	เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายได้ประมาณ 3 ใน 4
	1.00 – 1.99	เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายได้ประมาณ 2 ใน 4
	0 – 0.99	เขียนประโยคไม่รัดกุม สื่อความหมายไม่ชัดเจน
3) ด้านการเขียนสะกดคำ	1.50 – 2.00	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรถูกต้องตามอักขรวิธี
	1.00 - 1.49	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 1-2 คำ
	0.50 – 1.99	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 3-4 คำ
	0 – 0.49	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5 คำขึ้นไป

จากตัวอย่างช่วงเกณฑ์การให้คะแนนที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากเกณฑ์การตรวจให้คะแนนวัดความสามารถด้านการเขียนจับใจความ ของ วิภา วัฒนะ (2558) และ จารุพี แสงอรุณ (2559) จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการเขียนประโยคการใช้ถ้อยคำสำนวน และด้านการ

เขียนสะกดคำ เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยได้มีการปรับปรุงประเด็นการวัดเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยมากยิ่งขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญรายวิชาภาษาไทย เพื่อใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวมทั้งสิ้น 80 คะแนน แล้วเทียบกับเกณฑ์การผ่านที่ร้อยละ 80

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

Merrium – Webster (1993) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การแสดงออกหรือการสัมฤทธิ์ผล การบรรลุผลตามความปรารถนา การแก้ไขปัญหาด้วยความมานะพยายาม

สมนึก ภัททิยธนี (2551) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของความรู้ความสามารถและทักษะที่นักเรียนได้จากการเรียนการสอนทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน สภาพแวดล้อมและแหล่งอื่น ๆ สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher Made Test)
2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test)

อำนวยพร นันทา (2552) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน โดยวัดได้จากคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2556) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการศึกษาอบรม หรือจากการสอบ การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือระดับความสัมฤทธิ์ผล (Level of Achievement) ของบุคคลเมื่อเรียนรู้แล้วเกิดอะไรขึ้นบ้าง มีความรู้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน ดังนี้

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการณ์กระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น ซึ่งในการวัดจะต้องใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” (Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ (Content) อันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ ซึ่งในการวัดจะต้องใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์”

สุทธิวรรณ พีรศักดิ์โสภณ (2557) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดความสามารถทางสมองหรือวัดด้านสติปัญญาของผู้เรียนว่ามีความสามารถมากน้อยเพียงใดหลังจากที่ได้รับประสบการณ์จากการจัดการเรียนรู้ หรือแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังนั้น ในการวัดความสามารถทางด้านสติปัญญาเพื่อดูความก้าวหน้าของผู้เรียน และดูประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบจึงเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญที่จะทำให้ทราบสิ่งเหล่านั้นได้

เหมวดี ทาศรีภู (2559) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดความสามารถความรู้ความเข้าใจ ทักษะทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยวัดได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัครเดช เกตฉ่ำ และคณะ (2559) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการในการกำหนดตัวเลขให้กับคุณลักษณะต่าง ๆ ของคน สัตว์ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเกณฑ์ คือ จะต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอนเป็นระเบียบแบบแผน โดยมีเครื่องมือช่วยวัด ซึ่งจะทำให้ตัวเลขใช้แทนลักษณะของสิ่งที่เราต้องการ การวัดและประเมินผลนักเรียนนั้นมีวิธีหลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การใช้ข้อทดสอบ เป็นต้น ซึ่งวิธีที่ผู้สอนควรทำได้ง่ายที่สุด เพื่อดูพฤติกรรมเบื้องต้นของนักเรียนได้ทันที คือ การสังเกต (Observation) และควรทำขณะสอน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปความหมายได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติ หรือทั้งสองอย่างในวิชานั้น ๆ ดังนั้นในการวิจัยของผู้วิจัยจึงหมายถึง ความพอใจ ความชอบใจ ความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน และด้านประโยชน์จากการเรียน โดยวัดจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ โดยใช้มาตรฐานการประเมินค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยได้สร้างเอาไว้ ได้แก่ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

6.2 แบบทดสอบของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแบบทดสอบของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2546) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบ แต่จะนิยมนำมาใช้อยู่ 6 แบบ ดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or essay test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และข้อคิดเห็นของแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกา ถูก-ผิด (True-false test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่ 2 ตัวเลือกแต่ละตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่ และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก ผิด ใช่ ไม่ใช่ จริง หรือไม่จริง เหมือนกัน ต่างกัน เป็นต้น

3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ แล้วให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้นเพื่อให้ได้ใจความและถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยค หรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบคำถามที่ต้องการสั้น ๆ และกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัย หรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบโดยมีคำถาม หรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยืน) จะจับคู่กับคำหรือข้อความใดในชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice) จะประกอบไปด้วย 2 ตอนหลัก ๆ คือ ตอนนำ หรือคำถาม กับตอนเลือก ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง และคำถามแบบเลือกตอบที่ดีนิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเผิน ๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกนั้นถูกหมด แต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

สมนึก ภัททิยธนี (2546) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบทั้งฉบับที่สามารถวัด ได้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการหรือวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่าง ถูกต้องแม่นยำความเที่ยงตรงจึงเปรียบเสมือนหัวใจของการทดสอบ

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบทั้งฉบับที่สามารถวัดได้คงที่คงวาไม่เปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะทำการสอบใหม่กี่ครั้งก็ตาม

3. ความยุติธรรม (Fair) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่ไม่เปิดโอกาสให้มีการได้เปรียบเสียเปรียบในกลุ่มผู้เข้าสอบด้วยกันและไม่เปิดโอกาสให้ทำข้อสอบได้โดยการเดา

4. ความลึกของคำถาม (Searching) หมายถึง ข้อสอบแต่ละข้อนั้นจะต้องไม่ถามผิวเผิน หรือถามประเภทความรู้ความจำแต่ต้องให้นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปคิดแปลงแก้ปัญหาแล้วจึงตอบได้

5. ความยั่วยุ (Exemplary) หมายถึง แบบทดสอบที่นักเรียนทำด้วยความสนุกเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย

6. ความจำเฉพาะเจาะจง (Defintion) หมายถึง ข้อสอบที่มีแนวทางการถาม ตอบชัดเจนไม่คลุมเครือไม่แฝงกลเม็ดให้นักเรียนงง

7. ความเป็นปรนัย (Objective) โดยมีคุณสมบัติ 3 ประการ

7.1 ตั้งคำถามให้ชัดเจนทำให้ผู้เข้าสอบทุกคนเข้าใจความหมายตรงกัน

7.2 ตรวจให้คะแนนได้ตรงกันแม้ว่าจะตรวจหลายครั้งหรือตรวจหลายคน

7.3 แปลความหมายของคะแนนให้เหมือนกัน

8. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง แบบทดสอบที่มีจำนวนข้อสอบมากพอประมาณใช้เวลาสอบพอเหมาะประหยัดค่าใช้จ่ายจัดทำแบบทดสอบด้วยความประณีตตรวจให้คะแนนได้รวดเร็วรวมถึงสิ่งแวดล้อมในการสอบที่ดี

9. อำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง ความสามารถในการจำแนกผู้เข้าสอบแบบทดสอบที่ดีจะต้องมีอำนาจจำแนกสูง

10. ความยาก (Dificulty) ขึ้นอยู่กับทฤษฎีที่เป็นหลักยึด เช่น ตามทฤษฎีการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ข้อสอบที่ดีคือข้อสอบที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปหรือมีความยากพอเหมาะ ส่วนทฤษฎีการวัดผลแบบอิงเกณฑ์นั้นความยากง่ายไม่ใช่สิ่งสำคัญสิ่งสำคัญอยู่ที่ข้อสอบนั้นได้วัดในจุดประสงค์ที่ต้องการวัดได้จริงหรือไม่ถ้าวัดได้จริงก็นับว่าเป็น ข้อสอบที่ดีได้แม้ว่าจะเป็นข้อสอบที่ง่ายก็ตาม

ชวาล แพรัตกุล (2552) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีควรมีลักษณะ 10 ประการ ดังนี้

1. เที่ยงตรง (Validity) หมายถึงคุณสมบัติที่จะทำให้ผู้ใช้บรรลุถึง วัตถุประสงค์แบบทดสอบ ที่มีความเที่ยงตรงสูง คือ แบบทดสอบที่สามารถทำหน้าที่วัดสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องตามความมุ่งหมาย

2. ยุติธรรม (Fair) เป็นแบบทดสอบที่ให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันที่ผู้สอบจะทำข้อสอบได้ตามความสามารถจริงของเขาในวิชานั้น ๆ ซึ่งลักษณะที่สำคัญ คือ ต้องไม่มีความลำเอียงเข้าข้างกลุ่มใดและไม่เปิดโอกาสให้คนเก่งหรืออ่อนเคาข้อสอบใด

3. ถามลึก (Searching) เป็นแบบทดสอบที่ทำให้ผู้สอบได้คิดคำตอบด้านความสามารถในระดับสติปัญญาที่อยู่ในชั้นสูง ข้อสอบจะต้องล้วงลึก ซึ่งจะทำให้ผู้สอบได้พัฒนาความสามารถที่กล้าแข็งต่อไป

4. ยั่วยุ (Exemplary) เป็นข้อสอบที่ลักษณะท้าทาย ชวนให้คิดต่อเด็กสอบแล้วมีความอยากรู้เรื่องราวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

5. จำเพาะเจาะจง (Definite) เด็กอ่านคำถามแล้วต้องเข้าใจแจ่มชัดว่า ครูถามถึงอะไรหรือให้คิดอะไรไม่ถามคลุมเครือ

6. เป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง คุณสมบัติ 3 ประการ คือ

- ชัดเจนในความหมายของคำถาม
- ชัดเจนในวิธีการตรวจหรือมาตรฐานการให้คะแนน
- ชัดเจนในการแปลความหมายของคะแนน

7. มีประสิทธิภาพ (Eficiency) สามารถให้คะแนนได้เที่ยงตรงที่สุดโดยใช้เวลาแรงงาน เงินทองน้อยที่สุด

8. ยากพอเหมาะ (Dificulty) ข้อสอบในแต่ละข้อไม่ยากหรือง่ายเกินไป ข้อสอบที่มีความยากปานกลางเป็นข้อสอบที่ดีเพราะช่วยแปลความหมายของคะแนนได้ดี

9. มีอำนาจจำแนก (Discrimination) คือ สามารถแยกเด็กออกเป็นประเภท ๆ ได้ทุกระดับตั้งแต่อ่อนสุดถึงเก่งสุด

10. ต้องเชื่อมั่นได้ (Relibity) คือ ข้อสอบนั้นสามารถให้คะแนนได้ตรงที่แน่นอนไม่แปรผัน

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ว่าสามารถรับรู้เนื้อหาที่เรียนได้มากน้อยเพียงใด และให้ครูผู้สอนได้นำข้อมูลมาวินิจฉัยหาข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้ต่อไป

6.3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

Hopkins and Antes (1990) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุม และถูกต้องตามหลักวิชานั้น มีหลักการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

1. ควรเขียนแบบทดสอบในระหว่างหรือเพิ่งเสร็จการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ เพราะจะทำให้ผู้เขียนแบบทดสอบยังจำแบะเข้าใจเนื้อหานั้นดีอยู่

2. แบบทดสอบนั้นต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาและตารางวิเคราะห์หลักสูตร

3. แบบทดสอบนั้นต้องถามในเรื่องที่มีความสำคัญ ไม่ถามในรายละเอียดปลีกย่อย หรือเรื่องที่ไม่ใช่แก่นสาระเนื้อหา

4. แบบทดสอบต้องถามให้ผู้สอบตอบ โดยสะท้อนถึงความรู้ที่ได้ศึกษา

5. การเลือกของประเภทแบบทดสอบต้องคำนึงว่า แบบทดสอบจะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ แบบทดสอบที่นำมาสอบต้องตรงกับสิ่งที่จะวัดให้มากที่สุด

6. ควรมีการศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากแหล่งต่าง ๆ เช่น จากแบบทดสอบมาตรฐาน คำสั่งต้องกะทัดรัด ชัดเจน ว่าจะให้ผู้สอบทำอะไร ตอบอย่างไร ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและถูกต้อง ไม่ควรลอกข้อความโดยตรงจากหนังสือมาสร้างเป็นแบบทดสอบ เพราะจะทำให้ผู้สอบตอบง่าย

7. หลีกเลี่ยงข้อคำถามข้อใดข้อหนึ่งไปแนะคำตอบอีกข้อหนึ่ง

8. ควรมีการตรวยสอบและวิจารณ์ข้อสอบโดยผู้สอนในรายวิชานั้น เพื่อปรับปรุงแบบทดสอบให้ดีขึ้น

สมนึก ภัททิยธนี (2551) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. แบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher Made Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเฉพาะกลุ่ม ครูที่สอนจะไม่นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น เป็นแบบทดสอบที่ใช้กันโดยทั่วไปในโรงเรียน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์เช่นเดียวกับแบบทดสอบที่ครูสร้าง แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพต่าง ๆ ของนักเรียนที่ต่างกลุ่มกัน เช่น เปรียบเทียบคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ทั่วประเทศ (แบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ) หรือกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ทั่วจังหวัด (แบบทดสอบมาตรฐานระดับจังหวัด) เป็นต้น ซึ่งสามารถแบ่งประเภทแบบทดสอบได้ดังนี้

2.1 ชนิดที่ผู้สอบเป็นผู้ให้คำตอบ ได้แก่ แบบทดสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง แบบทดสอบแบบจำกัดคำตอบ แบบทดสอบแบบไม่จำกัดคำตอบ

2.2 ชนิดที่ให้ผู้สอบเลือกคำตอบ ได้แก่ แบบทดสอบแบบถูกผิด แบบทดสอบแบบจับคู่

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2553) ได้สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายการสอบ วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง สาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

2. ออกแบบโครงสร้างข้อสอบ และสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบโดยพิจารณาสาระการเรียนรู้และพุทธพิสัย 6 ระดับ ที่จะวัด ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ทั้งที่เพื่อกำหนดจำนวนข้อและสร้างจุดเน้นของแบบสอบ

3. เขียนข้อสอบและคัดเลือกข้อสอบให้ได้จำนวนตรงตามที่กำหนด ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการสอบและระดับชั้นของผู้เรียนด้วย ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content validity) และคำนวณค่าดัชนีตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC : Item - objective congruence) จากนั้นนำข้อสอบมาปรับปรุงตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. จัดพิมพ์ชุดข้อสอบ ซึ่งมีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ คำชี้แจงเกี่ยวกับข้อสอบและวิธีการทำตัวข้อสอบ และกระดาษคำตอบ

5. ทดลองใช้ข้อสอบกับผู้เรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับผู้เรียนที่จะทดสอบจริง เช่น การดำเนินการทดสอบกับนักเรียนในระดับชั้นเดียวกัน กำลังศึกษาเนื้อหาเดียวกัน ซึ่งอยู่ต่างสถานศึกษา เป็นต้น

6. วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบด้วยสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ความยาก (p) อำนาจจำแนก (d, r) ความเที่ยงของแบบสอบ และความตรงบางชนิด เช่น ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์หรือความตรงเชิงโครสร้างแล้วปรับปรุงข้อสอบ

7. ทดลองใช้ข้อสอบอีกครั้งและนำมาปรับปรุงจนกว่าจะได้ค่าคุณภาพที่มีมาตรฐานตามเกณฑ์

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 2 ประเภท คือ แบบที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น และแบบทดสอบแบบมาตรฐาน มีทั้งรูปแบบที่เป็นอัตนัยและแบบปรนัย การใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นเครื่องมือที่มีความเหมาะสมมากกว่าวิธีอื่น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ครูผู้สอนหรือผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน

ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

Good (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม

วันดี นิลพิมาย (2550) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่องานหรือกิจกรรมที่ทำ และทำให้บุคคลมีพฤติกรรมซึ่งเป็นความรู้สึกชอบ ดีใจ มีความสุข อันเป็นผลมาจากบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองตามจุดมุ่งหมายและสำเร็จตามที่ตั้งไว้

ยินดี รามทอง (2550) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่ดี เป็นเรื่องของความประทับใจ หรือการมีเจตนาที่ดีต่อการกระทำของบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมาจากการกระทำโดยการเปรียบเทียบกับสิ่งอื่นที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ อาจใช้สติปัญญาและพื้นฐานทางอารมณ์เป็นผู้ตัดสิน

เพ็ญศรี ชูสงค์ (2551) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่เกิดภายในจิตใจของบุคคลอันเกิดมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรม โดยแสดงออกมาในลักษณะของความชอบ ความพอใจที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

กัลยา ทองอ้วน (2552) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ส่วนความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน คือ ความรู้สึกพอใจชอบในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน และต้องการดำเนินกิจกรรม นั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

สุวิดา ศรีนาค (2552) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความคิด ทัศนคติ หรือความรู้สึกทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากแรงจูงใจหรือสิ่งจูงใจ ทำให้บุคคลรู้สึกตั้งใจและเต็มใจที่จะปฏิบัติสิ่งที่ต้องการให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการหรือจุดหมายนั้นได้รับการตอบสนองหรือไม่

กนน ทศานนท์ (2553) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึก หรือทัศนะคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม ประสบการณ์ ที่แต่ละบุคคลได้รับ และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันไป

ดิเรก ฤกษ์สาหร่าย (2557) ได้กล่าวว่า ลักษณะของความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเป็นทัศนคติที่มีต่องานที่ทำและความสุขของบุคคลอันเกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลลัพธ์เป็นที่พึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้นที่จะทำงาน มีความสุข ความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีความผูกพันกับงาน มีขวัญและกำลังใจ มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงานที่ทำ สิ่งที่กล่าวมานี้จะส่งผลและประสิทธิภาพในการทำงาน ส่งผลดีต่อความก้าวหน้าและความสำเร็จขององค์กร

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปความหมายของความพึงพอใจที่ได้ว่า เป็นความพอใจ ความชอบใจ ความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกพอใจและ

ก่อให้เกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมาย และประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง

7.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

วิสิทธิ์ ฉัตรมงคล (2550) กล่าวว่า ความสำคัญของความพึงใจ คือ ความรู้สึก หรือทัศนคติที่ดีของบุคคลเป็นไปตามความคาดหวังหรือมากกว่าสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามได้ต่อไป ความรู้สึกจะลดลงหรือไม่ เกิดขึ้นจากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง และถ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงานจะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละอุทิศกายใจและสติปัญญาให้แก่งาน ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้ในที่สุด

กณกวรรณ กอกหวาน (2554) กล่าวว่า ความสำคัญของความพึงพอใจของนักเรียนเกิดขึ้นได้จากองค์ประกอบตาง ๆ คือ คุณสมบัติของครูวิธีสอน กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ดังนั้น ครูหรือผู้สอนจึงมีหน้าที่สร้างความสุขในการเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความพึงพอใจ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า ซึ่งทำได้โดยการจัดการเรียนรู้ที่ดี จัดบรรยากาศการเรียนให้เหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รับฟังและให้ความช่วยเหลือ ปัจจัยความพึงพอใจ จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

จารุวรรณ เทวกุล (2554) กล่าวว่า สำคัญของความพึงพอใจในการเรียนว่า เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคคลจะเรียนรูหรือมีการพัฒนาและความเจริญงอกงามได้ จะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจ ต้องได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะรูปธรรมและนามธรรม ดังนั้น แรงจูงใจหรือความพึงพอใจ จึงเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ เพราะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการสอน ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องพยายามสร้างสิ่งจูงใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ

นงค์เยาว์ วิเชียรเครือ (2555) กล่าวว่า ความสำคัญของความพึงใจ คือ ปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของงานบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจ หรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction

ผสุดี แสงหล่อ (2555) กล่าวว่า ความสำคัญของความพึงใจ คือ ความพึงพอใจที่พึงปรารถนาของบุคคลทุกคน เพราะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพสูงสุด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปความสำคัญของความพึงพอใจได้ว่า ความพึงพอใจคือปัจจัยปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่เราได้วางแผนไว้ โดยความพึง

พอใจของผู้เรียน และครูผู้สอนนั้นจะต้องสัมพันธ์กัน จึงจะทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7.3 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

Maslow (1970) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ (Herarchy of needs) นับว่าเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีก ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่ทันหมดไปความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้ ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและอนาคตความเจริญก้าวหน้า ความอบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางสังคม (Social needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการมีฐานะ (Esteemn needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระเสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก

Mumford (1972) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงาน จากผลการวิจัยสามารถแบ่งออกได้ 5 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มความต้องการทางด้านจิตวิทยา (The Psychological Need School) กลุ่มนี้ ได้แก่ มาสโลว์ (Maslow) เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg) ลิเคิท (Likert) โดยมองความพึงพอใจในการทำงานเกิดจากความต้องการของบุคคลที่ต้องการความสำเร็จของงาน และความต้องการยอมรับจากผู้อื่น

2. กลุ่มภาวะผู้นำ (Leadership School) มองความพึงพอใจในการทำงานจากรูปแบบ และการปฏิบัติของผู้นำที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา กลุ่มนี้ได้แก่ เบลด (Blake) มูตัน (Mouton) ฟิดเลอร์ (Fiedler)

3. กลุ่มความพยายามต่อของรางวัล (Effort- Reward Bargain School) เป็นกลุ่มที่มองความพึงพอใจในการทำงานจากรายได้ เงินเดือน และผลตอบแทนอื่น กลุ่มนี้ได้แก่ กลุ่มบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์

4. กลุ่มอุดมการณ์การจัดการ (Management Ideology School) มองความพึงพอใจงานจากพฤติกรรมการบริหารงานขององค์การ ได้แก่ โครซิเอร์ และโกลเนอร์ (Crozier and Gouldner)

5. กลุ่มเนื้อหาของงานและการออกแบบงาน (Work Content and Job Design) ความพึงพอใจงานเกิดจากเนื้อหาของตัวงาน กลุ่มแนวคิดนี้มาจากสถาบันทาวิสต๊อกของมหาวิทยาลัยลอนดอน

Korman (1977) กล่าวว่า ทฤษฎีของความพึงพอใจนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ทฤษฎีการสนองความต้องการ (Need Fulfillment Theory) กลุ่มนี้ถือว่าเป็นความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงาน กับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล

2. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม (Reference-Group Theory) ความพึงพอใจในการทำงานที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนาของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลงานของตน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ได้ว่า เป็นความต้องการของมนุษย์แบบเป็นลำดับขั้น มนุษย์นั้นต้องการความพึงพอใจ และมีความต้องการอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อมีสิ่งเร้าเข้ามาตอบสนองความต้องการ มนุษย์ก็จะเกิดความต้องการอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นในทัศนคติของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรมและนามธรรมซึ่งเป็นไปตามที่ได้คาดหวังเอาไว้

7.4 การวัดความพึงพอใจ

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2549) กล่าวว่า แบบวัดความพึงพอใจนั้นมีหลายลักษณะ ดังนี้

1. แบบวัดที่เป็นลักษณะข้อความที่ถาม สามารถแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ

1.1 แบบสำรวจปรนัย (Objective Survey) เป็นแบบวัดที่เป็นคำถามและคำตอบที่ให้เลือกตอบ โดยที่ผู้ตอบตามที่ตนเองมีความคิดเห็น และความรู้สึกเป็นข้อมูลที่ได้สามารถวิเคราะห์ด้วยเชิงปริมาณ

1.2 แบบสำรวจเชิงพรรณนา (Descriptive Survey) เป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบตอบด้วยคำพูด และข้อเขียนของตนเอง เป็นแบบสัมภาษณ์หรือคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบตอบโดยอิสระเป็นข้อมูลที่ได้ในเชิงคุณภาพ

2. แบบวัดความพึงพอใจในการทำงานแบ่งได้ตามคุณลักษณะของงานเป็น 2 ลักษณะดังนี้

2.1 แบบวัดความพึงพอใจงานโดยทั่วไป เป็นแบบวัดที่วัดความพึงพอใจของบุคคลที่มีความสุขอยู่กับงานโดยส่วนรวม

2.2 แบบวัดความพึงพอใจงานเฉพาะด้าน เป็นการศึกษาถึงความรู้สึกชอบพอ และความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่องานเฉพาะด้าน เช่น รายได้ ความมั่นคง มิตรสัมพันธ์ ผู้บังคับบัญชา และความก้าวหน้า เป็นต้น

ชวลิต ชูกำแพง (2551) กล่าวว่า วิธีการวัดและประเมินความพึงพอใจนั้นซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีดังนี้

1. การสังเกต (Observation) โดยการสังเกตจากการพูด การกระทำของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการพูดคุยกับนักเรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้เป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง

3. การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) รูปแบบการวัดที่นิยมใช้ คือ มาตราส่วนประมาณค่าแบบของลิเคอร์ท (Likert)

วัลภา ตั้งชีพชูชัย (2552) กล่าวว่า การประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ หรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นสามารถที่จะวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวกและความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วย จึงส่งผลให้การวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการใช้ผังความคิดของนักเรียน และกำหนดกฎเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปวิธีการวัดและประเมินผลความพึงพอใจ ได้ว่า การวัดและประเมินผลความพึงพอใจนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น แบบสอบถามพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การสังเกต หรือการใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและเป้าหมายของการวัดประเมิน การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยวัดแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H โดยวัดแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาหาข้อมูล และศึกษาเอกสารงานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยนั้นให้มีความสมบูรณ์ และมีคุณภาพ โดยงานวิจัยต่าง ๆ นั้น สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

8.1 งานวิจัยในประเทศ

วัชรี แก้วสาระ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และการรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และการรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบ KWL Plus กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus สูงกว่านักเรียนสองภาษาที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .013) การรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ 4) การรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus สูงกว่านักเรียนสองภาษาที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

วรัญญา บุรินทร์รัตน์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ดวงพร เฟื่องฟู (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 2) จากการศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม E_1/E_2 = 84/87.50 3) จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (X = 4.34 S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ (X = 4.38 S.D. = 0.59) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ (X = 4.30 S.D, = 0.52)

ทิฆัมพร เด่นโยธา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทย และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสบเมยวิทยาคม โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อน

เรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ มีจำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง มีผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดี 2) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) หลังการเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

ชนกพร สุริโย (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก กับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 80.01/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ค่าดัชนีประสิทธิผล (E_1) ของการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 0.7151 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.51 3) ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียน หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก คิดเป็นร้อยละ 82.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 3.93, S.D. = 0.12)

สุทธิกานต์ เฟืองแก้ว (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนภูซางโมเดล จังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 12.37 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 14.25 ซึ่งแสดงเห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมฤดี ทาแดง (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 84.68/82.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดอยู่ในระดับมากที่สุด

จันทร์ฟอง ปัญญาวงค์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลัง การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5WH เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมาก 2) ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

สิรินาถ เม่นเผือก (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กับเทคนิค 5W1H ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.78/85.45 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.53, S.D. = 0.10)

สิริยากร กระออมแก้ว (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ก่อนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61

ศิรดา กาหยี (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิค K W L (Know Want Learned) ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียน

และหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W L ร่วมกับแบบฝึก 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความสำคัญที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W L ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W L ร่วมกับแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความสำคัญที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W L ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การฝึกปฏิบัติการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านทำให้ฉันเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ ข้อนี้จึงมีความพึงพอใจมากที่สุด

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Carr and Ogle (1987) ได้ศึกษาวิธีการใช้เทคนิค KWL PLUS เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนความรู้การใช้เทคนิค KWL PLUS ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจในการอ่านตลอดจนมีทักษะในการย่อความที่ดี

Costa (2002, อ้างถึงใน ศศิพรรณ เปรื่องศิลปะรัตน์, 2545) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและประสิทธิภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทางด้านคุณสมบัติในการอ่าน การสังเกตและการวิเคราะห์ โดยใช้การแบ่งกลุ่มแบบร่วมมือสำหรับการสอนอ่าน โดยมีวิธีการสอนอยู่ 2 ชนิด คือ Know, Want to learn, Learn (KWL) และการเรียนแบบร่วมมือกัน (CIRC) ผลการวิจับพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเรียนแบบร่วมมือกัน ซึ่งเหมาะสมกับระดับชั้นของตน วิธีการของ KWL เป็นวิธีการจดในเรื่องที่นักเรียนรู้หรือต้องการที่อยากจะรู้ เมื่อยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ และในการสอนด้วยวิธีการของ KWL สามารถช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าเป็นนักเรียนที่มีความรู้เดิม และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ดีพอ ก็จะสามารถช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Zhang Fengjuan (2010, อ้างถึงใน สคณพัฒน์ ศรีมณีรัตน์, 2560) ได้ศึกษาเรื่องการบูรณาการกลยุทธ์ KWL ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาที่ไม่ใช่เอกภาษาอังกฤษ พบว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการเรียนที่สอน ด้วยกลยุทธ์ KWL ในกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนมากกว่ากลุ่มควบคุม และจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกในการเรียน

ภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่า KWL เป็นกลยุทธ์ที่ใช้พัฒนาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

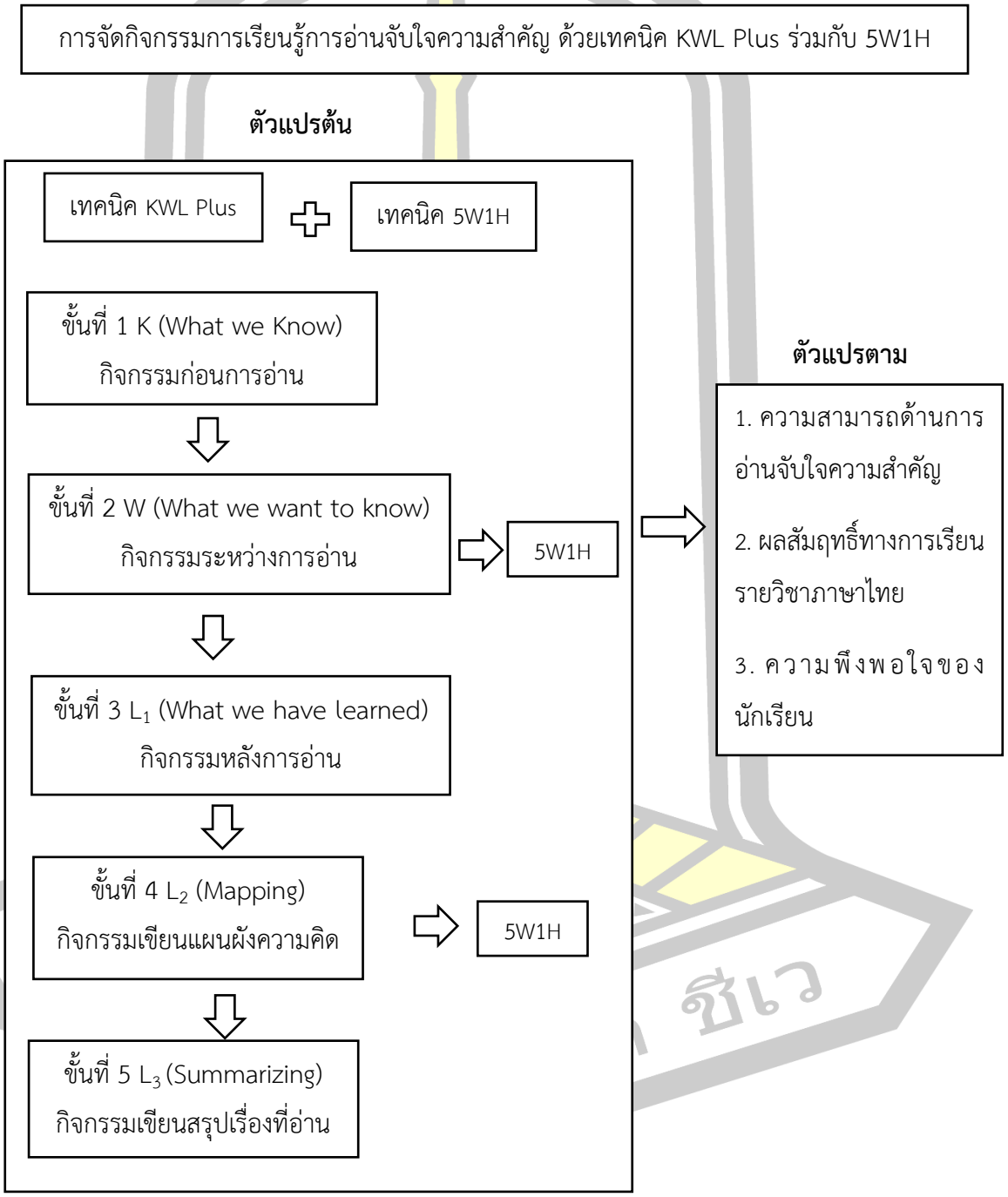
Mohammad Hussein Hamdan (2014) ได้ศึกษาประสิทธิผลของ KWL Plus ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายระดับประถมที่จอร์แดนโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนของรัฐนักเรียนโรงเรียนของรัฐเป็นตัวแทนของกลุ่มทดลอง และนักเรียนโรงเรียนเอกชนเป็นตัวแทนของกลุ่มควบคุมกลุ่มทดลองได้รับการสอนการอ่านด้วยกลยุทธ์ KWL Plus ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยกลยุทธ์การอ่านแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียน ด้วยกลยุทธ์ KWL Plus มีคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนแบบเดิม ผู้วิจัยสรุปว่ากลยุทธ์นี้มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจและแนะนำว่าควรบูรณาการกลยุทธ์เข้ากับหลักสูตรภาษาของโรงเรียน

Scott (2014) ได้ศึกษาผลกระทบในการอ่านของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Four-Blocks (โรงเรียน A) และนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่ใช้วิธีการอ่านแบบปกติ (โรงเรียน B) โดยวัดความสามารถการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน จากการเปรียบเทียบการเล่าเรื่องแบบปากเปล่าและตอบคำถามเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ของนักเรียนโรงเรียน A และนักเรียนโรงเรียน B ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Four-Blocks ได้คะแนนในการวัดความรู้ความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนที่ใช้วิธีการอ่านแบบปกติ

จากการศึกษาข้อมูลงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้กระบวนการเทคนิค KWL Plus รวมถึงการใช้เทคนิค 5W1H ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ และมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านที่สูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกนำมาพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค 5W1H ซึ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้จะสามารถช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น ทั้งในระดับโรงเรียน ระดับท้องถิ่น และในระดับชาติต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ ดังนี้

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ทำการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 มีทั้งหมด 4 ห้อง ซึ่งจัดนักเรียนแบบคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน รวมจำนวนทั้งสิ้น 127 คน

2. ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดเฉพาะหลังการทดลอง (The Single Group, Posttest – only – Design หรือ One – Shot Case Study) (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังตาราง 12

ตาราง 12 แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group, Posttest – only – Design

ตัวแปรต้น	ทดสอบหลังเรียน
X	T

เมื่อ X คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

T คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

2. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบอัตนัยจำนวน 8 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวมทั้งสิ้น 80 คะแนน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. แบบสอบความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลของหลักสูตรมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ การวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus

1.3 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H

1.4 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความสำคัญ

1.5 กำหนดเนื้อหา และระยะเวลาในการทดลอง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความสำคัญด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ซึ่งเนื้อหาที่ใช้เป็นบทร้อยแก้ว เรื่องสั้น นิทาน ตำนาน สารคดี และข่าว 6 ดังตาราง 13

ตาราง 13 แผนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

แผนที่	สาระการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น	ท 1.1 ป.6/3 ท 1.1 ป.6/5	1) นักเรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นได้ (K) 2) นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นได้ (P) 3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
2	การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ	ท 1.1 ป.6/3 ท 1.1 ป.6/5	1) นักเรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากบทความได้ (K) 2) นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากบทความได้ (P) 3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
3	การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี	ท 1.1 ป.6/3 ท 1.1 ป.6/5	1) นักเรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดีได้ (K) 2) นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดีได้ (P) 3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
4	การอ่านจับใจความสำคัญจากตำนาน	ท 1.1 ป.6/3 ท 1.1 ป.6/5	1) นักเรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากตำนานได้ (K) 2) นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากตำนานได้ (P) 3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2

ตาราง 13 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
5	การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน	ท 1.1 ป.6/3 ท 1.1 ป.6/5	1) นักเรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานได้ (K) 2) นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานได้ (P) 3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
6	การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว	ท 1.1 ป.6/3 ท 1.1 ป.6/5	1) นักเรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากข่าวได้ (K) 2) นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากข่าวได้ (P) 3) นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
รวม				12

1.6 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านเนื้อหา การใช้ถ้อยคำ ภาษา และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.7 นำแผนที่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ตามแบบประเมินความเหมาะสม โดยมีผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1) อาจารย์ ดร.มุจลินทร์ ลักษณะวงษ์ (ปร.ด.ภาษาไทย) อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจมาน มูลทรัพย์ (อ.ด.ภาษาไทย สายคติชนวิทยา) อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา

3) นางเสาวรี ภูบาลชื่น (กศ.ม.หลักสูตรและการสอน) อาจารย์หมวดรายวิชาศิลปะและการงานพื้นฐานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

4) นางสาวกฤติกา อนุแสน (กศ.ม.การวัดและประเมินผล) อาจารย์หัวหน้าหมวดรายวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

5) นางภาลิณี ดวงเวียงคำ (กศ.ม.หลักสูตรและการสอน) อาจารย์หมวดรายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.8 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินผลคุณภาพของด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้องและครอบคุมในแต่ละองค์ประกอบที่เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และกระบวนการการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้และการวัดประเมินผล โดยผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนในช่องตรงความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งมีระดับคุณภาพ 5 ระดับ

5	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.9 นำคะแนนผลการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์คุณภาพ ซึ่งมี 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ดังต่อไปนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีคุณภาพและเหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีคุณภาพและเหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีคุณภาพและเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยค่าเฉลี่ยเหมาะสมจะอยู่ที่ 3.50 ถึง 5.00 ถือว่าสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้นี้ไปใช้ได้

สำหรับผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง พบว่า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.80 , S.D. = 0.22) (ดังปรากฏใน ภาคผนวก ค ตาราง 22)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.75 , S.D. = 0.21) (ดังปรากฏใน ภาคผนวก ค ตาราง 23)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.79 , S.D. = 0.23) (ดังปรากฏใน ภาคผนวก ค ตาราง 24)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.87 , S.D. = 0.18) (ดังปรากฏใน ภาคผนวก ค ตาราง 25)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.87 , S.D. = 0.21) (ดังปรากฏใน ภาคผนวก ค ตาราง 26)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.87 , S.D. = 0.20) (ดังปรากฏใน ภาคผนวก ค ตาราง 27)

จากแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 6 แผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.75 - 4.83 สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและอยู่ในระดับที่มากที่สุด ทุกแผนสามารถนำไปใช้สอนได้ (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 28)

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่นักเรียนตัวอย่าง (Try out) คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 35 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียน และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ก่อนเริ่มทำกิจกรรมครูได้ยกตัวอย่างนิทานมา 1 เรื่อง แล้วถามนักเรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ที่นักเรียนสังเกตเห็นจากเนื้อเรื่อง พร้อมกับใช้ใบกิจกรรมเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เข้ามาช่วยในการอ่านจับใจความสำคัญ การทำกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมกลุ่ม ครูจะเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน และฝึกการตั้งคำถามและหาคำตอบช่วยกันในกลุ่มได้อย่างอิสระ โดยครูจะเป็นเพียงผู้ที่คอยชี้แนะแนวทางในการทำกิจกรรม คอยช่วยเหลือและกระตุ้นให้นักเรียนสนุกและมีความสุขในระหว่างทำกิจกรรม ภายในกลุ่มนักเรียนจะมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน ทำให้การทำงานของนักเรียนเสร็จตรงตามเวลาที่ครูกำหนด แต่จะมีนักเรียนบางกลุ่มที่ในช่วงแรกยังแบ่งหน้าที่ของการทำงานกับเพื่อนภายในกลุ่มไม่ได้ จึงทำให้การทำงานใน

ชั่วโมงแรกล่าช้า และในขั้นที่ 3 กิจกรรมการอ่าน (L_1 What we have learned) นักเรียนบางกลุ่มอ่านเนื้อเรื่องช้า ทำให้หาคำตอบมาตอบคำถามในขั้นที่ 2 ไม่ทันเวลาที่ครูกำหนด และมีนักเรียนบางกลุ่มที่สนุกกับการวาดภาพระบายสีตกแต่งใบกิจกรรมในขั้นที่ 4 จนลืมเวลาที่ครูกำหนด จึงทำให้เนื้อเรื่องในบางขั้นตอนของใบกิจกรรมยังไม่เรียบร้อยเท่าที่ควร ครูจึงนำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับเปลี่ยนโดยขยายเวลาในการทำกิจกรรมในขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมในการทำกิจกรรมในชั่วโมงถัดไป

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 37 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ที่กำหนดเกณฑ์ 80/80 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนตัวอย่างเป็นเวลา 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม 2568 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2568 โดยใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง

2. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย เพื่อใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวมทั้งสิ้น 80 คะแนน เพื่อใช้ทดสอบหลังเรียน โดยมีการสร้างและการตรวจสอบ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ละมีนิสัยรักการอ่าน และศึกษาตัวชี้วัดและสาระแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

2.2 ศึกษาตำรา และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus

2.3 ศึกษาตำรา และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H

2.4 ออกแบบแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยสร้างทั้งหมดจำนวน 16 ข้อ ใช้จริงจำนวน 8 ข้อ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังตาราง 14

ตาราง 14 การออกแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		สร้าง	ใช้จริง
1. การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น	นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นได้	2	1
2. การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ	นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากบทความได้	2	1
3. การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี	นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดีได้	2	1
4. การอ่านจับใจความสำคัญจากตำนาน	นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากตำนานได้	2	1
5. การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน	นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานได้	4	2
6. การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว	นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากข่าวได้	4	2
รวม		16	8

2.5 ดำเนินการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญเป็นแบบอัตนัย จำนวน 16 ข้อ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่ดีที่สุดจำนวน 8 ข้อ คะแนนเต็มข้อละ 10 คะแนน รวมทั้งสิ้น 80 คะแนน เกณฑ์การวัดประเมินผลในแต่ละข้อ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนรูบริคแบบองค์รวม (Holistic Rubric) ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์เกณฑ์และปรับปรุงประเด็นในการวัดเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยมากยิ่งขึ้น และในแต่ละข้อจะต้องพิจารณา 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาสาระสำคัญ 2) ด้านการเขียนประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน และ 3) ด้านการเขียนสะกดคำ คะแนนรวมทั้งสิ้น 80 คะแนน แล้วเทียบเกณฑ์การผ่านร้อยละ 80 ดังตาราง 15

ตาราง 15 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของผู้วิจัย

ประเด็นที่ประเมิน	ระดับคะแนน	คำอธิบาย
1) ด้านเนื้อหาสาระสำคัญ	3.00 – 4.00	เขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมครบถ้วน ถูกต้อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุม เนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน
	2.00 – 2.99	เขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมประมาณ 3 ใน 4 ของเรื่อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุมเนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน
	1.00 – 1.99	เขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมประมาณ 2 ใน 4 ของเรื่อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุมเนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน
	0 – 0.99	เขียนสรุปความสำคัญได้น้อยมาก ไม่ครอบคลุมเนื้อหา
2) ด้านการเขียนประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน	3.00 – 4.00	เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายชัดเจน ใช้ถ้อยคำสำนวนตรง ความหมายตลอดเรื่อง
	2.00 – 2.99	เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายได้ประมาณ 3 ใน 4
	1.00 – 1.99	เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายได้ประมาณ 2 ใน 4
	0 – 0.99	เขียนประโยคไม่รัดกุม สื่อความหมายไม่ชัดเจน
3) ด้านการเขียนสะกดคำ	1.50 – 2.00	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรถูกต้องตามอักขรวิธี
	1.00 – 1.49	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 1-2 คำ
	0.50 – 0.99	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 3-4 คำ
	0 – 0.49	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5 คำขึ้นไป

2.6 นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.7 นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความเหมาะสม เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of item objective congruence : IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

+1	คะแนน	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง
-1	คะแนน	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้อง
0	คะแนน	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง

จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00

สำหรับผลการวิเคราะห์ มูลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 จำนวน 16 ข้อ ซึ่งมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้ (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 31)

2.8 นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่นักเรียนตัวอย่าง (Try out) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 35 โดยทดลองใช้วันที่ 27 พฤศจิกายน 2567 เป็นเวลา 1 ชั่วโมง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญเป็นรายข้อ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ข้อสอบมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น แล้วนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนตัวอย่าง

2.9 ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 16 ข้อ ไปหาคุณภาพของข้อสอบ โดยการหาดัชนีค่าความยาก (P_E) และดัชนีค่าอำนาจจำแนก (D) โดยใช้วิธีคำนวณของวิทนีย์ และซาเบอร์ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของข้อสอบอัตนัย มีดังนี้

เกณฑ์ค่า P_E

ต่ำกว่า .20	หมายถึง	ยากเกินไป
.20 ถึง .39	หมายถึง	ค่อนข้างยาก
.40 ถึง .60	หมายถึง	ปานกลาง
.61 ถึง .80	หมายถึง	ค่อนข้างง่าย
สูงกว่า .80	หมายถึง	ง่ายเกินไป

เกณฑ์ค่า D

ต่ำกว่า .20	หมายถึง	จำแนกต่ำ
.20 ถึง .40	หมายถึง	ปานกลาง
.41 ถึง .60	หมายถึง	ค่อนข้างสูง
.61 ถึง 1.00	หมายถึง	สูง

ข้อสอบถ้าได้ค่าความยากตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ที่ 0.20 ถึง 1.00 ถึงจะนำไปใช้ได้

สำหรับผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าความยาก (P_E) อยู่ในช่วงระหว่าง 0.74 – 0.83 และมีค่าอำนาจจำแนก (D) อยู่ในช่วง 0.10 – 0.31 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 ข้อไปใช้จริง ซึ่งมีค่าความยาก (P_E) อยู่ในช่วง 0.74 – 0.79 และมีค่าอำนาจจำแนก (D) อยู่ในช่วง 0.21 – 0.31 (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 32)

2.10 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ จำนวน 8 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของข้อสอบอัตนัย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) เพื่อใช้หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดที่ให้คะแนนแตกต่างกันไปในแต่ละข้อ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563) ข้อสอบที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 ขึ้นไป จึงจะยอมรับว่าแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญนั้นมีคุณภาพ จากการนำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นปรากฏว่ามีค่าความมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.76 (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 33)

2.11 จัดพิมพ์แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ฉบับจริงจำนวน 8 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวมทั้งสิ้น 80 คะแนน แล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 37 คน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย แบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีการสร้างและการตรวจสอบ ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีนิสัยรักการอ่าน และศึกษาตัวชี้วัดสาระแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

3.2 ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3.3 ศึกษาตำรา เอกสาร เกี่ยวกับแนวทางในการวัดประเมินผลการอ่านจับใจความสำคัญ

3.4 ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความสำคัญ และทักษะแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา

3.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 42 ข้อ ดังตาราง 16

ตาราง 16 การออกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์	จำนวนข้อสอบ	
		สร้าง	ใช้จริง
1. การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น	นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องสั้นจากเรื่องที่อ่านได้	7	5
2. การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ	นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของบทความจากเรื่องที่อ่านได้	7	5
3. การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี	นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของสารคดีจากเรื่องที่อ่านได้	7	5
4. การอ่านจับใจความสำคัญจากตำนาน	นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของตำนานจากเรื่องที่อ่านได้	7	5
5. การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน	นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของนิทานจากเรื่องที่อ่านได้	7	5
6. การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว	นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญข่าวจากเรื่องที่อ่านได้	7	5
	รวม	42	30

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมของตัวเลือก โดยการคิดค่าเฉลี่ยรายข้อตามหลักการสร้างข้อสอบที่ดี และค่าความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาการให้คะแนน (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563) ดังนี้

+1	คะแนน	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง
-1	คะแนน	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้อง
0	คะแนน	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง

จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00

จากการตรวจสอบข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ระหว่างข้อคำถามในแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563) ผลการตรวจสอบพบว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.40 – 1.00 จำนวน 42 ข้อ (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 34) ผู้วิจัยจึงเลือกข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 จำนวน 38 ข้อ ไปใช้จริง

3.8 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่นักเรียนตัวอย่าง (Try out) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 35 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยการหาค่าความยาก (P) และอำนาจจำแนกรายข้อ (B) แบบอิงเกณฑ์ ถ้าได้ค่าความยากตั้งแต่ 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้วิธีของ Brennan โดยใช้สูตร B-Index ข้อสอบที่ใช้ได้ต้องมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ที่ 0.20 ถึง 1.00 ถึงจะนำไปใช้ได้ โดยทดลองใช้วันที่ 28 พฤศจิกายน 2567 เป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากผลการวิเคราะห์ค่าความยากและอำนาจจำแนกของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ พบว่า ข้อสอบทั้งหมดจำนวน 42 ข้อ มีค่าความยาก (P) อยู่ในช่วงตั้งแต่ 0.51 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ในช่วงตั้งแต่ -0.17 – 0.64 ผู้วิจัยได้เลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อไปใช้จริง ซึ่งมีค่าความยาก (P) อยู่ในช่วง 0.60 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ในช่วงตั้งแต่ 0.20 – 0.64 (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 35)

3.9 นำข้อสอบทั้ง 30 ข้อ ที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) โดยกำหนดค่าคุณภาพความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ระดับ 0.70 ขึ้นไป โดยใช้

สูตรการคำนวณของโลเวท (Lovett Method) จึงจะยอมรับว่าแบบวัดวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยนั้นมีคุณภาพ จากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.89 (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 36)

3.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ฉบับจริงจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน แล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 37 คน

4. แบบทดสอบความพึงพอใจ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ดังนี้

4.1 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย

4.2 ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย จำนวน 15 ข้อโดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักของคะแนนความพึงพอใจ 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ

เนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความเหมาะสม เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับข้อคำถาม (Index of Consistency : IC) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง ดังนี้

+1 คะแนน หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง

-1 คะแนน หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้อง

0 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง

จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับข้อคำถาม เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IC ผ่านเกณฑ์ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับข้อคำถาม พบว่า มีค่าความสอดคล้อง (IC) อยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 อยู่จำนวน 14 ข้อ ซึ่งมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้ (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 37)

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วจำนวน 14 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Try out) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 35 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยหาค่าอำนาจจำแนกแบบรายข้อ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน หรือ วิธี Item Total Correlation (r_{xy}) ใช้ช่วงระหว่าง 0.20 – 1.00 (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563) จากผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความพึงพอใจ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.09 – 0.64 ซึ่งมีคุณภาพผ่านเกณฑ์จำนวน 11 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านเกณฑ์ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยกำหนดค่าคุณภาพความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ระดับ 0.80 ขึ้นไป (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563) จึงจะยอมรับว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนั้นมีคุณภาพ จากผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 38) และจากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่ไม่ใช่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Try out) พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.23) (ดังปรากฏในภาคผนวก ค ตาราง 39)

4.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย จำนวน 10 ข้อ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 37 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลอง ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ปัญหาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H แบบฝึกทักษะจากหนังสือเรียน เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดระเบียบวิธีการวิจัยและกระบวนการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 4 ห้อง 127 คน

ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้อง 37 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขั้นดำเนินการทดลอง

1. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบและดำเนินการแก้ไขจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Try out) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

2. ชี้แจงข้อตกลงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนการดำเนินการทดลอง โดยแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทราบ รวมถึงข้อตกลงร่วมกันให้นักเรียนเข้าใจ

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลอง และนำมาปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว นำไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนตัวอย่าง โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง พร้อมทั้งประเมินกิจกรรมระหว่างเรียน โดยครูตรวจให้คะแนนใบกิจกรรม แบบฝึกหัด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลไปหาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ

5. เมื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 6 แผน หรือครบทั้ง 12 ชั่วโมงเรียบร้อยแล้ว ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post – test) โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ แบบอัตนัยจำนวน 8 ข้อ ข้อละ 12 คะแนน รวมทั้งสิ้น 96 คะแนน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านเรียนรายวิชาภาษาไทย แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน

6. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ แบบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านเรียนรายวิชาภาษาไทย แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มาตรวจให้ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

7. ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 10 ข้อ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

8. วิเคราะห์สรุปผลและอภิปรายผลการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งระบุปัญหาต่าง ๆ ที่พบในระหว่างดำเนินการทดลอง พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยคำนวณได้จาก E_1 / E_2

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติแบบ One sample t - test

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติแบบ One sample t - test

4. สำรวจแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย $(\bar{x})$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

5.00 – 4.51 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4.50 – 3.51 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3.50 – 2.51 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2.50 – 1.51 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.50 – 0.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตรของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) คำนวณจากสูตรของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตรของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2-(\sum x^2)}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละคน

n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านอ่านจับใจความสำคัญ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H โดยใช้สูตร ดังนี้

2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

2.1.1 ความเที่ยงตรง (Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สูตรการหาค่าความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.1.2 สถิติในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80 (E_1 / E_2) โดยคำนวณจากสูตรของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

ตัวเลข 80 ตัวหน้า (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{n}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

Σx แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดความสามารถทุกชุดรวมกัน

n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

ตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยพิจารณาแบบประเมินหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์โดยใช้สูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma y}{n}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

Σy แทน ผลรวมของคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกชุดรวมกัน

n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of ItemObjective Congruence) แบบวัดความสารมารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2.2 การหาค่าความยากง่าย (P_E) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตร ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2NX_{min})}{2N(X_{max} - X_{min})}$$

เมื่อ P_E แทน ดัชนีค่าความยาก

S_U แทน ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง

S_L แทน ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบกลุ่มเก่ง หรือกลุ่มอ่อน (เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง)

x_{max} แทน คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด

x_{min} แทน คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรของวิทนีย์และซาเบอร์ (Whitney and Sabers.) ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$D = \frac{S_U - S_L}{N(X_{max} - X_{min})}$$

เมื่อ D แทน ดัชนีค่าอำนาจจำแนก

S_U แทน ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง

S_L แทน ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบกลุ่มเก่ง หรือกลุ่มอ่อน (เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง)

x_{max} แทน คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด

x_{min} แทน คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbah) เพื่อใช้หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดที่ให้คะแนนแตกต่างกันไปในแต่ละข้อ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอัตนัย

k แทน จำนวนข้อสอบทั้งฉบับ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยใช้สูตร ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2 การหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรของเบรนแนน (Brennan) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

R แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนที่สอบทั้งหมด

พหุน ปณฺฑิโต ชีเว

3.3 การหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรของ เบรนแนน (Brennan) ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563) ดังนี้

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบอิงเกณฑ์

U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์

n_2 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.4 การหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ชนิดเลือกตอบแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรคำนวณของโลเวท (Lovett Method) (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k\sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1)\sum (x_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์

k แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ

x_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน

c แทน คะแนนเกณฑ์

4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา

$$IC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจรายข้อด้วยวิธี Item-total Correlation

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY-(\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N\sum X^2-(\sum X)^2][N\sum Y^2-(\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ Y

X แทน ผลรวมค่าตัวแปร X

X แทน ผลรวมค่าตัวแปร Y

$\sum XY$ แทน ผลรวมของตัวคูณระหว่างตัวแปร X และ Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร X

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร Y

N แทน จำนวนคู่ของค่าตัวแปรหรือจำนวนสมาชิกในกลุ่ม

4.3 การหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$\alpha = \frac{K}{K-1}\left(1-\frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอัตนัย

K แทน จำนวนข้อสอบทั้งฉบับ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติพื้นฐานในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หลังใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติวิเคราะห์แบบ One sample t – test (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2550)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu_0}{\frac{S}{\sqrt{n}}}$$ โดยมี df = n - 1

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

μ_0 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น (μ_0 = 80%)

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

df แทน องศาเสรี

พหุน ปณฺฑิโต ชีเว

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
Sig	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
t	แทน	ค่าการทดสอบที
*	แทน	นัยสำคัญที่ระดับ .05

ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แปลผลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 4 วิเคราะห์คะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยคำนวณหาค่า E_1 จากการทำใบกิจกรรม การทำแบบฝึกหัด และคะแนนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง และหาค่า E_2 จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญหลังการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์ ดังตาราง 17

ตาราง 17 ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (E_1) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

แผนที่	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	คะแนนรวม (1008)	$\bar{X}$	S.D.	E_1
1	289	325	316	930	25.14	1.60	89.77
2	289	331	315	935	25.27	1.71	90.25
3	289	324	313	926	25.03	1.94	89.38
4	289	338	314	941	25.43	1.44	90.83
5	289	314	314	917	24.78	1.95	88.51
6	289	351	315	955	25.81	1.61	92.18
รวม	1734	1983	1887	5604	25.24	0.97	90.15

จากตารางที่ 17 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เมื่อพิจารณาภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน พบว่า มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (E_1) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกแผน แสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าประสิทธิภาพเรียงลำดับจากค่าประสิทธิภาพมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดตามลำดับ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 92.18 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.83 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.25 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 89.77 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 89.38 และสุดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 88.51

ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (E_1) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ซึ่งหาประสิทธิภาพได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ดังตาราง 18

ตาราง 18 ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รวม	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
คะแนนเต็ม	1998	2220	1998	6216	1110
คะแนนรวม	1734	1983	1887	5604	954
$\bar{X}$	46.86	53.59	51.00	151.46	25.78
S.D.	5.45	3.65	2.94	8.96	1.25
ร้อยละ	86.79	89.32	94.44	90.15	85.95
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 90.15/85.95					

จากตาราง 18 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (E_1) เท่ากับ 90.15 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 85.95 ดังนั้น กระบวนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 90.15/85.95 (ดังปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 41)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

โดยผู้วิจัยได้หาคะแนนของความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 8 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ตามเกณฑ์การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาสาระสำคัญ 2) ด้านการเขียนประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน และ 3) ด้านการเขียนสะกดคำ ดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ	คะแนน					
	คะแนนเต็ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
1. ด้านเนื้อหาสาระสำคัญ	32	37	28.76	1.19	16.16	.000*
2. ด้านการเขียนประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน	32	37	28.68	2.15	8.71	.000*
3. ด้านการเขียนสะกดคำ	16	37	15.22	0.82	17.90	.000*
รวม	80	37	90.81	3.52	14.94	.000*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หลังจากได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว พบว่า คะแนนเต็ม 80 คะแนน สามารถคิดเป็นคะแนนรายด้านได้ดังนี้ ด้านเนื้อหาสาระสำคัญ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 28.76 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.19 ด้านการเขียนประโยคและการใช้ถ้อยคำสำนวน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 28.68 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.15

ด้านการเขียนสะกดคำ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 15.22 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.82 โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่ามีคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 90.81 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 3.52 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 42)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
คะแนนเต็ม	n	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
30	37	25.78	1.25	8.68	.000*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า คะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 25.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.25 โดยภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังปรากฏในภาคผนวก ง ตาราง 43)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์คะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

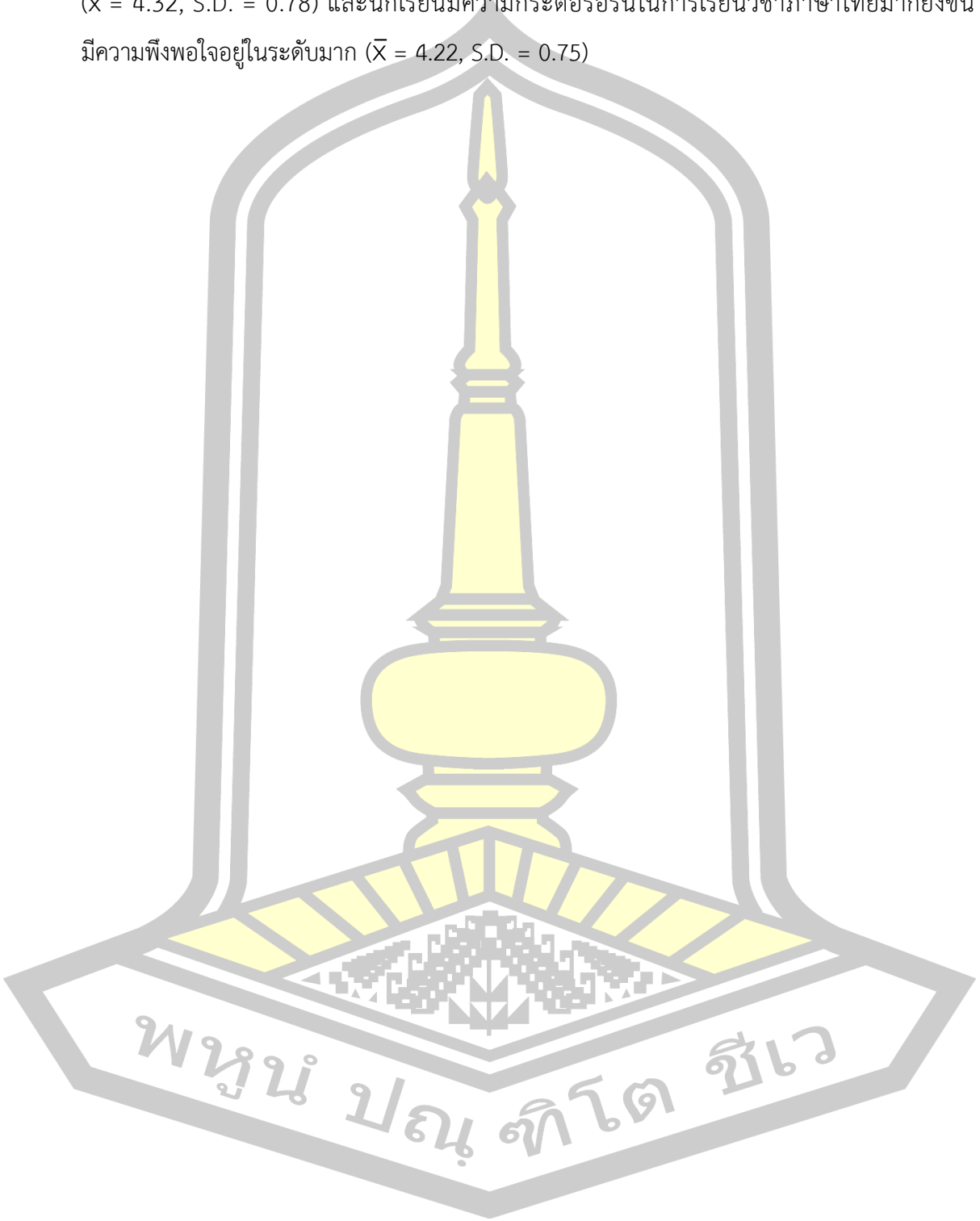
ข้อ	รายการความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างแจ่มแจ้ง	4.51	0.61	มากที่สุด
2	นักเรียนพึงพอใจในวิธีการจัดการเรียนรู้	4.65	0.54	มากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	รายการความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.32	0.78	มาก
4	นักเรียนสนุกกับการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน	4.68	0.53	มากที่สุด
5	นักเรียนมีความสุขที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.70	0.62	มากที่สุด
6	นักเรียนชอบขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4.57	0.69	มากที่สุด
7	นักเรียนมีความสนใจในความหลากหลายของสื่อ	4.54	0.65	มากที่สุด
8	นักเรียนมีความสนใจในสื่อการเรียนรู้	4.35	0.63	มาก
9	นักเรียนเห็นความชัดเจนของเกณฑ์การประเมิน	4.81	0.46	มากที่สุด
10	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น	4.22	0.75	มาก
เฉลี่ยรวม		4.54	0.19	มากที่สุด

จากตาราง 21 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.54 , S.D. = 0.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เมื่อเรียงจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ นักเรียนเห็นความชัดเจนของเกณฑ์การประเมิน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.81, S.D. = 0.46) นักเรียนมีความสุขที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.70, S.D. = 0.62) นักเรียนสนุกกับการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.68, S.D. = 0.53) นักเรียนพึงพอใจในวิธีการจัดการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.65, S.D. = 0.54) นักเรียนชอบขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.57, S.D. = 0.69) นักเรียนมีความสนใจในความหลากหลายของสื่อ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.65) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างแจ่มแจ้ง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.61) นักเรียนมีความสนใจในสื่อการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.63) นักเรียนสามารถนำ

เนื้อหาที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.78) และนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.75)

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปผลได้ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผลการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 127 คน โดยนักเรียนตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 37 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนา

ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ 3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย 4. แบบประเมินความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามความมุ่งหมาย ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ E_1/E_2 เท่ากับ 90.15/85.95 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ คือ 80/80

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.54 , S.D. = 0.19)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 90.15/85.95 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ คือ 80/80 ซึ่งหมายความว่า คะแนนจากการทำใบกิจกรรม การทำแบบฝึกหัด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียน จำนวน 6 แผน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 90.15 คะแนนจากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย เมื่อเรียนครบทุกแผนเรียบร้อยแล้ว มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.95 ซึ่งจะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ 80/80 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 นั้นมีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน เนื่องจากเนื้อหาในแต่ละแผนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นมีเนื้อหาของบทเรียนที่มีความยากง่ายแตกต่างกัน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละแผนแตกต่างกัน

แต่โดยภาพรวมคะแนนของเฉลี่ยของนักเรียนในแต่ละแผนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ทุกแผน นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เนื่องด้วยจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H อย่างละเอียด โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้ และใช้ประสบการณ์ความรู้เดิมของผู้เรียนเข้ามาช่วยในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาในเรื่องที่นักเรียนอ่าน ทั้งยังฝึกให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและสามารถหาคำตอบของคำถามนั้นได้ด้วยตนเอง มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน และได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียนได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับแนวคิดของสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการที่เน้นทักษะการอ่าน ทักษะการคิด สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนวิธีคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้ฝึกกระบวนการในการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมายและตรวจสอบความเข้าใจได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้เทคนิค 5W1H เข้ามาช่วยในการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการคิด และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ขอบเขตของคำถามจึงเกี่ยวข้องกับการจำแนกแจกแจงองค์ประกอบ และการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่วิเคราะห์ โดยคำถามจะอยู่ในขอบข่าย 5W1H เพื่อนำไปสู่การค้นหาความจริง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านการอ่านที่ดีขึ้น และเข้าใจประเด็นสำคัญของเนื้อหาในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ฝึกให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามและหาคำตอบด้วยตนเอง มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน และได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นได้อย่างอิสระ โดยมีครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะ ช่วยเหลือและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี ทาแดง (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผน ผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญทั้ง 5 ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้น เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ได้รับการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ

เหมาะสมในด้านสาระสำคัญ จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้นี้มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.68/82.90 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินาถ เม่นเผือก (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H ได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 6 แผน พบว่า ผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.78/85.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านการให้คำแนะนำตรวจสอบความถูกต้องของความเหมาะสมเพื่อให้ได้คุณภาพก่อนที่จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนตัวอย่าง จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

การศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 90.81 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนที่มีประสิทธิภาพ มีการวางแผนอย่างเป็นระบบขั้นตอนครบทุกแผน จึงทำให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างเข้าใจมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ จากการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ผู้เรียนกำลังอ่าน และสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่ปรากฏอยู่ในย่อหน้าต่าง ๆ ได้ ว่าผู้เขียนต้องการที่จะเสนอหรือสื่อเนื้อเรื่องถึงอะไร ผู้อ่านจะต้องสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ สรุปความสำคัญหลักของเรื่องที่อ่านได้ และจับสาระสำคัญของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร เพราะเหตุใด สอดคล้องกับแนวคิดของ รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2551) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ สามารถทำให้ผู้อ่านนั้นเข้าใจในเนื้อหาทั้งหมด และจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะประเด็นดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะได้ทราบถึงทัศนคติของผู้เขียนและข้อมูลสำคัญเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป และสอดคล้องกับแนวคิดของ อภิรดี เสนาวิน (2555) กล่าวว่า การอ่านจับใจความนั้น คือ การทำความเข้าใจในส่วนของ คำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุปที่ผู้อ่านได้อ่าน โดยการจับประเด็นสำคัญภายในเรื่องที่อ่าน ว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายหรือแนวคิดใดมายังผู้ที่ได้อ่าน และผู้อ่านควรจับสาระสำคัญของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร เพราะเหตุใด ตลอดจนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปเรื่องได้โดยการเชื่อมโยงใจความสำคัญของเรื่องได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Carr and Ogle (1987) ที่ได้ศึกษาวิธีการใช้เทคนิค KWL PLUS เพื่อ

พัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนความรู้การใช้เทคนิค KWL PLUS ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจในการอ่านตลอดจนมีทักษะในการย่อความที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกกระตุ้นความคิดอย่างเป็นระบบขั้นตอน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่โดยมีกรอบ และแนวทางให้นักเรียนเชื่อมโยงเนื้อหาเป็นลำดับขั้นตอน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงพร เฟื่องฟู (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ดีขึ้น เพราะมีกระบวนการเป็นลำดับขั้นตอน เริ่มต้นด้วยการตั้งคำถามในแต่ละข้อ และฝึกให้นักเรียนคิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิกานต์ เฟืองแก้ว (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนภูซางโมเดล จังหวัดน่าน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ทำให้นักเรียนทราบว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนทราบลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ภายในเรื่องว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร

3. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

การศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.78 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.25 คิดเป็นร้อยละ 85.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 จากการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน เทคนิค KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะด้านกระบวนการอ่านเป็นหลัก โดยเป็นการนำความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาช่วยในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม มีการวางแผนการ

ทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน และได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นได้อย่างอิสระ ขณะเดียวกันเทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการตั้งคำถาม และใช้คำถามเป็นตัวช่วยพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน และเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังใช้เป็นตัวช่วยในการวัดประเมินความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนในเรื่องนั้น ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พรรณี วิเศษโวหาร (2556) กล่าวว่า การเรียนแบบ KWL Plus เป็นวิธีการสอนที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นนักคิดในขณะที่อ่าน ผู้เรียนจะทำนายเหตุการณ์ในเรื่องที่จะอ่านก่อนที่เริ่มอ่านเรื่องที่กำหนด ผู้เรียนจะพิจารณาความรู้ความเข้าใจของตนเองที่มีต่อเรื่องที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้เรียนจะตรวจสอบเหตุการณ์ในเรื่องว่าเป็นไปตามที่นักเรียนได้ทำนายไว้หรือไม่ และสรุปความคิดรวบยอดหลังการอ่านเสร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ พรรณพร วิริยะสกุลพันธุ์ (2558) กล่าวว่า เทคนิค KWL Plus ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้น แสดงถึงการอ่านอย่างมีความหมาย มีการถามคำถามและคิดเกี่ยวกับแนวคิดของเรื่องในขณะที่อ่าน และยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูลสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิดจากเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ณฐกร ดวงพระเกษ (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้คำถาม เป็นการมุ่งพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียน คำถามนอกจากจะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องราวที่เรียนได้ถูกต้องแล้วยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และนำไปสู่การจัดระบบความคิดให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรี แก้วสาระ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus เน้นให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มเปิดมีโอกาสทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึงได้ซึ่งสมาชิกภายในกลุ่มเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลาง และต่ำ ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน ได้ฝึกกระบวนการคิดและการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจทำให้การเรียนเป็นไปอย่างมีความหมาย และนักเรียนมีความสุขในการเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี ทาแดง (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถด้านทักษะการอ่านจับใจความ การทำงานเป็นกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมห้อง จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าการเรียนแบบปกติ

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ นักเรียนเห็นความชัดเจนของเกณฑ์การประเมิน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.81, S.D. = 0.46) นักเรียนมีความสุขที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.70, S.D. = 0.62) และนักเรียนสนุกกับการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.68, S.D. = 0.53) ทั้งนี้เนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเนื้อหาที่มีในบทเรียน และเป็นเนื้อหาที่ง่ายไม่สลับซับซ้อน นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านไม่ได้เป็นเรื่องที่ยาก นักเรียนจึงทำกิจกรรมอย่างไม่รู้สึกเบื่อ และก่อนเริ่มทำกิจกรรม ครูจะแจ้งเกณฑ์การวัดประเมินผลให้กับนักเรียนทราบก่อนทุกครั้ง เพื่อทำให้นักเรียนมีเป้าหมายในการทำกิจกรรม นอกจากนี้ กระบวนการในการจัดกิจกรรมยังเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน โดยภายในกลุ่มครูจะคละความสามารถของนักเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ได้ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น มีความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมให้ตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จ ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมครูจะคอยให้คำแนะนำ สังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนอยู่ตลอด เมื่อหลังจากทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูจะแจ้งผลคะแนนจากการทำผลงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับทราบ นักเรียนจะได้เห็นถึงความก้าวหน้าและความสามารถในการทำงานของตนเอง สำหรับกลุ่มที่ทำผลงานได้ดีได้รับการยกย่องและรางวัลจากครู อีกทั้งครูยังชมเชยและกล่าวให้กำลังใจสำหรับนักเรียนกลุ่มที่ยังทำงานไม่เรียบร้อย ทั้งนี้ทำให้นักเรียนได้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และมีความสุขในการเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกณกวรรณ กอกหวาน (2554) กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักเรียนเกิดขึ้นได้จากองค์ประกอบต่าง ๆ คือ คุณสมบัติของครูวิธีสอน กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ดังนั้น ครูหรือผู้สอนจึงมีหน้าที่สร้างความสุขในการเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความพึงพอใจ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า ซึ่งทำได้โดยการจัดการเรียนรู้ที่ดี จัดบรรยากาศการเรียนให้เหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รับฟังและให้ความช่วยเหลือ ปัจจัยความพึงพอใจ จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี ทาแดง (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค

KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เนื่องจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus เป็นวิธีที่เรียนแล้วเข้าใจง่าย นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการอ่านเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่ครูนำมาเป็นสื่อในการอ่าน อีกทั้งยังสนุกกับการใช้จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบแผนผังความคิดที่ได้จากการอ่าน การทำงานที่เป็นระบบขั้นตอนที่ชัดเจน ได้ฝึกการเรียนรู้การทำงานในหลาย ๆ ส่วน โดยเฉพาะการเขียนแผนภาพความคิด ที่ช่วยทำให้การสรุปใจความสำคัญง่ายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริยากร กระออมแก้ว (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ด้านที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านบรรยากาศในการเรียน เนื่องจากการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านจับใจความอย่างเป็นลำดับขั้นตอนไม่ซับซ้อน และสามารถนำไปใช้กับการอ่านในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ การตั้งคำถาม การค้นคว้าความรู้จากการอ่าน และหาคำตอบด้วยตนเอง และบรรยากาศในชั้นเรียนช่วยส่งเสริมทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนใจ ใฝ่เรียนรู้ สามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนเริ่มการทำกิจกรรม ครูผู้สอนควรอธิบายรูปแบบขั้นตอนวิธีการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ในแต่ละขั้นให้ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบวิธีการทำได้อย่างเข้าใจ

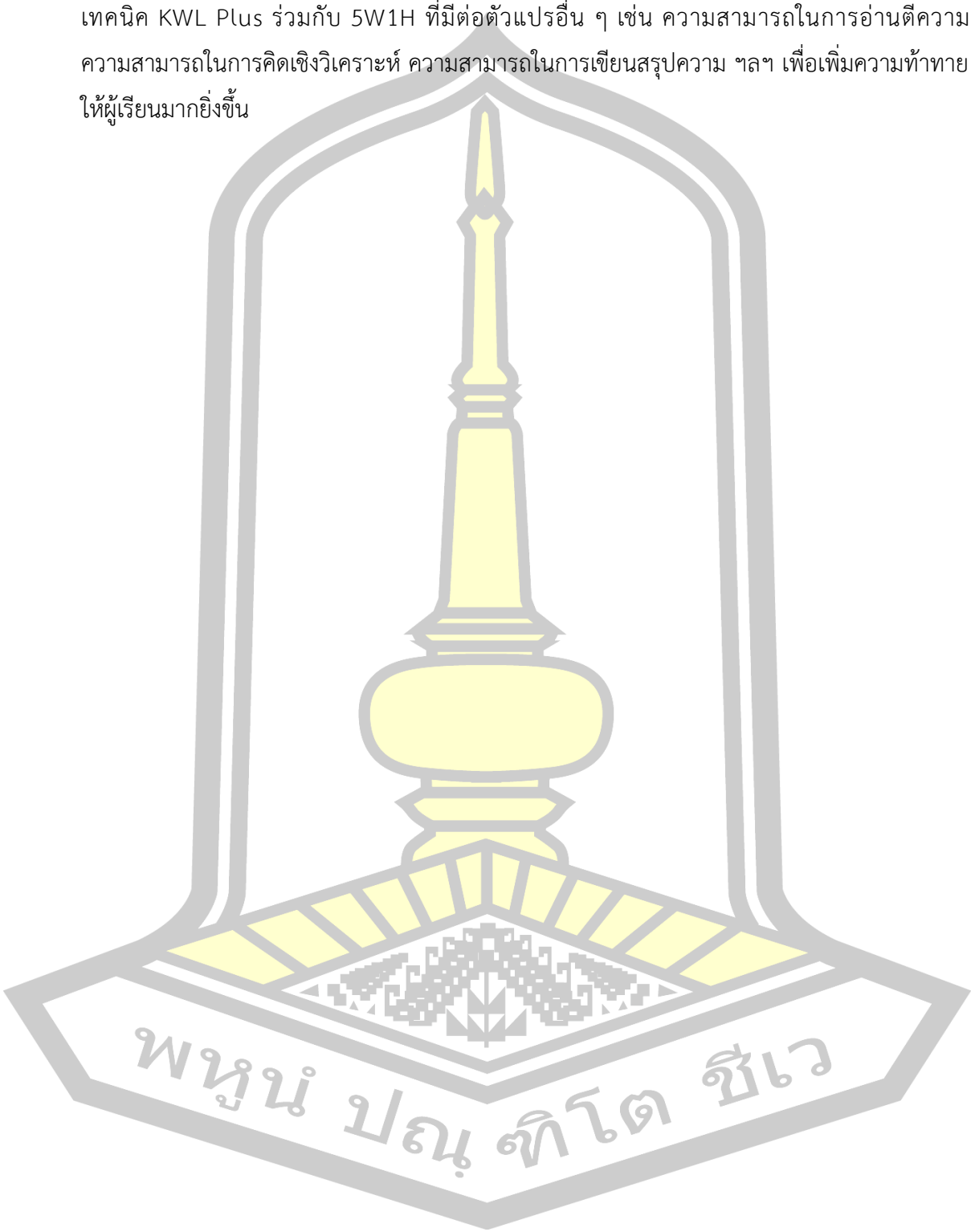
1.2 ในช่วงที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูควรปล่อยให้นักเรียนได้ปรึกษาและช่วยเหลือกันภายในกลุ่มอย่างเต็มที่ โดยครูให้คำปรึกษาในส่วนที่เป็นลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ ครูไม่ควรอธิบายเนื้อหามากเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนไม่เกิดการกระตุ้นในการคิด

1.3 จากผลการประเมินความพึงพอใจในส่วนของด้านความสนใจในสื่อการเรียนรู้อยากให้ครูผู้สอนใช้สื่อที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น เช่น คลิปวิดีโอ หนังสือภาพ เกมการศึกษา ฯลฯ เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการทำกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาศึกษาการนำรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ไปทดลองใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีการอ่านจับใจความ ว่าจะได้ผลอย่างไร เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวิจัยที่นำรูปแบบของการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ที่มีต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการอ่านตีความ ความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ ความสามารถในการเขียนสรุปความ ฯลฯ เพื่อเพิ่มความท้าทายให้ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กณวรรณ กอกหวาน. (2554). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง สำนวนไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียประเภทสถานการณ์จำลอง.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กนน ทศานนท์. (2553). *ผลการจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

กมลพรรณ บินอิบรอฮีม. (2547). *การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตศาลายา.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.การสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.*

กอบกาญจน์ วงศ์สิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร.* กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

กัลยา ทองอ้วน. (2552). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนแบบโครงงาน เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กุลิสรา จิตรชญาวณิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). *การคิดเชิงวิเคราะห์.* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพ : กรุงเทพฯ : ซัคเซสมีเดีย.

คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2553). *คู่มือฝึกอบรมครูแนะแนว.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฆนัท ธาตุทอง. (2551). *การออกแบบการสอนและบูรณาการ.* นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.

จันทร์ฟอง ปัญญาวงค์. (2565). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยพะเยา.

จารุวรรณ เทวกุล. (2554). *ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับ*

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จินดารัตน์ ฉัตรสอน. (2558). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก.* วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จีราวะดี เกษี. (2560). *ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SSCS เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบายัน อิ่มสำราญ. (2549). *การใช้ภาษาไทย.* กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์ส.

ชนกพร สุริโย. (2562). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.* วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน. (2562). *การตั้งคำถามเพื่อการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน.* วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี , 9(1).

ชวลิต ชูกำแพง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ทีคิพี.

ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน.* พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ชวาล แพรัตนกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล.* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.* พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณฐกร ดวงพระเกษ. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยการใช้คำถามตามแนวทางความคิดในระดับสูงของบลูม. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยเพชรบุรี , 8(3).*

ณัฐธิดา สินทิพย์เทวัญ. (2551). *การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างวิธีการสอนอ่าน โดยใช้แบบฝึกโคลซกับวิธีการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกตามคู่มือครู.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2550). *ทักษะการเขียนภาษาไทย.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงพร เฟื่องฟู. (2560). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริม*

การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ดิเรก ฤกษ์สาหร่าย. (2557). *แนวคิดความพึงพอใจตามความต้องการพื้นฐาน.* กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร .

ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล. (2552). *การอ่านให้เก่ง.* กรุงเทพฯ : แจ่มใส.

ทศพร เกตุถนอม. (2547). “การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus” *วารสารเทคโนโลยีธนบุรี.*

ทิฆัมพร เด่นโยธา. (2561). *ผลการใช้เทคนิค เค ดับเบิ้ลยู แอล พลัส เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยและเจตคติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสบเมยวิทยาคม.* วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธงชัย ชิวปรีชา. (2549). *“การใช้คำถามในห้องเรียน” ข่าวสาว สสวท.* 2 (มกราคม 2549 : 9 – 11).

นงค์เยาว์ วิเชียรเครือ. (2555). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรสองภาษาในระดับอนุบาลของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดตรีรัตนาราม) สังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง.* งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

นพดล จันทร์เพ็ญ. (2557). *หลักการใช้ภาษาไทย.* กรุงเทพฯ : บริษัทเจเนซิส มีเดียคอม จำกัด.

นิดา มีสุข. (2552). *การใช้เทคนิค KWL – Plus พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และสรุปความ.* คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นิรันดร ตั้งเมธีกุล. (2546). *การสอนแบบ KWLH ดวยการเรียนผานสื่ออิเล็กทรอนิกส เพื่อสงเสริมความเขาใจในการอานภาษาอังกฤษ พฤติกรรมดานสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและดานกระบวนการสืบเสาะหาความรูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.* วิทยานิพนธศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น.* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยทางการวัดและประเมินผล.* มหาสารคาม : สุวีริยาสาส์น.

ประณาท เทียนศรี. (2560). *ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ในสื่อภาพยนตร์เพื่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมศึกษา.* คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาพร ชัยป่ายาง. (2549). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus.* วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2549). *การบริหารงานวิชาการ.* กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริม

กรุงเทพมหานคร

ผุสดี แสงหล่อ. (2555). *ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงานของโรงเรียนสวนป่าอุปถัมป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2.* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

เผชิญ กิจระการ. (2544). *ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index).* มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและการสื่อสาร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พรชัย ผาดไธสง. (2560). *การพัฒนาหลักสูตร.* นครราชสีมา : โฟโต้บุ๊คดอทเน็ต.

พรรณพร วิริยะสกุลพันธ์. (2558). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์สมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. ธนบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

พรรณี วิเศษโวหาร. (2556). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus. *วารสารราชพฤกษ์, 11(1), 56-57.*

พรฤดี ขวัญศิริกุล. (2546). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังเพื่อการเขียนสรุปความโดยใช้เพลงไทยสากลที่มีสาระทางวรรณคดีเป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาพานิชการและสาขาเกษตรกรรม วิทยาลัยเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี.* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พาณิภัค สมประสงค์. (2555). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เพ็ญพิสุทธิ์ ใจสนิท. (2555). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.* คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

เพ็ญศรี ชูสงค์. (2551). *ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความพึงพอใจจากการใช้วิธีสอนแบบหมวกความคิดหกใบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ไพศาล หวังพานิช. (2556). *การวัดผลการศึกษา.* กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มนตรี วงษ์สะพาน. (2563). *พื้นฐานการวิจัยทางหลักสูตรและการสอน.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.

ยินดี รามทอง. (2550). *ผลการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาแบบองค์รวมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ , สงขลา.

รวิสรา จิตรบาน. (2562). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์วรรณคดี วิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* โรงเรียนภูเวียงวิทยาคมขอนแก่น.

รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus.* วิทยานิพนธ์ สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. (2551). *การสังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทยหน่วยที่ 1 – 8.* มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วนิดา สาระติ. (2558). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.* (วิทยานิพนธ์ กศ.ด.) มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

วรัญญา บุรินทร์รัตน์. (2559). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus.* วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรพล วิบูลยศริน. (2561). *วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2547). *เทคนิควิธีการจัดการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ.* นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2549). *เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิด การจักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.* นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2552). *รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด.* นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรี แก้วสาระ. (2555). *ผลของวิธีการสอนแบบ KWL Plus ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปะศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วันดี นิลพิมาย. (2550). *การเปรียบเทียบความสามารถในการบวกและการลบจำนวนที่มีผลลัพธ์และ*

ตัวตั้งไม่เกิน 20 และความพึงพอใจในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนแบบเรียนปนเล่น กับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

วัลภา ตั้งชัพชูชัย. (2552). *การศึกษาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมร่วมกับการใช้แผนผังความคิด.* วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

วิจารณ์ พานิช. (2559). *บันเทิงชีวิตครูสู่ชุมชนการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ : เอส อาร์ พริ้นติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.

วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม. (2549). *การสอนเพื่อพัฒนาการคิด.* สงขลา : เทมการพิมพ์

วิทู นิติวรากุล. (2564). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วิภา วัฒนะ. (2558). *ผลการสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยและแบบระดมสมองกับการสอนโดยใช้เทคนิค SQ3RS ที่มีต่อการเขียนสรุปความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดจันทบุรี.* วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วิมล ทองผิว. (2556). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการสอนผังกราฟิกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้.* ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design.* กรุงเทพฯ : ช้างทอง.

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). *การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus.* มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิสิทธิ์ ฉัตรมงคล. (2558). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานของโรงเรียนในอำเภอเขาสมิง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด.* งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

แววมยุรา เหมือนนิล. (2553). *การอ่านจับใจความ.* กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.

ศิรดา กาหยี (2567). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิค K W L (Know Want Learned) ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์ สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2558). *วิธีสอนทั่วไป.* โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

ศุภร จินดาเวชช์. (2549). *"การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus."* วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สคณพัฒน์ ศรีมณีรัตน์. (2560). *การสอนโดยใช้คู่มือการเรียนแบบ KWL Plus ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาวาราชกิจพิทยานุสรณ์.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สมาน เอกพิมพ์. (2560). *การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21.* มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์

สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา.* กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 6 กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สมนึก ภัททิยธนี. (2558). *การวัดผลการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 10 กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สมฤดี ทาแดง. (2564). *การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สิทธิพงศ์ สิริวราพงศ์. (2550). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่โทน (นวลราษฎร์วิทยา) อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

สิรินาถ เม่นเผือก. (2565). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H.* วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สิริยากร กระออมแก้ว. (2566). *การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H.* วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2555). *พัฒนาทักษะการคิด...ตามแนวปฏิรูปการศึกษา.* กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพริ้นติ้ง.

สุทธิกานต์ เฟืองแก้ว. (2563). *ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน*

จับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนภูซางโมเดล จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุทธิวรรณ พีรศักดิ์โสภณ. (2557*). การสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. เอกสารประกอบการบรรยายจาก.* http://www.mathayom9.go.th/nitad/analyze/achiev-1.pdf.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). *การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน.* ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

สุมาลี ชูบุญ. (2560). *ผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับ ผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5.* กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

สุรีรัตน์ พะจุไทย. (2558). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

สุวิดา ศรีนาค. (2552). *ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมการอ่านเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* วิทยานิพนธ์สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.* กรุงเทพ : ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2551). *19 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ.* กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนวิเคราะห์.* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

เหมวดี ทาศรีภู. (2559). *การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับการคิดแบบโยนิโสมนสิการเพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

อภิรดี เสนาวิน. (2555). *ผลการสอนอ่านแบบโฟโรนามาที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

อรอุมา ศรีลาศักดิ์. (2556). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของ*

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวการคิดอย่างมีวิจารณญาณร่วมกับเทคนิคการสอนอ่าน KWL Plus. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อัครเดช เกตฉ่ำ และคณะ. (2559). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง).* กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

อุไรวรรณ์ บุญล้อม. (2550). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อำนวยพร มันทา. (2552). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบวิทยาศาสตร์แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น เรื่องโลกและการเปลี่ยนแปลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Buehl, Doug. (2004). *Using Reading/Learning/Strategies/Using KWL-PLUS/sample KWL Grid.* Accessed 11 January 2004, available from : http:/www.soundlearning. org/standard/ docs/reading-strategies.html.

Carr and Ogle. (1987). KWL Plus : A Strategies for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading, 30(7), 626 – 631.*

Costa, A.L. and Garmston, R.J., (2002). *Cognitive coaching : A foundation for renaissance schools.* Second Edition. Christopher-Gordon Publishers, Inc.

Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education.* New York : McGraw-Hill Book.

Hopkind, D.C., and Antes., C.R.(1990). *Classroom measurement and evaluation.* Illionis; P.E. Peacock Publishers.

Korman, A. K. (1977). *Organizational Behavior.* New Jersey : Prentice Hall.

Martini, Donna and other. (2007). *Strategies.* Retrieved November, November, 19, 2024,from : http://units.Muohio.edu/ezp det 346e/fall 2000/GroupNine/Strategies.htm/.

Maslow, A. (1970). *Motivation and Personality* (2nd ed.). New York : Harpers and Row.

Merrium- Webster. (1993). *Webster's international dictionary.* (I. New York : Merrium – Webster.

Mohammad Hussein Hamdan. (2014). KWL-Plus Effectiveness on Improving Reading Comprehension of Tenth Graders of Jordanian Male Students. *Theory and Practice in Language Studies,* 4(11), 2278-2288.

Mumford, E. (1972). *Job satisfaction.* London : Longman.

Scott. (2014). Interactive CD – ROM Storybooks and Young Readers' Reading Comprehension. *Joumal of Research on Computing in Education, 33(4), 80 – 95.*

Zhang Fengjuan. (2010). The Integration of the Know-Want-Learn (KWL) Strategy into English Language Teaching for Non-English Majors. *Chinese Journal of Applied Linguistics (Bimonthly),* 33(4), 77-86.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัยจำนวน 5 ท่าน ที่กรุณาเสียสละเวลา ให้คำปรึกษาแนะนำในด้านเนื้อหาการสอนรายวิชาภาษาไทย ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน และคอยให้คำปรึกษาด้านหลักสูตรและการสอน การวัดและประเมินผลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรายวิชาภาษาไทย และความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1) อาจารย์ ดร.มุจลินทร์ ลักษณะวงษ์ (ปร.ด.ภาษาไทย) อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาคตะวันออก สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจมาน มูลทรัพย์ (อ.ด.ภาษาไทย สายคติชนวิทยา) อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาคตะวันออก สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา

3) นางเสาวรี ภูบาลชื่น (กศ.ม.หลักสูตรและการสอน) อาจารย์หมวดรายวิชาศิลปะและการงานอาชีพพื้นฐาน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

4) นางสาวภาวิณี ดวงเวียงคำ (กศ.ม.หลักสูตรและการสอน) อาจารย์หมวดรายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5) นางสาวกฤติกา อนุแสน (กศ.น.การวัดและประเมินผล) อาจารย์หัวหน้าหมวดรายวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

พหูน ปณฺฑิโต ชีเว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทรสาร. 0-4372-1764 ภายใน 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ ว572 **วันที่** 4 กุมภาพันธ์ 2568
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.มุจลินทร์ ลักษณะวงษ์

ด้วย นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชูกำแพง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทรสาร. 0-4372-1764 ภายใน 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ ว572 **วันที่** 4 กุมภาพันธ์ 2568
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจมาน มูลทรัพย์

ด้วย นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชูกำแพง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทรสาร. 0-4372-1764 ภายใน 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ ว572 **วันที่** 4 กุมภาพันธ์ 2568
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางเสาวรี ภูบาลชื่น

ด้วย นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชูกำแพง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทรสาร. 0-4372-1764 ภายใน 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ ว572 **วันที่** 4 กุมภาพันธ์ 2568
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางสาวภาลิณี ดวงเวียงคำ

ด้วย นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชูกำแพง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทรสาร. 0-4372-1764 ภายใน 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ ว572 **วันที่** 4 กุมภาพันธ์ 2568
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

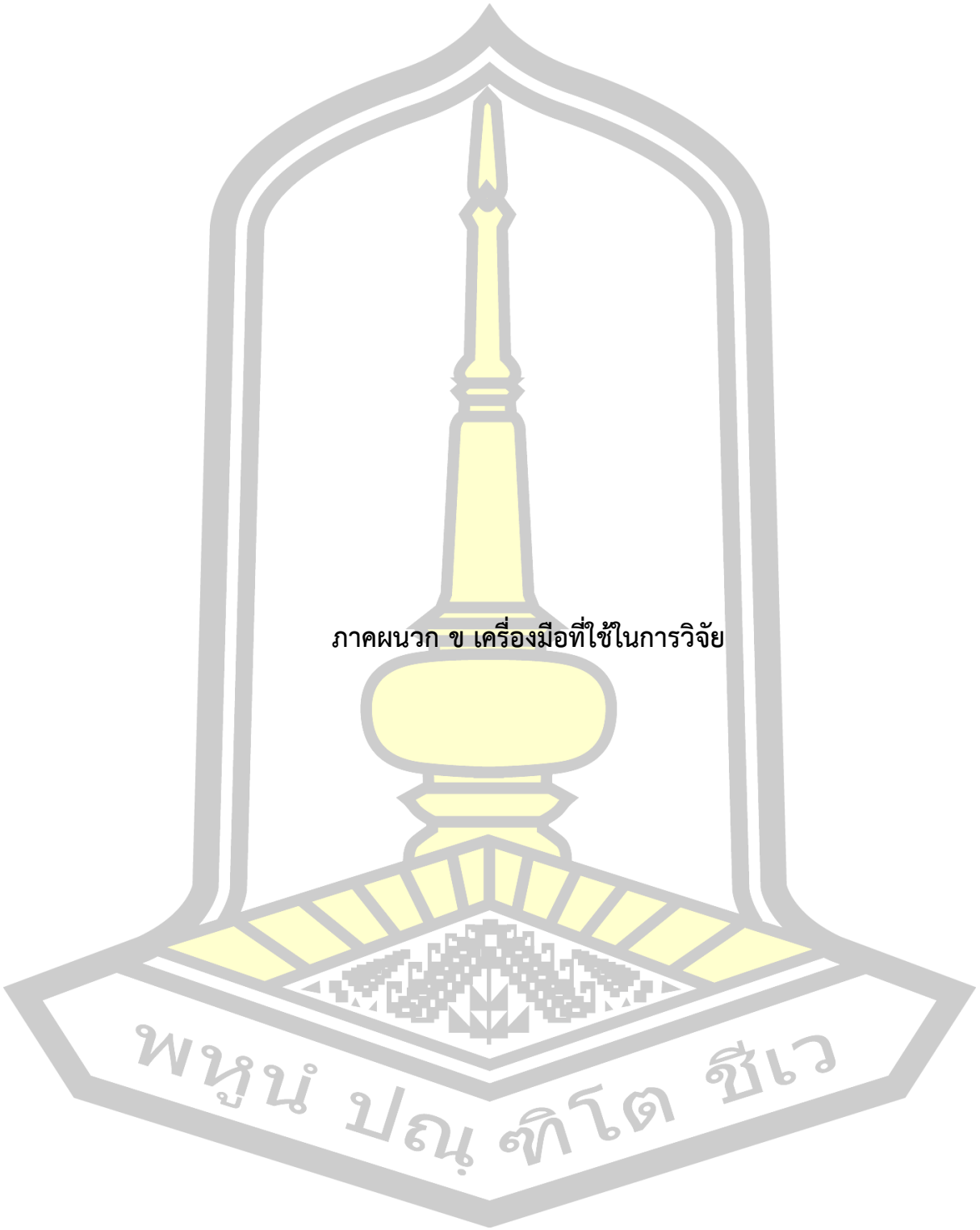
เรียน นางสาวกฤติกา อนุแสน

ด้วย นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชูกำแพง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ท16101 ภาษาไทย (ภาษาพาที) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ เวลาเรียน 6 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
สอนวันที่...../...../..... ภาคเรียนที่ 2/2567
ครูผู้สอน นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์

---

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป 6/3 อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ป 6/5 อธิบายการนำความรู้ และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

3. สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด

การวิเคราะห์เรื่องเป็นการพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ อย่างละเอียดตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และการใช้เหตุผลแยกแยะส่วนต่าง ๆ ของเรื่องนั้นๆ สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม ลำดับเหตุการณ์ และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นได้ (K)
2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นได้ (P)
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)

5. สาระการเรียนรู้

การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความสนใจใฝ่เรียนรู้
2. มีวินัยในตนเอง
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 (ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน และขั้นการทำกิจกรรม)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1.1 นักเรียนฟังคำชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เกณฑ์การให้คะแนน ข้อตกลงในการทำกิจกรรมร่วมกันในห้องเรียน

1.2 นักเรียนฟังครูอธิบายวิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ซึ่งในกิจกรรมประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (K = What we Know)

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน + เทคนิค 5W1H (W = What we want to know + 5W1H)

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน (L = What we have learned)

ขั้นที่ 4 กิจกรรมเขียนแผนผังความคิด + เทคนิค 5W1H (Mapping + 5W1H)

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing)

1.3 ครูเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับความรู้เรื่องอาเซียนให้กับนักเรียนดูและฟัง จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการรับชมคลิปวิดีโอ

1.4 ครูเขียนชื่อเรื่อง “หนึ่งในประชาคม” และตาราง KWL Plus + 5W1H บนกระดาน

ขั้นการทำกิจกรรม (50 นาที)

ครูแบ่งนักเรียนออกแบบกลุ่มกลุ่มละ 5 – 6 คน (แบบคละความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน)

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (K = What we Know) (5 นาที)

ครูแจกใบความรู้การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง หนึ่งในประชาคม และใบบันทึกกิจกรรมการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ให้กับนักเรียน แล้วให้นักเรียนภายในกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ชื่อเรื่อง ว่ามีความสำคัญอย่างไร เป็นเรื่องที่กล่าวเกี่ยวถึงอะไร โดยใช้ประสบการณ์ความรู้เดิมของตนเอง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกลงในช่องตาราง K (What we Know)

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน + เทคนิค 5W1H (W = What we want to know + 5W1H) (10 นาที)

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบคร่าว ๆ พร้อมกับให้นักเรียนตั้งคำถาม หรือจุดมุ่งหมายถึงความสำคัญ และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน โดยใช้เทคนิควิธีการตั้งคำถาม 5W1H เช่น

- เพราะเหตุใดผู้แต่งจึงตั้งชื่อเรื่องว่า “หนึ่งในประชาคม”
- ใครเป็นบุคคลสำคัญ หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้
- จากเรื่อง “หนึ่งในประชาคม” เกิดเหตุการณ์อะไรบ้าง
- เหตุการณ์ที่เกิดเกิดขึ้นที่ไหน แล้วเกิดขึ้นเมื่อไร เกิดจากสาเหตุอะไร

- จากเรื่อง “หนึ่งในประชาคม” ให้ข้อคิดอะไรบ้าง

โดยครูจะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม คอยช่วยเหลือ แนะนำและตั้งคำถามร่วมกับนักเรียน จากนั้นให้นักเรียนนำคำถามที่ตั้งไว้บันทึกลงในช่องตาราง W (What we want to know)

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน (L = What we have learned) (35 นาที)

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอีก 1 รอบ อย่างละเอียด เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามตามที่นักเรียนได้เขียนบันทึกไว้ในช่อง W (What we want to know) แล้วนำมาเขียนตอบลงในช่อง L (What we have learned) จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัด เรื่อง “เชือกผูกช้าง”

ชั่วโมงที่ 2 (ขั้นสรุป 60 นาที)

ขั้นที่ 4 กิจกรรมเขียนแผนผังความคิด + เทคนิค 5W1H (Mapping + 5W1H)

นักเรียนนำคำตอบที่ได้จากเรื่องที่อ่านมาเขียนแผนผังความคิด โดยใช้ข้อคำถามคำถาม 5W1H เรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน

5.1 นักเรียนนำคำตอบที่ได้จากการเขียนแผนผังความคิด มาสรุปเป็นความเรียง ตามประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่อง หนึ่งในประชาคม สรุปโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง ไม่เกิน 3 บรรทัด

5.2 ครูสุ่มเลือกผลงานของนักเรียนเพื่อออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

8. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

- ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น
- ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง หนึ่งในประชาคม
- ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง เชือกผูกช้าง
- Power Point เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น
- คลิปวีดิโอเรื่อง อาเซียน
- หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่ม 1

9. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- ใบบันทึกกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H
- แบบฝึกหัด เรื่อง เชือกผูกช้าง

10. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นได้ (K)	ตรวจใบกิจกรรม	ใบกิจกรรม KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น เรื่อง หนึ่งในปะชาคม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นได้ (P)	ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น เรื่อง เชือกผูกช้าง	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	สังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	นักเรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีขึ้นไป

11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

.....

ด้านทักษะ / กระบวนการ (P)

.....

.....

.....

พหุน ปณฺฑิโต ชีเว

ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน

วันที่..... เดือน ..... พ.ศ. .....

พหูน ปณ ฑิโต ชีเว

แบบบันทึกคะแนนใบงาน KWL Plus ร่วมกับ 5W1H การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น เรื่อง หนึ่งในประชาคม

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน	ผลการประเมิน	
		คะแนน 9 คะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				

พหุน ปณฺ ฑิโต ชีว

แบบบันทึกคะแนนใบงาน KWL Plus ร่วมกับ 5W1H การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น เรื่อง หนึ่งในประชาคม (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน	ผลการประเมิน	
		คะแนน 9 คะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
27				
28				
29				
30				
31				
32				
33				
34				
35				
36				
37				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน

วันที่..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เกณฑ์การประเมินผ่านร้อยละ 80 ขึ้นไปถือว่าผ่านการประเมิน

สรุปผลการประเมิน

นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

เกณฑ์การให้คะแนนใบงาน KWL Plus ร่วมกับ 5W1H การอ่านจับใจความสำคัญ จากเรื่องสั้น เรื่อง หนึ่งในประชาคม

รายการประเมิน	คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1. การเขียนคำตอบลงในตาราง KWL Plus ร่วมกับ 5W1H	3	- บันทึกคำตอบทุกรายการ สอดคล้องกับข้อคำถาม และระบุรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ครบถ้วน
	2	- บันทึกคำตอบได้ทุกรายการ สอดคล้องกับข้อคำถาม และระบุรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้เป็นส่วนใหญ่
	1	- บันทึกคำตอบได้บางรายการ สอดคล้องกับข้อคำถาม ระบุรายละเอียดเรื่องที่อ่านได้ปานกลาง
2. แผนผังมโนทัศน์ + เทคนิค 5W1H	3	- หัวข้อย่อยครอบคลุมและสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนด แต่ละหัวข้อเชื่อมโยงกันถูกต้องและมีข้อมูลครบถ้วน
	2	- หัวข้อย่อยครอบคลุมและสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนด แต่ละหัวข้อเชื่อมโยงกันถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	1	- หัวข้อย่อยครอบคลุมและสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนดบางส่วน แต่ละหัวข้อข้อมูลบางส่วนไม่ถูกต้อง
3. การสรุปใจความสำคัญ (Summarizing)	3	- เขียนสรุปใจความสำคัญครอบคลุมครบถ้วน เรียงลำดับความคิดต่อเนื่องชัดเจน และสื่อความหมายได้อย่างสมบูรณ์
	2	- เขียนสรุปใจความสำคัญครอบคลุมครบถ้วน แต่เรียงลำดับความคิดไม่ต่อเนื่องชัดเจน และสื่อความหมายได้บางส่วน
	1	- เขียนสรุปใจความสำคัญครอบคลุมครบได้บางส่วน เรียงลำดับความคิดไม่ต่อเนื่องชัดเจน และสื่อความหมายได้เล็กน้อย

พหุน ปณฺฑิโต ชีเว

แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกหัด การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น เรื่อง เชือกผูกช้าง

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน	ผลการประเมิน	
		คะแนน 10 คะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				

แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกหัด การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น

เรื่อง เชือกผูกช้าง (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน	ผลการประเมิน	
		คะแนน 10 คะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
27				
28				
29				
30				
31				
32				
33				
34				
35				
36				
37				

ลงชื่อ .....ผู้สอน

(นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน

วันที่..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เกณฑ์การประเมินผ่านร้อยละ 80 ขึ้นไปถือว่าผ่านการประเมิน

สรุปผลการประเมิน

นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

พหุน ปญฺ ฑิโต ชีเว

เกณฑ์การให้คะแนนการวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่อง เชือกผูกช้าง

ประเด็นที่ประเมิน	ระดับคะแนน	คำอธิบาย
1) ด้านเนื้อหาสาระสำคัญ	3.00 – 4.00	เขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมครบถ้วน ถูกต้อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุม เนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน
	2.00 – 2.99	เขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมประมาณ 3 ใน 4 ของเรื่อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุมเนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน
	1.00 – 1.99	เขียนสรุปสาระสำคัญครอบคลุมประมาณ 2 ใน 4 ของเรื่อง มีการเรียงลำดับความคิดต่อเนื่อง และครอบคลุมเนื้อหาด้วยภาษาของตนเองอย่างชัดเจน
	0 – 0.99	เขียนสรุปความสำคัญได้น้อยมาก ไม่ครอบคลุมเนื้อหา
2) ด้านการเขียนประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน	3.00 – 4.00	เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายชัดเจน ใช้ถ้อยคำสำนวนตรง ความหมายตลอดเรื่อง
	2.00 – 2.99	เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายได้ประมาณ 3 ใน 4
	1.00 – 1.99	เขียนประโยคได้รัดกุม สื่อความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวนตรงตามความหมายได้ประมาณ 2 ใน 4
	0 – 0.99	เขียนประโยคไม่รัดกุม สื่อความหมายไม่ชัดเจน
3) ด้านการเขียนสะกดคำ	1.50 – 2.00	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรถูกต้องตามอักขรวิธี
	1.00 – 1.49	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 1-2 คำ
	0.50 – 0.99	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 3-4 คำ
	0 – 0.49	เขียนสะกดคำหรือเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5 คำขึ้นไป

แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน					
		มีนัยสำคัญ	ใฝ่เรียนรู้	มุ่งมั่นในการทำงาน	รวม	สรุปผลการประเมิน	
		3	3	3	9	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							
20							
21							
22							

พหุน ปณ ศโต ชีว

แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน					
		มีวินัย	ใฝ่เรียนรู้	มุ่งมั่นในการทำงาน	รวม	สรุปผลการประเมิน	
		3	3	3	9	ผ่าน	ไม่ผ่าน
23							
24							
25							
26							
27							
28							
29							
30							
31							
32							
33							
34							
35							
36							
37							

ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน

วันที่..... เดือน ..... พ.ศ. .....

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

เกณฑ์การประเมินผ่านระดับดีขึ้นไปถือว่าผ่านการประเมิน (7 คะแนนขึ้นไป)

7 - 9 คะแนน ระดับ ดีมาก

4 – 6 คะแนน ระดับ พอใช้

1 – 3 คะแนน ระดับ ปรับปรุง

สรุปผลการประเมิน

นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	**คะแนน**	**เกณฑ์การประเมิน**
มีวินัย	3	- ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน
	2	- ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยเป็นบางครั้ง และแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนเป็นบางครั้ง
	1	- ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยน้อย และแต่งกายไม่ถูกระเบียบของโรงเรียน
ใฝ่เรียนรู้	3	- มีความมุ่งมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง และทำงานเสร็จตรงตามเวลา
	2	- มีความมุ่งมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองบางครั้ง ทำงานเสร็จตรงตามเวลาเป็นบางครั้ง
	1	- ไม่มีความมุ่งมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยศึกษาข้อมูลด้วยตนเอง และส่งงานตรงต่อเวลา
มุ่งมั่นในการทำงาน	3	- ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ
	2	- ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นบางครั้ง
	1	- ไม่ตั้งใจและไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ตาราง KWL Plus

K = What we know (นักเรียนรู้อะไร)	W = What do I want to learn (นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไร)	L = What I learned (นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง)

แผนผังมโนทัศน์ Mapping

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมการสรุปเรื่อง Summarizing

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่ได้จากการอ่าน ไม่เกิน 3 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น

ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญ หลักของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ ไว้ทั้งหมด

ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความสำคัญและเด่นที่สุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้า ครอบคลุมเนื้อความในย่อหน้านั้น หรือเป็นประโยคที่เป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้น เป็นใจความหรือประโยคเดี่ยว ๆ โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นประกอบ ในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกิน 2 ประโยค

ใจความรอง หรือพลความ (พน-ละ-ความ) หมายถึง ใจความหรือประโยคที่ขยายความประโยคใจความสำคัญ เป็นใจความสนับสนุนใจความสำคัญให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการอธิบายให้รายละเอียด ให้คำจำกัดความ ยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ หรือแสดงเหตุผลเพื่อสนับสนุนความคิด

หลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น

การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นอาจใช้หลักการอ่านจับใจความสำคัญเหมือนการอ่านเรื่องยาว ๆ ทั่วไปหรือเหมือนการอ่านนิทาน คือ เน้นการสรุปสาระสำคัญของเรื่องในลักษณะการย่อความ ซึ่งมีขั้นตอนการอ่านดังนี้

1. ตั้งใจอ่าน มีสมาธิในการอ่าน
2. อ่านเรื่องราวนั้น ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
3. สรุปหรือจับใจความสำคัญ ว่าเป็นเรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร
4. ทบทวนข้อความบางตอน หรือสาระบางเรื่องที่ยังเข้าใจไม่ชัดเจนให้เข้าใจ
5. สังเกตดูว่าผลสุดท้ายของเรื่องนั้น ๆ อะไรเกิดขึ้นบ้าง
6. พิจารณาว่าเรื่องมีสาระหรือความสำคัญอยู่ที่ใดมีแง่คิดคติธรรมหรือคำสอนแก่ผู้อ่านอย่างไรบ้าง
7. สรุปความคิด ทำบันทึกช่วยจำ ย่อความ ตอบคำถาม หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์

ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง หนึ่งในประชาคม

ที่โรงเรียนของตะวันมีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนกับประเทศต่าง ๆ ทุกปี แต่ปีนี้มีประเทศในอาเซียนเข้าร่วมด้วย 3 ประเทศ คือ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ตะวันเลือกไปอินโดนีเซีย เพราะสิงคโปร์เคยไปเที่ยวแล้ว ส่วนฟิลิปปินส์นั้น ดลเพื่อนรักของตะวันเลือก ในการคัดเลือกนักเรียนไปในโครงการนี้จะใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็นตัวตัดสิน ซึ่งตะวันอยากให้เพื่อน ๆ ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเป็นภาษาที่สองที่จะช่วยให้โลกของเราเปลี่ยนไป เป็นโลกที่ไร้พรมแดน และยิ่งเก่งภาษามากก็มีโอกาสในการเลือกอาชีพได้มากกว่าคนอื่น

ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีเกาะมากถึง 17,508 เกาะ แต่มีคนอาศัยอยู่ 1,000 เกาะเท่านั้น เกาะใหญ่ของประเทศมี 5 เกาะ คือ ชวา สุมาตรา กาลิมันตัน หรือบอร์เนียว สุลาเวสี และอิเรียนจายา หรือนิวกินี ส่วนเมืองหลวง คือ กรุงจาการ์ตา อยู่บนเกาะวาธงชาติมีสีแดงขาว ภาษาที่ใช้ คือ บาฮาซาอินโดนีเซีย คนส่วนมากนับถือศาสนาอิสลาม สัญลักษณ์ประจำชาติ คือ ครุฑ หรือการูด้า ใช้เงินสกุลรูเปียห์ อินโดนีเซียเคยเป็นเมืองขึ้นของเนเธอร์แลนด์ หรือฮอลแลนด์มากกว่า 400 ปี ดังนั้น ภาษาบาฮาซา จึงใช้อักษรภาษาละตินเป็นภาษาเขียน คนอินโดนีเซียเรียกคนไทยว่า "โอรังบางกอก" หรือคนบางกอกเมื่อเครื่องบินร่อนลงที่สนามบินซูการ์โนฮัตต้า กรุงจาการ์ตา ตะวันก็เข้าแถวประทับตราพาสปอร์ต ซึ่งถ้าเดินทางในกลุ่มประเทศอาเซียนไม่ต้องขอวีซ่า ครอบครัวที่ตะวันไปอยู่ด้วยปะป๊าชื่อ ฮันโดโก อีบูชื่อ ชามีนา และลูกชายสองคน มารับตะวันที่สนามบินแล้วพาไป ที่บ้านซึ่งเป็นบ้านหลังใหญ่ แต่กลับอบอ้าวเพราะปิดประตูหน้าต่างหมด เนื่องจากชาว อินโดนีเซียเชื่อว่าลมเป็นพาหะนำโรคจะทำให้ไม่สบาย รวมทั้งร้านอาหารที่ขายข้างทาง ก็จะมีผ้ามาบังลมไว้ ตอนแรกตะวันเข้าใจว่าบังไม่ให้คนที่มากินอายแต่เพราะกลัวลม เวลาใครไม่สบาย ที่นี่จะรักษาเบื้องต้นด้วยการใช้เหรียญขูดหลังให้เป็นผื่นแดง จนคนป่วยเรอออกมาถือว่าเป็นการไล่ลม

ตอนเข้าตะวันสะดุ้งตื่นเพราะเลียงละหมาดจากสุเหร่าแถวบ้าน ช่วงมาแรก ๆ ตอนยังไม่ได้ไปโรงเรียนครอบครัวที่ตะวันอยู่ด้วยพาไปเที่ยว ที่แรก คือ ตามันมินิ เป็นสถานที่ท้องเที่ยวที่จำลองบ้านเรือนวัฒนธรรมหมู่เกาะต่าง ๆ ตลอดจนสถานที่สำคัญของประเทศ ซึ่งถ้ามาเที่ยวที่นี่ก็เปรียบเหมือนรู้จักอินโดนีเซียภายในหนึ่งวัน

ป๊ะกับบู้ให้ตะวันและลูก ๆ ของครอบครัวที่ตะวันไปอยู่ด้วยเดินเล่น ส่วนป๊ะและบุ๊รอที่ร้านขายผ้าบาติก ตะวันเดินไปซื้อมะพร้าวอ่อน โดยสั่งว่า "กะปาลา ติก้า มะพร้าวสามลูกแต่คนขายกลับหัวเราะบอกไม่มีขาย เพราะตะวันพูดว่า กะปาลา หมายถึง หัว แต่ถ้ามะพร้าว ต้องเป็น กะลาปา

ตะวันมีความสงสัยเกี่ยวกับคำบางคำในภาษาไทย เช่น สวามี อิสตรี บุหลัน บุหงา อุปมา ภูมิบุตรี ฯลฯ ก่อนกลับมาตะวันต้องรู้ให้ได้ว่ามีอะไรที่เป็นตัวร่วมที่ทำให้ภาษาคล้ายกัน

จากนั้นป๊ะและบุ๊พาไปกินอาหารปาดัง จากเมืองปาดัง เมืองใหญ่ในเกาะสุมาตรา วัฒนธรรมการกินที่นี่จะเปิบข้าวด้วยมือ เป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมไม่ใช่ล้าหลัง ส่วนร้านอาหารปาดังเวลาเข้ามาในร้านไม่ต้องสั่งอาหาร แต่พนักงานจะยกอาหารมาให้ประมาณสิบกว่าอย่างแล้วมีช้อนกลางมาให้ เพื่อเลือกตักว่าจะกินจานไหน ส่วนจานที่ไม่ได้กินก็สามารถคืนได้ ระหว่างที่รับประทานอาหารได้พูดคุยกัน ทำให้ตะวันได้รู้ว่าความเป็นไทยแฝงอยู่ในชีวิตประจำวันของคนที่นี่โดยเฉพาะเรื่องอาหาร เช่น จากุงบางกอก คือ ข้าวโพดหวาน จัมปูบางกอก คือ ฝรั่ง อีกัน บางกอก คือ ปลาดุก ดูเรียนบางกอก คือ ทุเรียน ปิซั่งเซียม คือกล้วยสยาม หรือกล้วยน้ำว้า

บริเวณหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ มีช้างสัมฤทธิ์อยู่บนแท่นมีภาษาไทยจารึกว่า "พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระราชทานให้" จริงๆ แล้วไทยมีความสัมพันธ์กับอินโดนีเซียมานานตั้งแต่อาณาจักรศรีวิชัย และบริเวณใกล้ ๆ ก็มีอนุสาวรีย์รูปปั้นเสรีภาพชื่อ โมนาส เป็นอนุสรณ์การสร้างชาติที่ตะวันสนใจ

เมื่อถึงตอนนี้ ตะวันคิดว่าตัวเองพร้อมที่จะไปโรงเรียนในโครงการแลกเปลี่ยนแล้วเพราะครอบครัวที่ตะวันไปอยู่ทำให้ตะวันได้รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา วัฒนธรรมพอสมควร และคงไม่มีใครว่าเขาเป็น "อายัม กัมปง ไก่บ้านนอก" แล้ว ตะวันคิดถึงคลว่าไปฟิลิปปินส์คงมีเรื่องสนุก ๆ มาเล่าให้ฟังเช่นกัน

ตะวันคิดว่าโครงการแลกเปลี่ยนแบบนี้ เป็นการเปิดหน้าต่างให้ได้เห็นโลกภายนอก และปีต่อ ๆ ไปเขาก็จะสมัครไปประเทศอื่น ๆ ในประชาคมอาเซียนอีก

พหูน ปณฺฑิโต ชีเว

ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง เชือกผูกช้าง

ชายคนหนึ่งเดินผ่านปางช้างแห่งหนึ่ง พบว่ามีช้างโขลงนึงไม่ได้ถูกขังไว้ในกรงหรือโดนโซ่ล่าม แต่อย่างใด แต่สิ่งที่รั้งพวกมันเอาไว้ เป็นเพียงเชือกเส้นบาง ๆ ที่ผูกเอาไว้ที่ขาข้างนึง ชายคนนั้นก็ยืนจ้องมองไปที่ช้าง ได้แต่คิดแล้วก็สงสัย “ช้างตัวออกโตขนาดนี้ เชือกก็อันกระจ้อยซะขนาด แต่ทำไมพวกมันไม่คิดจะทำอะไรเลย ยืนให้เขาล่ามไว้อยู่ในนั้น” ด้วยความอยากรู้ เขาก็เดินไปถามควาญช้างที่อยู่บริเวณนั้นว่า “ทำไมช้างมันมัวแต่ยืนเฉย ไม่คิดจะหนีไปเล่าท่าน” ควาญช้างจึงตอบมาว่า “เมื่อพวกมันยังเด็ก มันก็ถูกมัดด้วยเชือกขนาดเดียวกันนี่แหละ และด้วยอายุเท่านั้นก็ถือว่าแน่นหนาพอแล้ว แม้ต่อมาพวกมันจะโตขึ้น แต่เชือกบางๆ เส้นนี้ยังมัดขาพวกมันไว้อยู่ ทำให้พวกมันก็ยังไม่คิดจะหนีไปไหน เพราะใจของพวกมันเชื่อไปแล้ว ว่าเชือกเส้นบางแค่นี้ทำให้หนีไปไหนไม่ได้” เหตุผลเดียวที่ช้างมันไม่หนีไป คือใจมันเชื่อว่าไม่มีทางเป็นได้ที่มันจะหนีออกมาได้

ข้อคิด : ไม่สำคัญว่าปัญหาในโลกใบนี้จะกีดกันเหนี่ยวรั้งคุณไว้มากน้อยมากแค่ไหน จงก้าวเดินต่อไปด้วยความเชื่อมั่นว่าสิ่งที่คุณต้องการจะทำมันเป็นไปได้ ความเชื่อจะทำให้คุณประสบความสำเร็จ และความเชื่อส่วนที่สำคัญที่สุดในการบรรลุเป้าหมาย

ผู้แต่ง : Dan Western หนังสือ : 10 เรื่องสั้น สร้างแรงบันดาลใจ แปลโดย : กตวรรณ คุณกมุท
เรียบเรียงโดย : สกล สุวรรณาพิสิทธิ์

แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น เรื่อง เชือกผูกช้าง

ชื่อ - สกุล .....ชั้น.....เลข ที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง 10 คะแนน

1) ใครคือบุคคลสำคัญในเรื่องนี้ (Who)

ตอบ.....

.....

2) เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น (What)

ตอบ.....

.....

3) เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อใด (When)

ตอบ.....

.....

4) เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน (Where)

ตอบ.....

.....

5) ทำไมช้างถึงไม่หลบหนี (Why)

ตอบ.....

.....

6) นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องนี้ (How)

ตอบ.....

.....

พหูน ปณ ฑิโต ชีเว

เฉลยแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น เรื่อง เชือกผูกช้าง

ชื่อ - สกุล .....ชั้น.....เลขที่ .....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง 10 คะแนน

1) ใครคือบุคคลสำคัญในเรื่องนี้ (Who)

ตอบ ช้าง ควาญช้าง และชายผู้หนึ่ง

2) เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น (What)

ตอบ มีชายคนหนึ่งสงสัยว่าทำไมช้างที่ตัวใหญ่โตถึงไม่หลบหนี ทั้งที่ขาผูกไว้ด้วยเชือกเส้นเล็กมาก เขาจึงไปถามควาญช้างและควาญช้างจึงอธิบายเรื่องราวทั้งหมดให้เขาฟัง

3) เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อใด (When)

ตอบ ขณะที่ชายคนหนึ่งกำลังเดินผ่านปางช้าง

4) เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน (Where)

ตอบ ที่ปางช้างแห่งหนึ่ง

5) ทำไมช้างถึงไม่หลบหนี (Why)

ตอบ เพราะเมื่อตอนที่ช้างยังเล็กอยู่มันเคยถูกมัดด้วยเชือกเส้นเดียวกัน และไม่สามารถหนีได้ มันจึงเชื่อว่าต่อให้มันโตขึ้นมันก็ยังหนีไม่ได้อยู่ดี

6) นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องนี้ (How)

ตอบ จงเชื่อมั่นในตนเองเชื่อในสิ่งที่คุณต้องการจะทำว่าคุณสามารถทำได้ และความเชื่อนั้นจะทำให้คุณประสบความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายในที่สุด

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อ - สกุล .....ชั้น..... ... เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เรื่องสั้น ผีเสื้อ (แรงบันดาลใจ : การต่อสู้)

ชายคนหนึ่งพบรังไหมของผีเสื้อ เขาเฝ้ามองรังไหมนั้นทุกวัน จนกระทั่งวันหนึ่งรังนั้นก็เผยรอยแตกให้เห็น เขานั่งดูผีเสื้อเป็นเวลาหลายชั่วโมง ขณะที่ตัวผีเสื้อพยายามฝืนพาร่างกายตัวเองให้ลอดผ่านรูเล็ก ๆ ออกมา อยู่ ๆ ทุกอย่างกลับหยุดชะงัก ดูเหมือนว่าผีเสื้อนั้นจะติดคาอยู่ที่รูนั้น ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจที่จะช่วยผีเสื้อ เขาหยิบกรรไกรและตัดไหมบางส่วนออก จากนั้นผีเสื้อก็หลุดออกมาได้อย่างง่ายดาย ถึงแม้ว่าร่างกายบางส่วนจะดูเหมือนมีอาการบวมอักเสบและมีปีกที่ลีบเล็ก ชายคนนั้นไม่ได้คิดอะไรมากและเฝ้ารอปีกผีเสื้อขยายออก แต่มันกลับไม่เป็นอย่างนั้น กลายเป็นว่าผีเสื้อตัวนั้นต้องใช้เวลาที่เหลือทั้งชีวิตในการที่คลานไปมาต่อหน้าเขา ถึงแม้ว่ามนุษย์จะมีจิตใจที่โอบอ้อมอารีย์ แต่เขาก็ยังไม่เข้าใจกฎธรรมชาติของการลอกเยื่อของตัวดักแด้ในผีเสื้อ ที่การบีบตัวผ่านรูเล็ก ๆ คือการรีดให้เมือกออกจากร่างของผีเสื้อและทำให้ปีกขยายออกเพื่อบินออกไปได้

ข้อคิด : อุปสรรคของชีวิตมีไว้เพื่อพัฒนาความแข็งแกร่งของตัวเรา หากไม่มีอุปสรรค เราจะไม่สามารถเติบโตอย่างแข็งแรงได้ ดังนั้นนี่เป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องรับมือกับความท้าทายด้วยตัวของเราเอง และอย่ารอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

ข้อที่ 1 จากเรื่องสั้นข้างต้น เพราะเหตุใดผีเสื้อจึงไม่สามารถบินได้ตามปกติ พร้อมกับบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

บทความ เรื่อง โรคซึมเศร้า

โรคซึมเศร้าไม่ได้เป็นเรื่องธรรมชาติและไม่ได้เป็นผลมาจากวิวัฒนาการมนุษย์ เราสามารถแสดงออกทางอารมณ์และเปลี่ยนอารมณ์ได้ แต่การที่คน ๆ หนึ่งจะมีแต่อารมณ์เศร้าจึงเป็นสิ่งที่บอกให้เรารู้ว่า ร่างกายทำงานผิดปกติ โรคซึมเศร้าเป็นการเจ็บป่วยทางความรู้สึก ดังนั้นการรักษาที่ทำให้ปรับเปลี่ยนอารมณ์ของผู้ป่วยให้ดีขึ้น จึงเป็นการรักษาที่ได้ผล ถึงแม้ว่าวิธีการนั้นจะเป็นการรักษาแบบทางเลือกก็ตาม โรคซึมเศร้าทำให้คนพยายามฆ่าตัวตายทุกวัน การปกปิดมันไว้จะทำให้มันหนักขึ้น ถ้าเราไม่ยอมรับมัน อาการก็จะยิ่งแย่ลง คนที่ยอมรับว่ามีอาการโรคซึมเศร้าจะจัดการหาทางรักษาและฟื้นฟูกลับมาเป็นปกติได้เร็วขึ้น โรคซึมเศร้าไม่ใช่เรื่องปกติของคนยากจน และมันรักษาให้หายได้ และคนที่ค้นหาความหมายของชีวิต คนที่เรียนรู้จากความสูญเสียหรือความยากลำบาก มักจะฟื้นฟูกลับมาใช้ชีวิตตามปกติและมีอนาคตที่ดีได้

ข้อที่ 2 จากบทความข้างต้น ใครเป็นกลุ่มที่อาจจะได้รับผลกระทบจากโรคซึมเศร้า และมีวิธีการรักษาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

สารคดี เรื่อง นกกระเรียน

นกกระเรียน (Crane) เป็นนกขนาดใหญ่อาศัยอยู่ทั่วโลก ยกเว้นทวีปแอนตาร์กติกา และทวีปอเมริกาใต้ ส่วนในประเทศไทยพบเพียงชนิดเดียว

นกกระเรียนไทย (Sarus crane) เป็นนกพื้นถิ่น ไม่ใช่นกอพยพ เป็นนกบินได้ที่สูงที่สุดในโลก เมื่อยืนจะสูงถึง 2 เมตร หนักราว 6 - 12 กิโลกรัม ช่วงปีกยาว 250 เซนติเมตร มีลำตัวและปีกสีเทา คอตอนบนและหัวเป็นหนังเปลือยสีแดง ไม่มีขน ตรงกระหม่อมเป็นสีเทาหรือเขียว คอยาว เวลาบินคอจะเหยียดตรง ขนปลายปีกและขนคลุมขนปลายปีกสีดำ ขนคลุมขนปีกด้านล่างสีเทา ขนโคนปีกสีขาว ขายาวเป็นสีชมพู มีแผ่นขนหูสีเทา ม่านตาสีส้มแดง ปากแหลมสีดำแกมเทา หนังเปลือยสีแดงบริเวณหัวจะแดงสดใสในช่วงฤดูผสมพันธุ์ หนังบริเวณนี้จะหยาบเป็นตะปุ่มตะป่ำ มีขนสีดำตรงข้างแก้มและท้ายทอยบริเวณแคบ ๆ ทั้งสองเพศไม่มีความแตกต่างที่ชัดเจนนัก

ที่เคยพบในประเทศไทยคือนกกระเรียนพันธุ์ตะวันออก (G.a.sharpii) หรือนกกระเรียนอินโดจีน หรือนกกระเรียนหัวแดง เคยอยู่ทั่วไปในคาบสมุทรอินโดจีน แต่ในช่วง 50 ปีที่ผ่านมาจำนวนลดลงอย่างมาก คาดกันว่าประชากรมีเพียง 10 หรือน้อยกว่า (ประมาณ 2.5%) ของจำนวนที่มีอยู่ในคริสต์ทศวรรษ 1850

ปัจจุบันอาจเหลืออยู่บ้างในพม่า เวียดนาม กัมพูชา ขณะที่ประเทศอินเดียคือแหล่งที่มั่นของนกชนิดนี้ซึ่งถูกยกให้เป็นสัญลักษณ์ความซื่อสัตย์ของชีวิตคู่ เพราะพวกมันมักมีคู่ตัวเดียวตลอดชีวิต เชื่อกันว่าเมื่อคู่ตายนกอีกตัวจะเศร้าโศกจนตรอมใจตายตาม โดยในอินเดียนกเหล่านี้อาศัยนาข้าวในการเพิ่มจำนวน ส่วนในประเทศไทยจัดว่าสูญพันธุ์ไปจากธรรมชาติแล้ว มีให้เห็นแค่ในสวนสัตว์เท่านั้น

ข้อที่ 3 จากสารคดีข้างต้น นกกระเรียนไทยมีลักษณะเด่นอย่างไร และทำไมนกกระเรียนจึงถูกยกให้เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อสัตย์ในชีวิตคู่

.....

.....

.....

.....

.....

ตำนาน เรื่อง นางผมหอม

มีหญิงสาวคนหนึ่งอาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งใกล้บริเวณเขาภูหอ (ภูหอเป็นภูเขาในตำบลภูหอ อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย) วันหนึ่งได้ไปเที่ยวป่ากับเพื่อนเกิดพลัดหลง แล้วได้ไปดื่มน้ำที่รอยเท้าช้าง เมื่อกลับมาถึงบ้าน นางได้ตั้งท้องคลอดลูกเป็นผู้หญิง ผมมีกลิ่นหอม นางจึงตั้งชื่อลูกว่า “นางผมหอม” ต่อมานางได้ไปเที่ยวป่าอีกครั้งและเกิดพลัดหลง ครั้งนี้นางได้ไปดื่มน้ำที่รอยเท้าวัว ป่าเกิดตั้งท้องอีก คลอดออกมาเป็นหญิงตั้งชื่อว่า “นางลุน” ตอนเด็ก ๆ ทั้งสองถูกเพื่อนล้อเสมอว่าเป็นลูกไม่มีพ่อ แม่จึงเล่าเรื่องราวทุกอย่างให้ฟัง พอโตขึ้นนางผมหอมอธิฐานขอให้ฝันถึงพญาช้าง วันรุ่งขึ้นได้ขอแม่ไปเที่ยวป่ากับน้อง ทั้งสองไปเจอพญาช้าง พญาช้างจึงพิสูจน์ความจริงว่าใช่ลูกตัวเองหรือไม่ จึงอธิษฐานว่าใครเป็นลูกให้ปีนขึ้นมาบนหลังตนได้ ถ้าไม่ใช่ก็ปีนไม่ได้ นางผมหอมปีนขึ้นได้ แต่นางลุนปีนขึ้นไม่ได้จึงถูกพญาช้างเหยียบตาย ต่อมานางผมหอมได้ไปอยู่ที่ปราสาทกับพญาช้าง วันหนึ่งนางได้ลงเล่นน้ำที่ลำธาร ลำธารที่นางผมหอมลงไปเล่นคือ “ห้วยหอม”

คติสอนใจ : ความรักของพ่อยอมยิ่งใหญ่เสมอ
ผู้เก็บข้อมูล ผศ.ดร.ประสงค์ สายหงส์ หนังสือ : นิทานพื้นบ้านเมืองเลย เรื่อง นางผมหอม

ข้อที่ 4 จากตำนานข้างต้น เหตุการณ์ที่พิสูจน์ว่าใครเป็นลูกของพญาช้างเกิดขึ้นเมื่อใด และพญาช้างใช้วิธีใดในการพิสูจน์ว่าใครคือลูกของตน

.....

.....

.....

.....

.....

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง โสนน้อยเรือนงาม

กล่าวถึงท้าวกาลศึกแห่งกรุงนพรัตน์ มีมเหสีชื่อนางประไพ และพระโอรสชื่อวิจิตรจินดา เมื่ออายุได้ 15 ปี พระวิจิตรจินดาลาบิดามารดาไปเที่ยวป่าและถูกพิษของพญานาคที่มาคายทิ้งไว้บนแท่นหินจึงสลบไป แก้ไขอย่างไรก็ไม่ฟื้น โหรได้ทำนายว่าอีก 7 ปีเนื้อคู่ของพระองค์จะมารักษาจนหายณ เมืองโรมวิสัยมีพระราชาชื่อท้าวหัสวิไชย มเหสีชื่อนางเกศสะณี และพระธิดาชื่อโสนน้อยเรือนงาม เนื่องจากเมื่อนางเกิดมามีเรือนน้อยเป็นของคู่บุญติดมาด้วย ครั้นเมื่อนางโสนน้อยมีอายุได้ 14 ปี โหรทำนายว่านางมีกรรมจะต้องออกจากเมืองไป แล้วจะพบเนื้อคู่แต่จะได้รับความทุกข์ยาก หากนางยังอยู่ในเมืองต่อไป ท้าวหัศวิไชยและนางเกศสะณีจะสิ้นพระชนม์ นางโสนน้อยจึงออกเดินป่า พระอินทร์สงสารนางจึงเอาของวิเศษคือยาชุบคนตายให้ฟื้นมาให้นาง วันหนึ่งนางโสนน้อยมาพบนางกุลาที่ถูกงูกัดตายจึงรักษาด้วยยาวิเศษจนฟื้น แล้วชวนเดินทางไปด้วยกัน กระทั่งถึงพลับพลาที่พระวิจิตรจินดาประทับ นางโสนน้อยใช้ยาวิเศษรักษาพระวิจิตรจินดาจนฟื้น ระหว่างนั้นส่งเครื่องทรงให้นางกุลาถือแล้วเดินไปสรงน้ำ นางกุลาฉวยโอกาสใส่เครื่องทรงนางโสนน้อย อ้างว่าเป็นผู้รักษาพระวิจิตรจินดาและว่านางโสนน้อยเป็นข้าของนาง ท้าวกาลศึกและนางประไพจึงต้องรับนางกุลาเข้าเมืองด้วย

ข้อที่ 5 จากนิทานพื้นบ้านข้างต้น มีตัวละครใดบ้าง และมีเหตุการณ์สำคัญอย่างไร

.....

.....

.....

.....

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ขุนช้างขุนแผน

นางวันทอง มีชื่อเดิมว่า พิมพิลาไลย ซึ่งเป็นเพื่อนเล่นกับพลายแก้วและขุนช้างในตอนเด็ก เมื่อโตขึ้นนางพิมได้พบกับพลายแก้วอีกครั้งซึ่งในตอนนั้น พลายแก้วบวชเณรอยู่ ซึ่งทั้งสองก็แอบรักใครชอบพอกัน เณรแก้วจึงแอบสึกและขึ้นไปหานางพิมบนเรือน ทางด้านขุนช้างซึ่งมีฐานะร่ำรวยแต่หน้าตาอัปลักษณ์ก็หลงรักนางพิมเช่นกัน จึงวอนให้นางเทพทอง (มารดา) ไปสู่ขอนางพิม นางพิมเกรงว่ามารดาตนจะรับขันหมากของขุนช้างจึงให้นางสายทอง (พี่เลี้ยง) ไปส่งข่าวให้เณรแก้วรีบชิงมาสู่ขอก่อน เณรแก้วลาสิกขาและให้นางทองประศรีมารดาของตนไปสู่ขอนางพิม ทั้งคู่จึงได้แต่งงานกัน หลังเข้าหอได้เพียงสองวัน พลายแก้วได้รับคำสั่งให้นำทัพไปรบกับพระเจ้าเชียงใหม่ นางพิมตรอมใจด้วยความคิดถึงพลายแก้วบวกกับขุนช้างซึ้งทำทุกอย่างเพื่อให้นางพิมใจอ่อนมาเป็นภรรยาตน จึงล้มป่วยลงและได้เปลี่ยนชื่อเป็น วันทอง ขุนช้างหลอกวันทองว่า พลายแก้วเสียชีวิตในสนามรบไปแล้ว นางศรีประจัน (แม่ของวันทอง) เกรงว่าวันทองจะถูกริบเป็นม่ายหลวงจึงบังคับให้แต่งงานกับขุนช้าง นางจึงต้องแต่ง แต่นางวันทองยังไม่เชื่อว่าพลายแก้วตายแล้ว จึงเฝ้ารอพลายแก้วและขัดขืนยังไม่ยอมเป็นภรรยาของขุนช้าง พลายแก้วชนะศึกกลับมาได้รับยศเป็นขุนแผนและได้รับพระราชทานนางลาวทองมาเป็นภรรยาด้วย เมื่อขุนแผนได้พบกับวันทองก็จึงเกิดทะเลาะวิวาทกันว่าวันทองไปแต่งงานใหม่

ข้อที่ 6 จากนิทานพื้นบ้านข้างต้น เพราะเหตุใดนางวันทองจึงไม่ยอมตกเป็นภรรยาของขุนช้าง และขุนช้างใช้วิธีใดในการพยายามได้ตัวนางวันทองมาเป็นภรรยา

.....

.....

.....

.....

.....

พหูน ปณฺฑิโต ชีเว

พาดหัวข่าว : เพลิงไหม้บ้านเรือนประชาชน ซอยบางแค 14 เสียหายวอดหลายหลัง เจ้าหน้าที่นำผู้ประสบภัย 9 ครอบครัวเข้าพักที่ศูนย์พักพิง

เวลา 20.05 น. ของวันที่ 5 มกราคม 2568 สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แจ้งเหตุเพลิงไหม้บ้านเรือนประชาชน สถานที่เกิดเหตุ ซอยบางแค 14 ถนนบางแค แขวงบางแค เขตบางแค กรุงเทพมหานคร ลักษณะที่เกิดเหตุเป็นบ้านครึ่งตึกครึ่งไม้ 2 ชั้น ใช้เป็นที่พักอาศัย ต้นเพลิงเกิดขึ้นที่บ้านเลขที่ 198 เพลิงลุกไหม้บ้านเลขที่ 1918, 14/7 และไม่ทราบบ้านเลขที่, เสียหายหมดทั้งหลังจำนวน 3 หลังคาเรือน ลุกลามบ้านข้างเคียงเสียหายบางส่วนจำนวน 4 หลังคาเรือน พื้นที่เพลิงไหม้เสียหายโดยประมาณ 300 ตารางเมตร รถดับเพลิงใช้น้ำทำการดับเพลิงสงบ ข้อสันนิษฐานเบื้องต้นสาเหตุเพลิงไหม้ไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากเพลิงลุกไหม้เสียหายทั้งหมด และในที่เกิดเหตุมีผู้ได้รับบาดเจ็บ 1 ราย เป็นเพศชาย อายุประมาณ 74 ปี ได้รับบาดเจ็บไฟคลอกที่มือทั้งสองข้างและต้นขาทั้งสองข้าง อาสาสมัครมูลนิธินำส่งโรงพยาบาลราชพิพัฒน์ ที่เกิดเหตุมีผู้ประสบภัยจำนวน 9 ครอบครัว รวม 28 ราย เข้าพักที่ศูนย์พักพิงโรงเรียนคลองหนองใหญ่ พื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงและกู้ภัยบางแค ในส่วนของสาเหตุที่แท้จริงอยู่ระหว่างการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สน. เพชรเกษม

ที่มา : 24 ชั่วโมงข่าว 91 ประจำวันที่ 5 มกราคม 2568

ข้อที่ 7 จากข่าวข้างต้น ใครเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ในครั้งนี้ และเกิดจากสาเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

พหูน ปณฺฑิโต ชีเว

พาดหัวข่าว : การรถไฟฯ เผยภาพรวมวันที่ 1 ม.ค. ผู้ใช้บริการรถไฟเกือบ 1.1 แสนคน

เวลา 11.44 น. นายวีริศ อัมระปาล ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่าตั้งแต่ช่วงเช้าของวันนี้ (2 มกราคม 2568) ยังคงมีผู้โดยสารทยอยเดินทางกลับเข้ากรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก ทั้งในส่วนของขบวนรถทางไกลและขบวนรถชานเมือง ซึ่งการรถไฟฯ ได้เตรียมพร้อมรองรับการเดินทางของพี่น้องประชาชน ตามนโยบายของนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในการอำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยให้กับประชาชนอย่างเคร่งครัด สำหรับภาพรวมเมื่อวานนี้ (1 มกราคม 2568) การรถไฟฯ ได้จัดขบวนรถพิเศษช่วยการโดยสาร 5 ขบวน และเพิ่มตู้โดยสารจนเต็มหน่วยลากจูงในขบวนรถที่มีเดินประจำ ซึ่งภาพรวมการเดินทางด้วยรถไฟของประชาชนและนักท่องเที่ยว จำนวนทั้งสิ้น 106,219 คน แบ่งเป็นผู้โดยสารขาออก 48,156 คน ผู้โดยสารขาเข้า 58,063 คน โดยเส้นทางที่มีผู้โดยสารเดินทางหนาแน่นที่สุด คือ สายใต้ 35,403 คน รองลงมาคือ สายตะวันออกเฉียงเหนือ 26,725 คน สายเหนือ 19,710 คน สายตะวันออก 12,666 คน สายมหาชัย 10,050 คน และสายแม่กลอง 1,665 คน

ที่มา : 24 ชั่วโมงข่าว 91 ประจำวันที่ 2 มกราคม 2568

ข้อที่ 8 จากข่าวข้างต้น ใครเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางด้วยรถไฟในช่วงปีใหม่ ทำไมการรถไฟจึงต้องเพิ่มขบวนรถพิเศษและตู้โดยสาร

.....

.....

.....

.....

.....

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

เฉลย แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อ - สกุล .....ชั้น..... ... เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เรื่องสั้น ผีเสื้อ (แรงบันดาลใจ : การต่อสู้)

ชายคนหนึ่งพบรังไหมของผีเสื้อ เขาเฝ้ามองรังไหมนั้นทุกวัน จนกระทั่งวันหนึ่งรังนั้นก็เผยรอยแตกให้เห็น เขานั่งดูผีเสื้อเป็นเวลาหลายชั่วโมง ขณะที่ตัวผีเสื้อพยายามฝืนพาร่างกายตัวเองให้ลอดผ่านรูเล็ก ๆ ออกมา อยู่ ๆ ทุกอย่างกลับหยุดชะงัก ดูเหมือนว่าผีเสื้อนั้นจะติดคาอยู่ที่รูนั้น ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจที่จะช่วยผีเสื้อ เขาหยิบกรรไกรและตัดไหมบางส่วนออก จากนั้นผีเสื้อก็หลุดออกมาได้อย่างง่ายดาย ถึงแม้ว่าร่างกายบางส่วนจะดูเหมือนมีอาการบวมอักเสบและมีปีกที่ลีบเล็ก ชายคนนั้นไม่ได้คิดอะไรมากและเฝ้ารอปีกผีเสื้อขยายออก แต่มันกลับไม่เป็นอย่างนั้น กลายเป็นว่าผีเสื้อตัวนั้นต้องใช้เวลาที่เหลือทั้งชีวิตในการที่คลานไปมาต่อหน้าเขา ถึงแม้ว่ามนุษย์จะมีจิตใจที่โอบอ้อมอารีย์ แต่เขาก็ยังไม่เข้าใจกฎธรรมชาติของการลอกเยื่อของตัวดักแด้ในผีเสื้อ ที่การบีบตัวผ่านรูเล็ก ๆ คือการรีดให้เมือกออกจากร่างของผีเสื้อและทำให้ปีกขยายออกเพื่อบินออกไปได้

ข้อคิด : อุปสรรคของชีวิตมีไว้เพื่อพัฒนาความแข็งแกร่งของตัวเรา หากไม่มีอุปสรรค เราจะไม่สามารถเติบโตอย่างแข็งแรงได้ ดังนั้นนี่เป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องรับมือกับความท้าทายด้วยตัวของเราเอง และอย่ารอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

ผู้แต่ง : Dan Western หนังสือ : 10 เรื่องสั้น สร้างแรงบันดาลใจ แปลโดย : กตวรรณ คุณกมุท เรียบเรียงโดย : สกล สุวรรณาพิสิทธิ์

ข้อที่ 1 จากเรื่องสั้นข้างต้น เพราะเหตุใดผีเสื้อจึงไม่สามารถบินได้ตามปกติ พร้อมกับบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้

ตอบ เพราะการออกแรงเบียดตัวออกจากรูเล็ก ๆ เป็นกระบวนการธรรมชาติที่ช่วยให้เมือกในร่างกายไหลไปสู่ปีก เพื่อให้ปีกแข็งแรงและขยายตัวได้ และข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ คือ อุปสรรคและความลำบากในชีวิตมีไว้เพื่อทำให้เราแข็งแกร่งขึ้น หากไม่มีการเผชิญปัญหาด้วยตัวเอง เราจะไม่เติบโตอย่างแท้จริง

บทความ เรื่อง โรคซึมเศร้า

โรคซึมเศร้าไม่ได้เป็นเรื่องธรรมชาติและไม่ได้เป็นผลมาจากวิวัฒนาการมนุษย์ เราสามารถแสดงออกทางอารมณ์และเปลี่ยนอารมณ์ได้ แต่การที่คน ๆ หนึ่งจะมีแต่อารมณ์เศร้าจึงเป็นสิ่งที่บอกให้เรารู้ว่า ร่างกายทำงานผิดปกติ โรคซึมเศร้าเป็นการเจ็บป่วยทางความรู้สึก ดังนั้นการรักษาที่ทำให้ปรับเปลี่ยนอารมณ์ของผู้ป่วยให้ดีขึ้น จึงเป็นการรักษาที่ได้ผล ถึงแม้ว่าวิธีการนั้นจะเป็นการรักษาแบบทางเลือกก็ตาม โรคซึมเศร้าทำให้คนพยายามฆ่าตัวตายทุกวัน การปกปิดมันไว้จะทำให้มันหนักขึ้น ถ้าเราไม่ยอมรับมัน อาการก็จะยิ่งแย่ลง คนที่ยอมรับว่ามีอาการโรคซึมเศร้าจะจัดการหาทางรักษาและฟื้นฟูกลับมาเป็นปกติได้เร็วขึ้น โรคซึมเศร้าไม่ใช่เรื่องปกติของคนยากจน และมันรักษาให้หายได้ และคนที่ค้นหาความหมายของชีวิต คนที่เรียนรู้จากความสูญเสียหรือความยากลำบาก มักจะฟื้นฟูกลับมาใช้ชีวิตตามปกติและมีอนาคตที่ดีได้

ข้อที่ 2 จากบทความข้างต้น ใครเป็นกลุ่มที่อาจจะได้รับผลกระทบจากโรคซึมเศร้า และมีวิธีการรักษาอย่างไร

ตอบ ผู้ที่มีอาการเศร้าต่อเนื่อง หรือผู้ที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนอารมณ์ของตนเองได้ตามปกติ วิธีการรักษา คือ การยอมรับว่าตนเองเป็นโรคซึมเศร้า แล้วหาทางรักษาและฟื้นฟู ไม่ว่าจะเป็นการรักษาแบบทั่วไปหรือทางเลือก

สารคดี เรื่อง นกกระเรียน

นกกระเรียน (Crane) เป็นนกขนาดใหญ่อาศัยอยู่ทั่วโลก ยกเว้นทวีปแอนตาร์กติกา และทวีปอเมริกาใต้ ส่วนในประเทศไทยพบเพียงชนิดเดียว

นกกระเรียนไทย (Sarus crane) เป็นนกพื้นถิ่น ไม่ใช่นกอพยพ เป็นนกบินได้ที่สูงที่สุดในโลก เมื่อยืนจะสูงถึง 2 เมตร หนักราว 6 - 12 กิโลกรัม ช่วงปีกยาว 250 เซนติเมตร มีลำตัวและปีกสีเทา คอตอนบนและหัวเป็นหนังเปลือยสีแดง ไม่มีขน ตรงกระหม่อมเป็นสีเทาหรือเขียว คอยาว เวลาบินคอจะเหยียดตรง ขนปลายปีกและขนคลุมขนปลายปีกสีดำ ขนคลุมขนปีกด้านล่างสีเทา ขนโคนปีกสีขาว ขายาวเป็นสีชมพู มีแผ่นขนหูสีเทา ม่านตาสีส้มแดง ปากแหลมสีดำแกมเทา หนังเปลือยสีแดงบริเวณหัวจะแดงสดใสในช่วงฤดูผสมพันธุ์ หนังบริเวณนี้จะหยาบเป็นตะปุ่มตะป่ำ มีขนสีดำตรงข้างแก้มและท้ายทอยบริเวณแคบ ๆ ทั้งสองเพศไม่มีความแตกต่างที่ชัดเจนนัก ที่เคยพบในประเทศไทยคือนกกระเรียนพันธุ์ตะวันออก (G.a.sharpii) หรือนกกระเรียนอินโดจีน หรือนกกระเรียนหัวแดง เคยอยู่ทั่วไปในคาบสมุทรอินโดจีน แต่ในช่วง 50 ปีที่ผ่านมาจำนวนลดลงอย่างมาก คาดกันว่าประชากรมีเพียง 10 หรือน้อยกว่า (ประมาณ 2.5%) ของจำนวนที่มีอยู่ในคริสต์ทศวรรษ 1850

ปัจจุบันอาจเหลืออยู่บ้างในพม่า เวียดนาม กัมพูชา ขณะที่ประเทศอินเดียคือแหล่งที่มั่นของนกชนิดนี้ซึ่งถูกยกให้เป็นสัญลักษณ์ความซื่อสัตย์ของชีวิตคู่ เพราะพวกมันมักมีคู่ตัวเดียวตลอดชีวิต เชื่อกันว่าเมื่อคู่ตายนกอีกตัวจะเศร้าโศกจนตรอมใจตายตาม โดยในอินเดียนกเหล่านี้อาศัยนาข้าวในการเพิ่มจำนวน ส่วนในประเทศไทยจัดว่าสูญพันธุ์ไปจากธรรมชาติแล้ว มีให้เห็นแค่ในสวนสัตว์เท่านั้น

ข้อที่ 3 จากสารคดีข้างต้น นกกระเรียนไทยมีลักษณะเด่นอย่างไร และทำไมนกกระเรียนจึงถูกยกให้เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อสัตย์ในชีวิตคู่

ตอบ นกกระเรียนมีลักษณะเด่น คือ เป็นนกที่บินได้สูงที่สุดในโลก สูงถึง 2 เมตร หนัก 6–12 กิโลกรัม ลักษณะเด่นคือหัวมีหนังเปลือยสีแดง ขายาว ปีกกว้าง คอยาว และคอเหยียดตรงเวลาบิน เหตุผลที่ยกให้เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อสัตย์ในชีวิตคู่ เพราะนกกระเรียนจะมีคู่เพียงตัวเดียวตลอดชีวิต และเมื่อคู่ตาย อีกตัวจะตรอมใจตายตาม

ตำนาน เรื่อง นางผมหอม

มีหญิงสาวคนหนึ่งอาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งใกล้บริเวณเขาภูหอ (ภูหอเป็นภูเขาในตำบลภูหอ อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย) วันหนึ่งได้ไปเที่ยวป่ากับเพื่อนเกิดพลัดหลง แล้วได้ไปดื่มน้ำที่รอยเท้าช้าง เมื่อกลับมาถึงบ้าน นางได้ตั้งท้องคลอดลูกเป็นผู้หญิง ผมมีกลิ่นหอม นางจึงตั้งชื่อลูกว่า “นางผมหอม” ต่อมานางได้ไปเที่ยวป่าอีกครั้งและเกิดพลัดหลง ครั้งนี้นางได้ไปดื่มน้ำที่รอยเท้าวัว ป่าเกิดตั้งท้องอีก คลอดออกมาเป็นหญิงตั้งชื่อว่า “นางลุน” ตอนเด็ก ๆ ทั้งสองถูกเพื่อนล้อเสมอว่าเป็นลูกไม่มีพ่อ แม่จึงเล่าเรื่องราวทุกอย่างให้ฟัง พอโตขึ้นนางผมหอมอธิฐานขอให้ฝันถึงพญาช้าง วันรุ่งขึ้นได้ขอแม่ไปเที่ยวป่ากับน้อง ทั้งสองไปเจอพญาช้าง พญาช้างจึงพิสูจน์ความจริงว่าใช่ลูกตัวเองหรือไม่ จึงอธิษฐานว่าใครเป็นลูกให้ปีนขึ้นมาบนหลังตนได้ ถ้าไม่ใช่ก็ปีนไม่ได้ นางผมหอมปีนขึ้นได้ แต่นางลุนปีนขึ้นไม่ได้จึงถูกพญาช้างเหยียบตาย ต่อมานางผมหอมได้ไปอยู่ที่ปราสาทกับพญาช้าง วันหนึ่งนางได้ลงเล่นน้ำที่ลำธาร ลำธารที่นางผมหอมลงไปเล่นคือ “ห้วยหอม”

คติสอนใจ : ความรักของพ่อยอมยิ่งใหญ่เสมอ

ผู้เก็บข้อมูล ผศ.ดร.ประสงค์ สายหงส์ หนังสือ : นิทานพื้นบ้านเมืองเลย เรื่อง นางผมหอม

ข้อที่ 4 จากตำนานข้างต้น เหตุการณ์ที่พิสูจน์ว่าใครเป็นลูกของพญาช้างเกิดขึ้นเมื่อใด และพญาช้างใช้วิธีใดในการพิสูจน์ว่าใครคือลูกของตน

ตอบ เมื่อนางผมหอมและนางลุนเติบโตขึ้น และเดินทางเข้าไปในป่าเพื่อพิสูจน์คำบอกเล่าของแม่ให้นางทั้งสองปีนขึ้นหลัง ถ้าเป็นลูกของตนจะปีนขึ้นได้ ถ้าไม่ใช่จะปีนขึ้นไม่ได้

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง โสนน้อยเรือนงาม

กล่าวถึงท้าวกาลศึกแห่งกรุงนพรัตน์ มีมเหสีชื่อนางประไพ และพระโอรสชื่อวิจิตรจินดา เมื่ออายุได้ 15 ปี พระวิจิตรจินดาลาบิดามารดาไปเที่ยวป่าและถูกพิษของพญานาคที่มาคายทิ้งไว้บนแท่นหินจึงสลบไป แก้ไขอย่างไรก็ไม่ฟื้น โหรได้ทำนายว่าอีก 7 ปีเนื้อคู่ของพระองค์จะมารักษาจนหาย ณ เมืองโรมวิสัยมีพระราชาชื่อท้าวหัสวิไชย มเหสีชื่อนางเกศสะณี และพระธิดาชื่อโสนน้อยเรือนงาม เนื่องจากเมื่อนางเกิดมามีเรือนน้อยเป็นของคู่บุญติดมาด้วย ครั้นเมื่อนางโสนน้อยมีอายุได้ 14 ปี โหรทำนายว่านางมีกรรมจะต้องออกจากเมืองไป แล้วจะพบเนื้อคู่แต่จะได้รับความทุกข์ยาก หากนางยังอยู่ในเมืองต่อไป ท้าวหัศวิไชยและนางเกศสะณีจะสิ้นพระชนม์ นางโสนน้อยจึงออกเดินป่า พระอินทร์สงสารนางจึงเอาของวิเศษคือยาชุบคนตายให้ฟื้นมาให้นาง วันหนึ่งนางโสนน้อยมาพบนางกุลาที่ถูกงูกัดตายจึงรักษาด้วยยาวิเศษจนฟื้น แล้วชวนเดินทางไปด้วยกัน กระทั่งถึงพลับพลาที่พระวิจิตรจินดาประทับ นางโสนน้อยใช้ยาวิเศษรักษาพระวิจิตรจินดาจนฟื้น ระหว่างนั้นส่งเครื่องทรงให้นางกุลาถือแล้วเดินไปสรงน้ำ นางกุลาฉวยโอกาสใส่เครื่องทรงนางโสนน้อย อ้างว่าเป็นผู้รักษาพระวิจิตรจินดา และว่านางโสนน้อยเป็นข้าของนาง ท้าวกาลศึกและนางประไพจึงต้องรับนางกุลาเข้าเมืองด้วย

ข้อที่ 5 จากนิทานพื้นบ้านข้างต้น มีตัวละครใดบ้าง และมีเหตุการณ์สำคัญอย่างไร

ตอบ ตัวละครสำคัญในเรื่อง ได้แก่ นางโสนน้อยเรือนงาม พระวิจิตรจินดา นางกุลา ท้าวกาลศึก และนางประไพ เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น คือ พระวิจิตรจินดาหมดสติจากพิษพญานาค และนางโสนน้อยใช้ยาวิเศษช่วยฟื้น แต่ถูกนางกุลาแอบอ้างว่าเป็นคนช่วย

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ขุนช้างขุนแผน

นางวันทอง มีชื่อเดิมว่า พิมพิลาไลย ซึ่งเป็นเพื่อนเล่นกับพลายแก้วและขุนช้างในตอนเด็ก เมื่อโตขึ้นนางพิมได้พบกับพลายแก้วอีกครั้งซึ่งในตอนนั้น พลายแก้วบวชเณรอยู่ ซึ่งทั้งสองก็แอบรักใครชอบพอกัน เณรแก้วจึงแอบสึกและขึ้นไปหานางพิมบนเรือน ทางด้านขุนช้างซึ่งมีฐานะร่ำรวยแต่หน้าตาอัปลักษณ์ก็หลงรักนางพิมเช่นกัน จึงวอนให้นางเทพทอง (มารดา) ไปสู่ขอนางพิม นางพิมเกรง

ว่ามารดาตนจะรับขันหมากของขุนช้างจึงให้นางสายทอง (พี่เลี้ยง) ไปส่งข่าวให้เณรแก้วรีบชิงมาสู่ขอก่อน เณรแก้วลาสิกขาและให้นางทองประศรีมารดาของตนไปสู่ขอนางพิม ทั้งคู่จึงได้แต่งงานกัน หลังเข้าหอได้เพียงสองวัน พลายแก้วได้รับคำสั่งให้นำทัพไปรบกับพระเจ้าเชียงใหม่ นางพิมตรอมใจด้วยความคิดถึงพลายแก้วบวกกับขุนช้างซึ้งทำทุกอย่างเพื่อให้นางพิมใจอ่อนมาเป็นภรรยาตน จึงล้มป่วยลงและได้เปลี่ยนชื่อเป็น วันทอง ขุนช้างหลอกวันทองว่า พลายแก้วเสียชีวิตในสนามรบไปแล้ว นางศรีประจัน (แม่ของวันทอง) เกรงว่าวันทองจะถูกริบเป็นม่ายหลวงจึงบังคับให้แต่งงานกับขุนช้าง นางจึงต้องแต่ง แต่นางวันทองยังไม่เชื่อว่าพลายแก้วตายแล้ว จึงเฝ้ารอพลายแก้วและขัดขืนยังไม่ยอมเป็นภรรยาของขุนช้าง พลายแก้วชนะศึกกลับมาได้รับยศเป็นขุนแผนและได้รับพระราชทานนางลาวทองมาเป็นภรรยาด้วย เมื่อขุนแผนได้พบกับวันทองก็จึงเกิดทะเลาะวิวาทกันว่าวันทองไปแต่งงานใหม่

ข้อที่ 6 จากนิทานพื้นบ้านข้างต้น เพราะเหตุใดนางวันทองจึงไม่ยอมตกเป็นภรรยาของขุนช้าง และขุนช้างใช้วิธีใดในการพยายามได้ตัวนางวันทองมาเป็นภรรยา

ตอบ เพราะนางไม่เชื่อว่าขุนแผนตายแล้ว และยังรักขุนแผนอยู่ ขุนช้างวอนให้แม่ไปสู่ขอนางพิมตั้งแต่แรก และภายหลังใช้วิธีหลอกว่านางเป็นหม้าย พร้อมกับใช้อิทธิพลและฐานะบีบบังคับให้แต่งงานด้วย

พาดหัวข่าว : เพลิงไหม้บ้านเรือนประชาชน ซอยบางแค 14 เสียหายวอดหลายหลัง เจ้าหน้าที่นำผู้ประสบภัย 9 ครอบครัวเข้าพักที่ศูนย์พักพิง

เวลา 20.05 น. ของวันที่ 5 มกราคม 2568 สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แจ้งเหตุเพลิงไหม้บ้านเรือนประชาชน สถานที่เกิดเหตุ ซอยบางแค 14 ถนนบางแค แขวงบางแค เขตบางแค กรุงเทพมหานคร ลักษณะที่เกิดเหตุเป็นบ้านครึ่งตึกครึ่งไม้ 2 ชั้น ใช้เป็นที่พักอาศัย ต้นเพลิงเกิดขึ้นที่บ้านเลขที่ 198 เพลิงลุกไหม้บ้านเลขที่ 1918, 14/7 และไม่ทราบบ้านเลขที่, เสียหายหมดทั้งหลังจำนวน 3 หลังคาเรือน ลุกลามบ้านข้างเคียงเสียหายบางส่วนจำนวน 4 หลังคาเรือน พื้นที่เพลิงไหม้เสียหายโดยประมาณ 300 ตารางเมตร รถดับเพลิงใช้น้ำทำการดับเพลิงสงบ ข้อสันนิษฐานเบื้องต้นสาเหตุเพลิงไหม้ไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากเพลิงลุกไหม้เสียหายทั้งหมด และในที่เกิดเหตุมีผู้ได้รับบาดเจ็บ 1 ราย เป็นเพศชาย อายุประมาณ 74 ปี ได้รับบาดเจ็บไฟคลอกที่มือทั้งสองข้างและต้นขาทั้งสองข้าง อาสาสมัครมูลนิธินำส่งโรงพยาบาลราชพิพัฒน์ ที่เกิดเหตุมีผู้ประสบภัยจำนวน 9 ครอบครัว รวม 28 ราย เข้าพักที่ศูนย์พักพิงโรงเรียนคลองหนองใหญ่ พื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงและกู้ภัยบางแค ในส่วนของสาเหตุที่แท้จริงอยู่ระหว่างการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สน. เพชรเกษม

ที่มา : 24 ชั่วโมงข่าว 91 ประจำวันที่ 5 มกราคม 2568

ข้อที่ 7 จากข่าวข้างต้น ใครเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ในครั้งนี้ และเกิดจากสาเหตุใด

ตอบ ผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์เพลิงไหม้คือ 9 ครอบครัว รวม 28 ราย โดยมีผู้ได้รับบาดเจ็บ 1 ราย เป็นชายอายุประมาณ 74 ปี และสาเหตุของเพลิงไหม้ยังไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากเพลิงลุกไหม้เสียหายทั้งหมด และอยู่ระหว่างการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

พาดหัวข่าว : การรถไฟฯ เผยภาพรวมวันที่ 1 ม.ค. ผู้ใช้บริการรถไฟเกือบ 1.1 แสนคน

เวลา 11.44 น. นายวีริศ อัมระปาล ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่าตั้งแต่ช่วงเช้าของวันนี้ (2 มกราคม 2568) ยังคงมีผู้โดยสารทยอยเดินทางกลับเข้ากรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก ทั้งในส่วนของขบวนรถทางไกลและขบวนรถชานเมือง ซึ่งการรถไฟฯ ได้เตรียมพร้อมรองรับการเดินทางของพี่น้องประชาชน ตามนโยบายของนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในการอำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยให้กับประชาชนอย่างเคร่งครัด สำหรับภาพรวมเมื่อวานนี้ (1 มกราคม 2568) การรถไฟฯ ได้จัดขบวนรถพิเศษช่วยการโดยสาร 5 ขบวน และเพิ่มตู้โดยสารจนเต็มหน่วยลากจูงในขบวนรถที่มีเดินประจำ ซึ่งภาพรวมการเดินทางด้วยรถไฟของประชาชนและนักท่องเที่ยว จำนวนทั้งสิ้น 106,219 คน แบ่งเป็นผู้โดยสารขาออก 48,156 คน ผู้โดยสารขาเข้า 58,063 คน โดยเส้นทางที่มีผู้โดยสารเดินทางหนาแน่นที่สุด คือ สายใต้ 35,403 คน รองลงมาคือ สายตะวันออกเฉียงเหนือ 26,725 คน สายเหนือ 19,710 คน สายตะวันออก 12,666 คน สายมหาชัย 10,050 คน และสายแม่กลอง 1,665 คน

ที่มา : 24 ชั่วโมงข่าว 91 ประจำวันที่ 2 มกราคม 2568

ข้อที่ 8 จากข่าวข้างต้น ใครเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางด้วยรถไฟในช่วงปีใหม่ ทำไมการรถไฟจึงต้องเพิ่มขบวนรถพิเศษและตู้โดยสาร

ตอบ ผู้ให้ข้อมูล คือ นายวีริศ อัมระปาล ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เหตุผลที่ต้องเพิ่มขบวนรถพิเศษและตู้โดยสาร เพื่อรองรับประชาชนจำนวนมากที่เดินทางกลับเข้ากรุงเทพฯ หลังวันหยุดปีใหม่ และเพื่ออำนวยความสะดวกตามนโยบายของรัฐบาล

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกาเครื่องหมายกากบาท (x) ลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดอธิบายความหมายของ **<u>เรื่องสั้น</u>** ได้ถูกต้องที่สุด
   ก. บันเทิงคดีร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยาย
   ข. บันเทิงคดีร้อยกรองรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยาย
   ค. บันเทิงคดีร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายบทประพันธ์
   ง. บันเทิงคดีร้อยกรองรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายบทประพันธ์
2. ข้อใด **<u>ไม่ใช่</u>** ชนิดของเรื่องสั้น
   ก. เรื่องสั้นประเภทผูกเรื่อง (Plot Story)
   ข. เรื่องสั้นประเภทบันเทิงคดี (Fiction Story)
   ค. เรื่องสั้นประเภทแสดงแนวคิด (Theme Story)
   ง. เรื่องสั้นประเภทที่ถือฉากเป็นสำคัญ (Atmophere Story)
3. ในตอนท้ายของเรื่องจบลงด้วยความสำเร็จและสมหวัง เป็นการปิดเรื่องในลักษณะใด
   ก. จบแบบหักมุม
   ข. จบแบบสุขนาฏกรรม
   ค. จบแบบโศกนาฏกรรม
   ง. จบแบบเป็นจริงในชีวิต

คำชี้แจง อ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 4 – 5

มดและแมลงวัน

มดตัวหนึ่งและแมลงวันตัวหนึ่งกำลังโต้เถียงกันอย่างดุเดือดว่าใครสำคัญกว่าใคร แมลงวันเริ่มต้นก่อนโดยพูดว่า "เจ้ามีอะไรเปรียบเทียบกับข้าได้บ้าง เมื่อมีคนเอาเครื่องเซ่นมาถวายเทพเจ้า ข้าเป็นรายแรกที่ได้ลิ้มรสเครื่องเซ่นเหล่านั้นกับเทพเจ้า ข้าใช้เวลาบินไปมาอยู่ท่ามกลางแท่นบูชาอย่างแสนสำราญ ข้าท่องเที่ยวไปทั่วทุกวัด ข้าบินขึ้นไปนั่งอยู่บนพระเศียรของพระราชา ข้าไม่ต้องทำงาน แต่ก็ได้รับความสุขสำราญใจจากสิ่งงดงามที่สุดมากมายหลายอย่าง เจ้ามีโอกาสอย่างนี้บ้างไหม เจ้ามดไร้โอกาส”

"เจ้าคุยโวว่าได้กินเครื่องเซ่นร่วมกับเทพเจ้าร๊" มดพูด "เจ้าได้กินก็เพราะลักกินน่ะสิ ไม่ใช่ได้รับเชิญไปกินอย่างมีเกียรติ เจ้าพูดถึงพระราชา พูดถึงสิ่งงดงามที่สุด ข้าจำได้ว่าขณะที่ข้าคาบเมล็ดข้าวมาสะสมไว้สำหรับกินในฤดูหนาว ข้าเห็นเจ้าตอมของสกปรกกินอยู่บริเวณกำแพง จริงอยู่ที่เจ้าไปที่แท่น

บูชาอยู่บ่อย ๆ แต่ก็ถูกไล่ตะเพิดเปิดเปิงออกมาบ่อย ๆ เหมือนกันมิใช่รึ เจ้าไม่ทำงาน จึงไม่ได้สิ่งที่เจ้าต้องการ เจ้าหัวเราะเยาะข้าในฤดูร้อนแต่ก็ต้องปิดปากเงียบในฤดูหนาว ในขณะที่ความหนาวเย็นทรมานเจ้า และจะทำให้เจ้าสิ้นชีวิตเพราะความหิว ข้ากลับได้กินอาหารแสนอร่อยที่ข้าขยันสะสมไว้ในฤดูร้อน ข้าดูหมิ่นศักดิ์ศรีเจ้ามามากพอสมควรแล้วใช่ไหม เจ้าแมลงวันจอมโว"

4. เพราะเหตุใดมดจึงไม่เห็นด้วยกับคำโอ้อวดของแมลงวัน

ก. เพราะมดทำงานหนักกว่าแมลงวัน

ข. เพราะแมลงวันเป็นคนเริ่มโต้เถียงก่อน

ค. เพราะแมลงวันขี้เกียจและชอบตอมของที่สกปรก

ง. เพราะมดอิจฉาที่แมลงวันได้กินของเซ่นไหว้ก่อนตน

5. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับลักษณะของแมลงวันในเรื่อง

ก. ได้กินแต่ของดีมีคุณค่า

ข. ไปเที่ยวในสถานที่ที่งดงาม

ค. ได้รับเกียรติไปร่วมงานกินเลี้ยง

ง. ไม่ชอบทำงาน แต่หวังให้ชีวิตมีความสุขสำราญ

6. ข้อใดคือความหมายของบทความ

ก. เรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมา มักแฝงคติธรรม และมุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ข. งานเขียนที่นำเสนอความคิด ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร หรือความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเผยแพร่ลงในสื่อต่าง ๆ

ค. เรื่องที่เรียบเรียงขึ้นจากความจริง ไม่ใช่จากจินตนาการ นำเสนอเรื่องราวของบุคคล เหตุการณ์ หรือสถานที่ที่น่าสนใจ

ง. นิยายหรือเรื่องเล่าที่เล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลานาน จนหาหลักฐานไม่ได้ และมีเนื้อหาเพื่ออธิบายที่มาของสิ่งต่าง ๆ หรือสถานที่ต่าง ๆ ที่คนในสมัยก่อนยังไม่สามารถเข้าใจได้

7. ลักษณะของบทความที่ดีมีองค์ประกอบกี่ส่วน ได้แก่ส่วนใดบ้าง

ก. มี 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ และส่วนเนื้อหา

ข. มี 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุป

ค. มี 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ ส่วนเนื้อหา ส่วนสรุป

ง. มี 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ ส่วนเนื้อหา ส่วนข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

คำชี้แจง อ่านบทความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 8 – 10

ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง

ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง หมายถึง ภาวะที่ร่างกายมีระดับน้ำตาลในเลือดเกินกว่า 100 มิลลิกรัม/เดซิลิตร โดยปกติร่างกายคนเรามีน้ำตาลในเลือดอยู่แล้ว เพราะร่างกายต้องใช้น้ำตาล และต้องขนส่งน้ำตาลผ่านเลือดไปยังอวัยวะต่าง ๆ

สาเหตุของ ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง

1. พันธุกรรม ประวัติครอบครัวถือเป็นสาเหตุหลัก หากมีพ่อแม่ที่เป็นโรคเบาหวานจะยิ่งเพิ่มความเสี่ยงน้ำตาลในเลือดมากขึ้น

2. ความอ้วน หากมีดัชนีมวลกายเกิน 25 ถือว่าเป็นโรคอ้วน มีความเสี่ยงต่อโรคเบาหวาน

3. พฤติกรรมการใช้ชีวิต การกินอาหารประเภทแป้ง ไขมัน หรือเครื่องดื่มที่มีน้ำตาลสูง

4. การไม่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอเป็นพฤติกรรมเพิ่มความเสี่ยงโรคเบาหวาน

หากน้ำตาลในเลือดสูงเล็กน้อยมักจะยังไม่มีอาการผิดปกติอะไร แต่เมื่อน้ำตาลในเลือดสูงขึ้นมาก ๆ จะเริ่มส่งผลกระทบต่ออวัยวะในร่างกาย และถ้ายังคงสูงอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานจะทำให้อวัยวะเสื่อมได้ เช่น ไต หรือที่เรียกว่า เบาหวานลงไต คนไข้จำเป็นต้องล้างไต หรือหากเบาหวานขึ้นตา คนไข้จะมีอาการตาพร่ามัว มองไม่เห็น อาจถึงขั้นตาบอดได้

นอกจากนี้ คนไข้เบาหวานยังเป็นโรคหัวใจและโรคเส้นเลือดในสมองได้ง่ายขึ้น มีอาการชาตามปลายมือปลายเท้า รู้สึกเหมือนมีเข็มจิ้ม เส้นเลือดไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ไม่ดี โดยเฉพาะขาและเท้า เมื่อเกิดแผลจึงหายช้า เป็นสาเหตุให้คนไข้โรคเบาหวานที่มีแผลที่เท้ามักถูกตัดขา

ที่มา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์สิระ กอไพศาล สาขาวิชาโรคต่อมไร้ท่อและเมแทบอลิซึม ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

8. จากบทความข้างต้น เป็นบทความประเภทใด

ก. บทความสัมภาษณ์

ข. บทความเชิงวิจารณ์

ค. บทความแสดงความคิดเห็น

ง. บทความประเภทให้ความรู้

9. ระดับน้ำตาลในเลือดเท่าไรจึงถือว่าสูงผิดปกติ

ก. มากกว่า 90 มิลลิกรัม/เดซิลิตร

ข. มากกว่า 100 มิลลิกรัม/เดซิลิตร

ค. มากกว่า 110 มิลลิกรัม/เดซิลิตร

ง. มากกว่า 120 มิลลิกรัม/เดซิลิตร

10. ถ้าหากภาวะน้ำตาลในเลือดสูงต่อเนื่องเป็นเวลานานส่งผลทำให้เกิดโรคชนิดใด

ก. เบาหวานลงไต

ข. เบาหวานขึ้นตา

ค. มะเร็งลำไส้ใหญ่

ง. ภูมิแพ้ผิวหนัง

11. ข้อใดคือจุดประสงค์ของการเขียนสารคดี

ก. มุ่งเสนอสาระแก่ผู้อ่านเพียงอย่างเดียว

ข. มุ่งเสนอสารแก่ผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้

ค. มุ่งให้ผู้อ่านได้รับความรู้และความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กัน

ง. มุ่งเสนอสาระแก่ผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้และความเพลิดเพลินไปพร้อม ๆ กัน

12. “เป็นสารคดีที่เขียนถึงเรื่องราวของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่น่าสนใจหรือบุคคลสำคัญ” จากที่กล่าวมาเป็นสารคดีประเภทใด

ก. สารคดีชีวประวัติ

ข. สารคดีท่องเที่ยว

ค. สารคดีเกี่ยวกับสัตว์

ง. สารคดีเชิงวิชาการ

คำชี้แจง อ่านสารคดีที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 13 – 15

หมึก

หมึกเป็นสัตว์น้ำไม่มีกระดูกสันหลัง อยู่ในกลุ่มเดียวกับหอย หรือทางวิทยาศาสตร์เรียกกลุ่ม Mollusk ซึ่งในโลกนี้มีหมึกอยู่หลายสายพันธุ์ มีขนาดตั้งแต่เล็กไม่กี่มิลลิเมตรที่เรียกว่าหมึกแคระ จนถึงขนาดใหญ่หลายสิบเมตรที่เรียก ว่าหมึกยักษ์ โดยหมึกจะกินสัตว์ขนาดเล็กที่ลอยในทะเล และกินปลาที่มีขนาดเล็กเป็นอาหาร หมึกถูกนำมาปรุงเป็นอาหารมากมายหลายเมนู ตั้งแต่บริโภคแบบสดอย่างชาวญี่ปุ่น หรือนำมาประกอบเป็นอาหารคาว หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยทั้งหมดล้วนแต่ใช้ส่วนที่เป็นเนื้อหมึก คุณค่าทางโภชนาการที่ได้ก็จะเป็นโปรตีนเป็นหลัก ซึ่งเมื่อดูในรายละเอียดด้านคุณภาพของโปรตีนในเนื้อหมึก โดยวิเคราะห์หาปริมาณกรดอะมิโน พบว่าเป็นโปรตีนที่ประกอบด้วยกรดอะมิโนที่จำเป็นต่อร่างกายสูง

ทั้งนี้กรดอะมิโนจำเป็นก็คือกรดอะมิโนที่ร่างกายสร้างเองไม่ได้ ต้องได้รับจากอาหารเท่านั้น โดยเฉพาะไลซีนและทรีโอนีนซึ่งมีผลต่อการเจริญเติบโตในเด็ก และจากการประเมินคุณภาพของโปรตีนโดยใช้ค่าคะแนนของกรดอะมิโน พบว่าโปรตีนของหมึกมีคุณภาพดีพอสมควร เช่น หมึกกล้วยได้คะแนนเท่ากับ 74 (น้ำนมวัวมีค่าเท่ากับ 91) นอกจากโปรตีนก็จะมีส่วนที่เป็นไขมัน และวิตามินต่าง ๆ เช่น บี 1 บี 2 และ ไนอะซิน

13. ข้อใดคือคุณค่าทางโภชนาการของหมึก

ก. โปรตีน

ข. วิตามินซี

ค. แคลเซียม

ง. คาร์โบไฮเดรต

14. กรดอะมิโน **“ไลซีน”** และ **“ทรีโอนีน”** มีผลต่อร่างกายอย่างไร

ก. ช่วยย่อยอาหารได้ดีขึ้น

ข. ช่วยเพิ่มความแข็งแรงของกระดูก

ค. ช่วยในการเจริญเติบโตของเด็ก

ง. ช่วยควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

15. ให้นักเรียนเรียงลำดับข้อความจากสารคดี เรื่อง หมึก ให้ถูกต้องตามลำดับ

1) หมึกมีโปรตีนที่มีคุณภาพดี

2) ร่างกายจึงต้องได้รับกรดอะมิโนเหล่านี้จากอาหาร

3) กรดอะมิโนในเนื้อหมึกมีหลายชนิดที่ร่างกายสร้างเองไม่ได้

4) โดยเฉพาะกรดอะมิโนไลซีน และทรีโอนีนที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโต

ก. 1 – 3 – 4 - 2

ข. 3 – 4 – 2 – 1

ค. 1 – 3 – 2 - 4

ง. 3 – 4 – 1 – 2

16. ข้อใดกล่าวถึงความหมายของตำนานได้ถูกต้อง

ก. เรื่องที่แต่งขึ้นเพื่อความบันเทิง

ข. เรื่องเล่าจากประสบการณ์จริงของบุคคล

ค. เรื่องเล่าที่มีการอ้างอิงทางประวัติศาสตร์

ง. เรื่องเล่าที่มีความเชื่อเกี่ยวกับสถานที่ บุคคล หรือสิ่งต่าง ๆ

17. **“มักเป็นเรื่องที่กล่าวถึงคุณธรรม ความฉลาด ความสามารถความกล้าหาญ”** จากข้อความข้างต้นเป็นลักษณะของตำนานประเภทใด

ก. ตำนานเกี่ยวกับบุคคล

ข. ตำนานเกี่ยวกับสถานที่

ค. ตำนานประเภทเทพนิยาย

ง. ตำนานเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

คำชี้แจง อ่านตำนานที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 18 – 20

เกาะหนู - เกาะแมว

หากกล่าวถึงเมืองสงขลา หลายคนน่าจะรู้จัก "เกาะหนู" "เกาะแมว" "เขาตังกวน" และ "หาดทรายแก้ว" แต่หลายคนอาจไม่ทราบว่ามีนิทานที่เล่าขานถึงความเป็นมาของสถานที่เหล่านี้ นิทานเรื่องดังกล่าวมีตัวละครเอกเป็นหมา แมว และหนู ที่อาศัยอยู่บนเรือสำเภาจีนที่มาจอดเทียบท่าค้าขายอยู่ที่เมืองสงขลา ความชุลมุนเกิดขึ้นเมื่อสัตว์ทั้งสามขโมยดวงแก้ววิเศษที่ช่วยให้ไม่จมน้ำมาจากเจ้าของเรือสำเภา ด้วยหวังว่าจะพากันว่ายน้ำหนีกลับขึ้นฝั่งเมืองสงขลาได้อย่างปลอดภัย แต่อนิจจา...เพราะความไม่ไว้เนื้อเชื่อใจกันระหว่างหนูกับแมว หนูกลัวว่าแมวจะมาแย่งลูกแก้วไปจึงรีบว่ายน้ำเข้าฝั่ง แต่ระหว่างที่แมวกับหนูกำลังไล่กันมาอยู่นั้น หนูไม่ทันระวังทำดวงแก้ววิเศษที่คาบอยู่ในปากหล่นออกมาแล้วจมน้ำหายไป หนูกับแมวจึงจมน้ำตามไปด้วยเพราะสิ้นอิทธิฤทธิ์ของดวงแก้ววิเศษ เมื่อตายไปจึงกลายเป็น "เกาะหนู" "เกาะแมว" อยู่เคียงกัน ส่วนหมาที่ว่ายน้ำขึ้นฝั่งได้ทัน ครั้นเมื่อหนูกับแมวจมน้ำตายกลายเป็นเกาะไปแล้ว หมาที่ยืนดูอยู่บนฝั่งก็กลายเป็นหินไปด้วย ซึ่งก็คือ "เขาตังกวน" ที่ตั้งอยู่ริมอ่าวสงขลา ส่วนดวงแก้ววิเศษที่จมลงไปในน้ำก็แตกละเอียดกลายเป็น "หาดทรายแก้ว"

ที่มา : วารสารเมืองโบราณปีที่ 5 ฉบับที่ 2

18. เพราะเหตุใดหนูและแมวจึงต้องขโมยดวงแก้ววิเศษมาจากเรือสำเภา

ก. ต้องการแก้แค้นเจ้าของเรือ

ข. หวังเพื่อจะหนีขึ้นฝั่งโดยไม่จมน้ำ

ค. ต้องการครอบครองเพื่อความร่ำรวย

ง. ต้องการทดลองความมีอิทธิฤทธิ์ของดวงแก้ว

19. สาเหตุใดที่ทำให้ดวงแก้ววิเศษหล่นลงน้ำ

ก. หมาว่ายน้ำไปกระแทกหนู

ข. ดวงแก้วตกลงไปในน้ำเอง

ค. ลมพัดดวงแก้วหล่นจากปากหนู

ง. แมวพยายามแย่งดวงแก้วจากปากหนู

20. ดวงแก้ววิเศษแตกละเอียดทำให้เกิดเป็นตำนานที่เรียกว่าอย่างไร

ก. เขาตังกวน

ข. หาดทรายแก้ว

ค. เกาะหนู

ง. เกาะแมว

21. ข้อใดคือความหมายของนิทานพื้นบ้าน

ก. นิทานที่กล่าวอ้างบุคคลที่มีความสามารถกล้าหาญ

ข. นิทานที่ให้คำสอนเชิงเปรียบเทียบกับชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคม

ค. นิทานที่อธิบายเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และอธิบายคำตอบของเรื่องนั้น ๆ

ง. นิทานที่มีการเล่าขานสืบต่อกันมาช้านาน มีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น เป็นต้น

22. ในตอนจบของนิทานส่วนมากจะมีรูปแบบการเขียนอย่างไร

ก. ให้ความจรรโลงใจ

ข. ทิ้งปมปัญหาให้ขบคิดต่อไป

ค. ส่งเสริมให้ผู้อ่านคิดดีทำดีอยู่เสมอ

ง. ให้ความสนุกเพลิดเพลินจรรโลงใจ

คำชี้แจง อ่านนิทานพื้นบ้านที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 23 – 25

นิทานพื้นบ้านเรื่อง เมขลากับรามสูร

เรื่องราวของพญามังกรที่มีแก้วติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด แล้ววันหนึ่งก็แปลงกายเป็นหนุ่มรูปงามขึ้นไปบนสวรรค์ดาวดึงส์และได้พบรักกับนางอัปสร และได้ให้กำเนิดธิดาชื่อว่า เมขลา ที่โตมารักอิสระมีนิสัย ซุกซนชอบเหาะไปตามที่ต่าง ๆ และไม่เกรงกลัวผู้ใด พญามังกรเห็นว่าเมขลาควรมีคู่ครองและจะยกเมขลาให้กับพระอินทร์ และมอบดวงแก้ววิเศษให้กับพระอินทร์ นับตั้งแต่เมขลาเป็นนางสนมพระอินทร์ก็ได้อยู่แต่ในวิมานไม่ได้ออกไปเที่ยวเล่นซุกซนเหมือนเคย จึงเข้าไปที่ประสาทพระอินทร์และขโมยนำดวงแก้วมาเที่ยวเล่นด้วยความสนุกสนาน

ฝ่ายรามสูรที่มีขวานเพชรเป็นอาวุธและมีเพื่อนรักชื่อราหูที่มีเพียงร่างกายครึ่งบน รามสูรจึงคิดจะช่วยเพื่อนด้วยการจับตัวเมขลาที่ขโมยดวงแก้วไปถวายคืนพระอินทร์ แต่ด้วยความว่องไวของเมขลาจึงสามารถหลบได้ทุกครั้งไป และทุกครั้งที่เจอรามสูรก็ได้ขว้างขวานเพชรออกไปโดนก้อนเมฆและเกิด

เสียงดัง ฟ้าร้อง ทั่วพสุธา นิทานเรื่องนี้เป็นเรื่องเล่าต่อกันมาว่า ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงฟ้าร้องเป็นเพราะเมขลากำลังโยนดวงแก้ววิเศษหลอกล่อรามสูร จึงทำให้เกิดฟ้าร้อง ฟ้าแลบ ฟ้าผ่านั่นเอง

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง : พิจารณาว่าสิ่งที่ทำนั้นถูกต้องหรือไม่ สิ่งใดควรทำไม่ควรทำ

23. เมขลาเป็นบุตรธิดาของใคร
    ก. รามสูรกับนางอัปสร
    ข. พญานาคกับนางอัปสร
    ค. พญามังกรกับนางอัปสร
    ง. พระอินทร์กับนางอัปสร
24. จากนิทานข้างต้น เพราะเหตุใดจึงทำให้เกิดฟ้าร้อง
    ก. เพราะนางเมขลาโยนลูกแก้วใส่รามสูร
    ข. เพราะราสูรขว้างขวานเพชรขึ้นฟ้า
    ค. เพราะพระอินทร์โกรธเคืองนางเมขลา
    ง. เพราะรามสูรรู้สึกโมโหที่ตนไม่มีร่างกาย
25. ข้อคิดสำคัญที่ได้จากนิทานเรื่องเมขลากับรามสูรคืออะไร
    ก. ความรักนำมาซึ่งปัญหา
    ข. ควรมีอาวุธไว้ป้องกันตัว
    ค. การทำผิดเพียงเพราะความสนุกอาจก่อเกิดปัญหาได้
    ง. อย่าไว้ใจเพื่อนสนิทมากเกินไปแม้จะเป็นกันมานานแล้วก็ตาม
26. ข่าวมีองค์ประกอบอยู่กี่ส่วน ได้แก่ส่วนใดบ้าง
    ก. 2 ส่วน ได้แก่ พาดหัวข่าว และเนื้อข่าว
    ข. 3 ส่วน ได้แก่ พาดหัวข่าว เนื้อข่าว และสรุปความสำคัญ
    ค. 4 ส่วน ได้แก่ พาดหัวข่าว ความนำ ส่วนเชื่อม และเนื้อข่าว
    ง. 5 ส่วน ได้แก่ พาดหัวข่าว ความนำ ส่วนเชื่อม เนื้อข่าว และสรุปความสำคัญ
27. ในการเขียนข่าวผู้เขียนส่วนใหญ่นิยมเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อข่าวอย่างไร
    ก. เรียงจากความสำคัญน้อยไปหาความสำคัญมาก
    ข. เรียงจากความสำคัญมากไปหาความสำคัญน้อย
    ค. เรียงตามใจผู้เขียนเองไม่ได้มีการบังคับ
    ง. เรียงจากความสำคัญมากไปหาความสำคัญน้อย และสรุปความสำคัญ

คำชี้แจง อ่านข่าวที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 28 - 30

พาดหัวข่าว : พบร่างทารก ถูกห่อด้วยโสร่งยัดกระเป๋าจุดธูปเทียนสะกดวิญญาณ ถูกโยนทิ้งคลองระบายน้ำ ย่านบางโฉลง ตร.เร่งสอบสวน

เวลา 14.00 น. สภ.บางพลี พร้อมด้วย ได้รับแจ้งว่า พบศพทารกแรกเกิด ที่ถูกห่อผ้าโสร่งยัดใส่กระเป๋าสะพายสีเทาดำ นำมาโยนทิ้งในคลองระบายน้ำบางโฉลงบน ติดกับสนามบินสุวรรณภูมิ หมู่ที่ 5 ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในที่เกิดเหตุพบกระเป๋า 1 ใบ ตรวจสอบภายในพบว่าทารกเพศหญิง รายนี้ถูกห่อด้วยผ้าโสร่งซึ่งมีเสื้อ ชุดนอนหญิง 1 ตัว เสื้อยืดสีดำ 1 ตัว เสื้อผ้าเด็กหญิงแรกเกิด 1 ชุด และมีธูปที่จุดแล้ว 1 ดอก เทียน 3 เล่ม ถูกปักที่กระเป๋าด้านของของกระเป๋าสะพายหลังใบดังกล่าว ซึ่งคาดว่าจะเป็นการสะกดวิญญาณทารกรายนี้ ส่วนสภาพทารก พบว่าร่างกายสมบูรณ์ดี อวัยวะครบ 32 มีสายสะดือและรกมารดาติดมาด้วย ซึ่งเจ้าหน้าที่คาดว่าเสียชีวิตไม่เกิน 24 ชั่วโมง เจ้าที่กองพิสูจน์หลักฐานและพนักงานสอบสวนจึงทำการเก็บหลักฐานต่าง ๆ และถ่ายรูปทำแผนที่เกิดเหตุเอาไว้เป็นหลักฐานก่อนจะมอบ ร่างทารกแรกเกิดรายนี้ส่งไปชันสูตรหาสาเหตุอย่างแท้จริง

ที่มา : 24 ชั่วโมงข่าว 91 ประจำวันที่ 5 มกราคม 2568

28. เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นที่ใด
    ก. คลองลาดพร้าว เขตบางเขน
    ข. คลองพระโขนง เขตคลองเตย
    ค. คลองเปรมประชากร เขตจตุจักร
    ง. คลองระบายน้ำบางโฉลง ติดกับสนามบินสุวรรณภูมิ
29. จากการตรวจสอบเบื้องต้น เจ้าหน้าที่คาดว่าทารกรายนี้เสียชีวิตมาแล้วประมาณกี่วัน
    ก. ไม่เกิน 1 วัน
    ข. เสียชีวิตมาแล้ว 1 วัน
    ค. เสียชีวิตมาแล้ว 2 วัน
    ง. เสียชีวิตมาแล้ว 3 วัน
30. จากข่าวระบุว่าพบเด็กทารกถูกบรรจุใส่ไว้กับอะไร
    ก. กระเป๋าเป้สีเทา
    ข. ตะกร้าใส่ของ
    ค. กระเป๋าสะพายสีเทาดำ
    ง. ถุงพลาสติกสีเทาดำ

กระดาษคำตอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อ - นามสกุล .....ชั้น .....เลขที่ .....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกาเครื่องหมายกากบาท (x) ลงในกระดาษคำตอบ

ข้อที่	ก	ข	ค	ง	คะแนน	ข้อที่	ก	ข	ค	ง	คะแนน
1						16					
2						17					
3						18					
4						19					
5						20					
6						21					
7						22					
8						23					
9						24					
10						25					
11						26					
12						27					
13						28					
14						29					
15						30					

รวมคะแนน

เฉลยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	ก	16	ง
2	ข	17	ก
3	ข	18	ข
4	ค	19	ง
5	ง	20	ข
6	ข	21	ง
7	ค	22	ค
8	ง	23	ค
9	ข	24	ข
10	ก	25	ค
11	ง	26	ค
12	ก	27	ข
13	ก	28	ง
14	ค	29	ก
15	ค	30	ค

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจตรงกับความรู้สึกของนักเรียน

ซึ่งความหมายของระดับความพึงพอใจมีดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด 5 คะแนน ความพึงพอใจมาก 4 คะแนน

ความพึงพอใจปานกลาง 3 คะแนน ความพึงพอใจน้อย 2 คะแนน

ความพึงพอใจน้อยที่สุด 1 คะแนน

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างแจ่มแจ้ง					
2	นักเรียนพึงพอใจในวิธีการจัดการเรียนรู้					
3	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
4	นักเรียนสนุกกับการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน					
5	นักเรียนมีความสุขที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียน					
6	นักเรียนชอบขั้นตอนการจัดกิจกรรม					
7	นักเรียนมีความสนใจในความหลากหลายของสื่อ					
8	นักเรียนมีความสนใจในสื่อการเรียนรู้					
9	นักเรียนเห็นความชัดเจนของเกณฑ์การประเมิน					
10	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น					

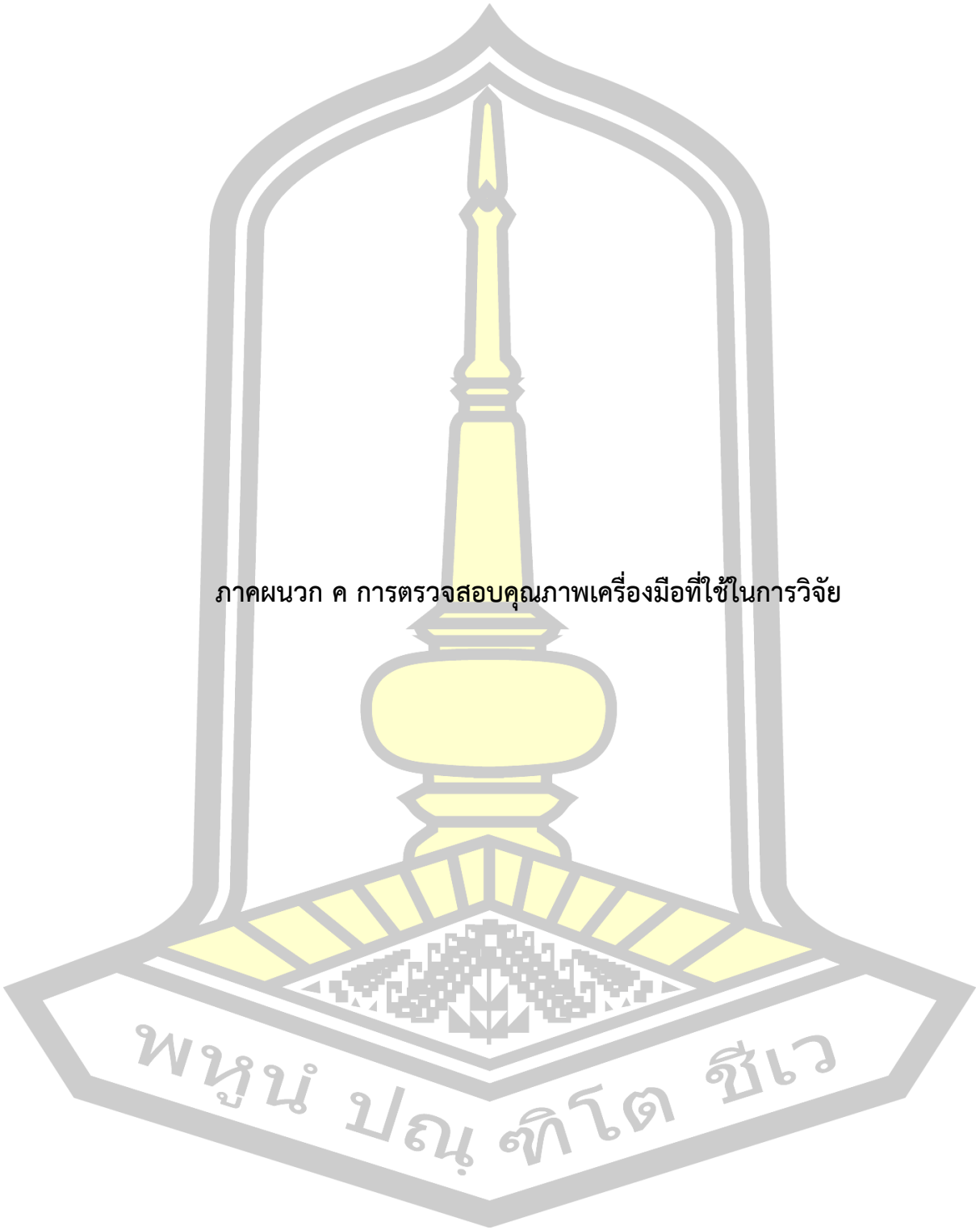
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

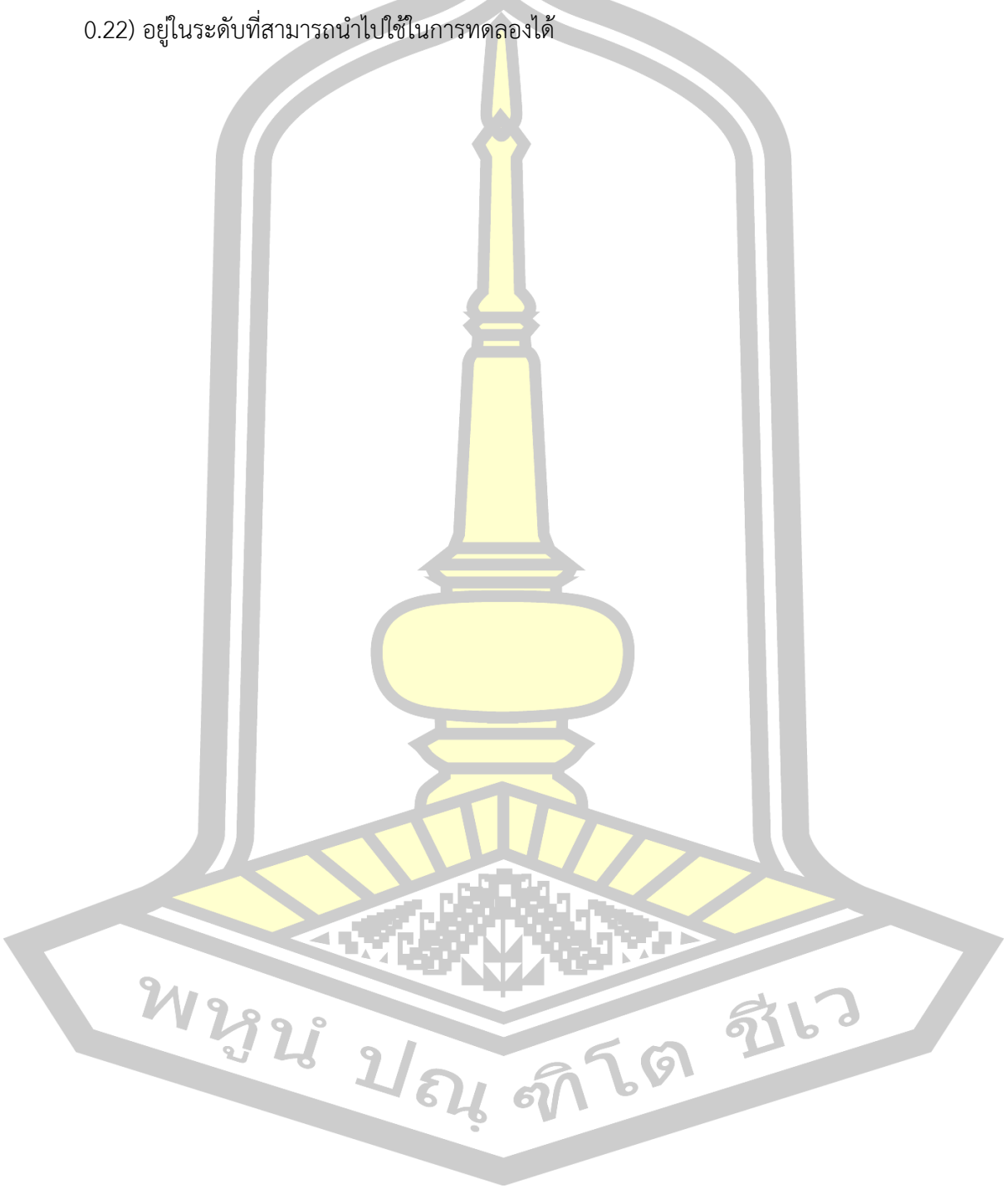
ตาราง 22 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1.ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด									
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	5	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถพัฒนานักเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านสาระสำคัญ									
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้									
4.1 เนื้อหามีความถูกต้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับทุกระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4	4	5	5	4	22	4.40	0.55	มาก
4.4 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่ได้อย่างหลากหลาย	5	4	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ / แหล่งเรียนรู้									
6.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
6.3 นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	4	4	5	5	4	22	4.40	0.55	มาก
7. ด้านการวัดและประเมินผล									
7.1 การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
7.3 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4 มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม						480	4.80	0.22	มากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยแก้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.80 , S.D. = 0.22) อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

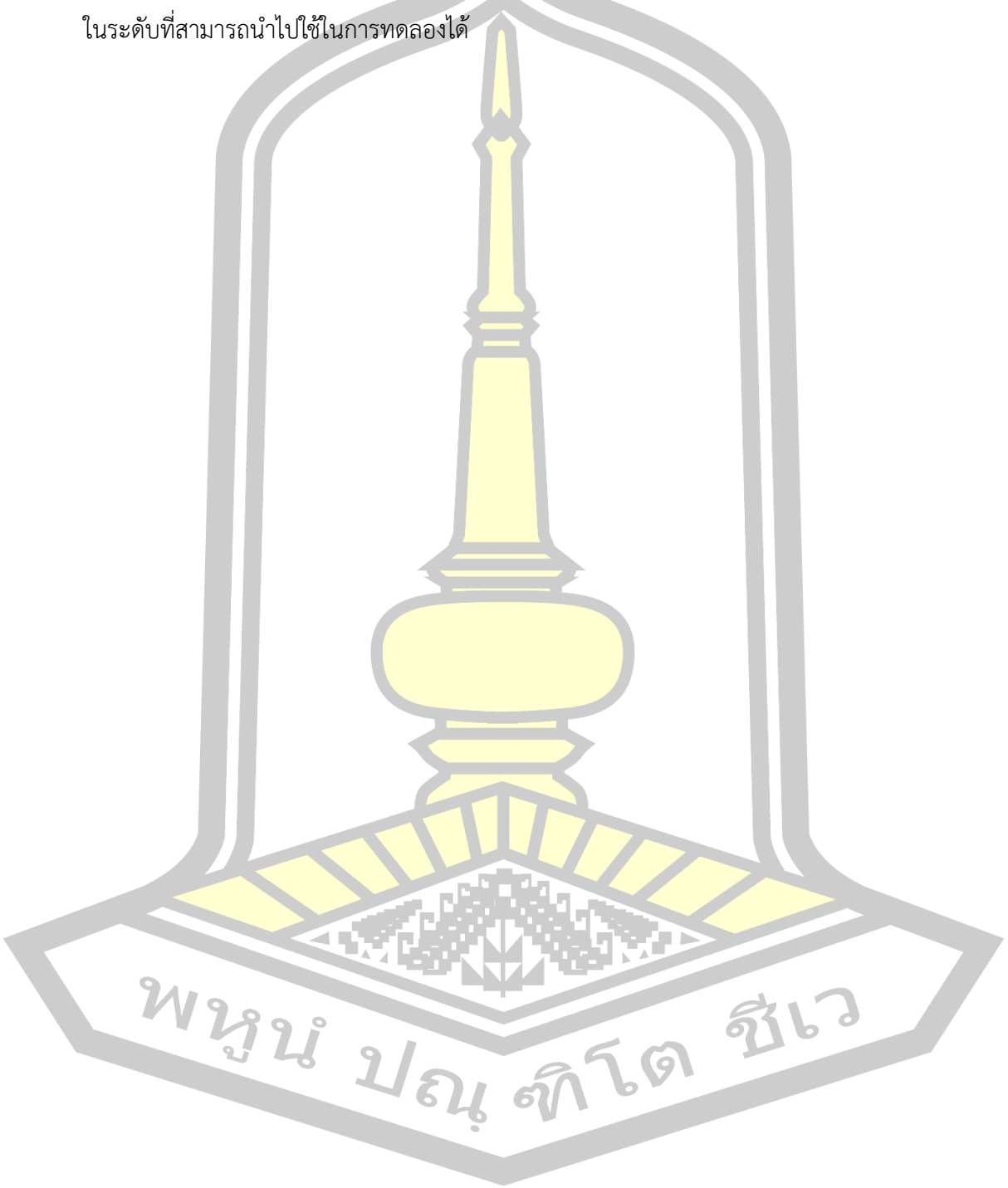
ตาราง 23 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1.ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด									
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถพัฒนานักเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญ	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ด้านสาระสำคัญ									
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้									
4.1 เนื้อหามีความถูกต้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4	4	22	4.40	0.55	มาก
4.2 เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับทุกระดับชั้น	4	5	5	4	4	22	4.40	0.55	มาก
4.3 สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4	5	5	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	4	5	5	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
5.3 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่ได้อย่างหลากหลาย	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ / แหล่งเรียนรู้									
6.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3 นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	4	4	5	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ด้านการวัดและประเมินผล									
7.1 การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7.3 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม	4	5	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7.4 มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม						475	4.75	0.21	มากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.75 , S.D. = 0.21) อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

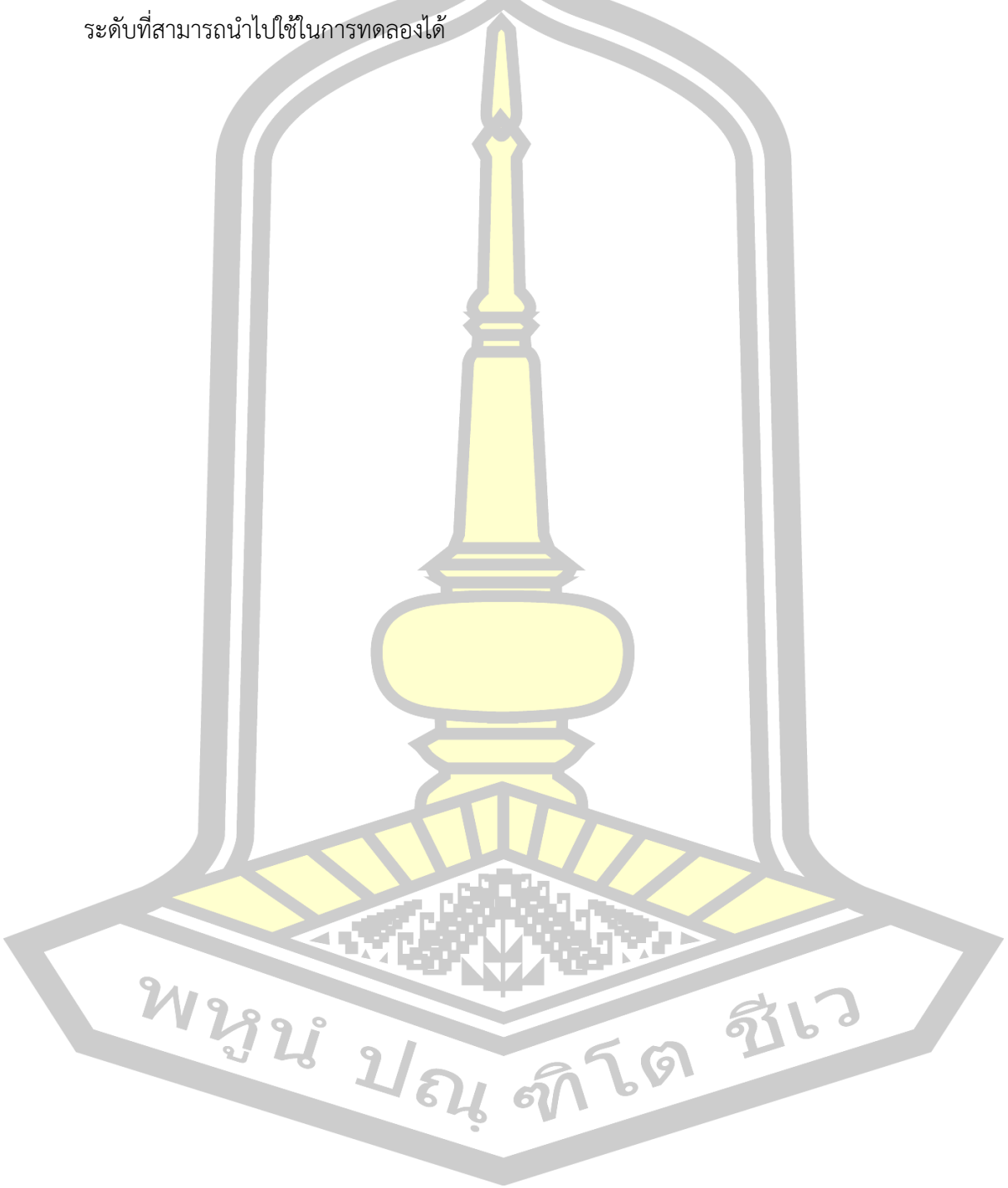
ตาราง 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1.ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด									
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถพัฒนานักเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญ	5	4	4	4	5	22	4.40	0.55	มาก
3. ด้านสาระสำคัญ									
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้									
4.1 เนื้อหามีความถูกต้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4	4	5	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับทุกระดับชั้น	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3 สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	5	5	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 24 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	4	5	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
5.3 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่ได้อย่างหลากหลาย	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ / แหล่งเรียนรู้									
6.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	4	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
6.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6.3 นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ด้านการวัดและประเมินผล									
7.1 การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.3 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
7.4 มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม						479	4.79	0.23	มากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.79, S.D. = 0.23) อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

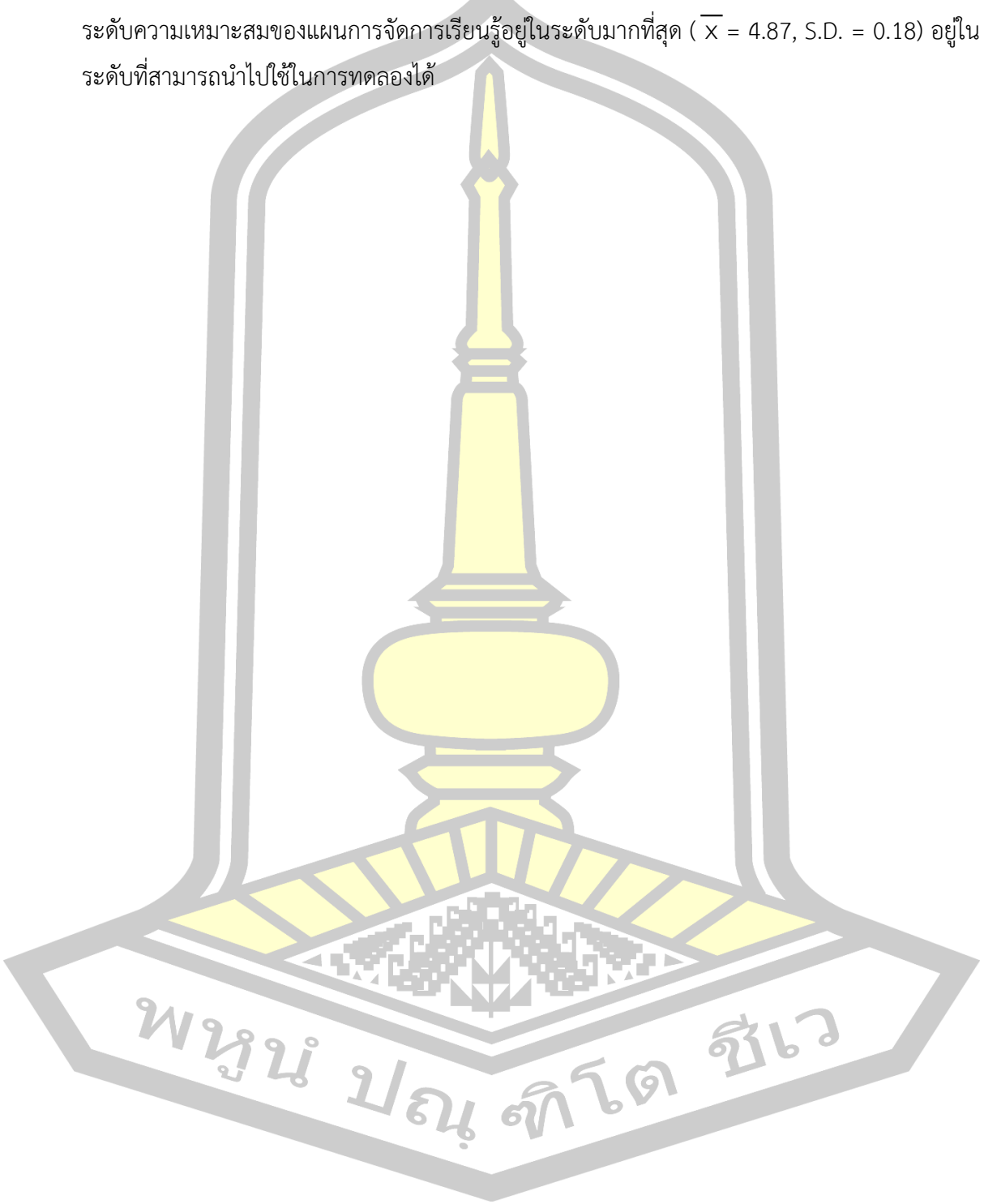
ตาราง 25 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1.ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด									
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถพัฒนานักเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านสาระสำคัญ									
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้									
4.1 เนื้อหามีความถูกต้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับทุกระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
4.4 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 25 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	4	5	5	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
5.3 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่ได้อย่างหลากหลาย	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ / แหล่งเรียนรู้									
6.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3 นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ด้านการวัดและประเมินผล									
7.1 การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
7.3 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4 มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม						487	4.87	0.18	มากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากตำนาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.87, S.D. = 0.18) อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

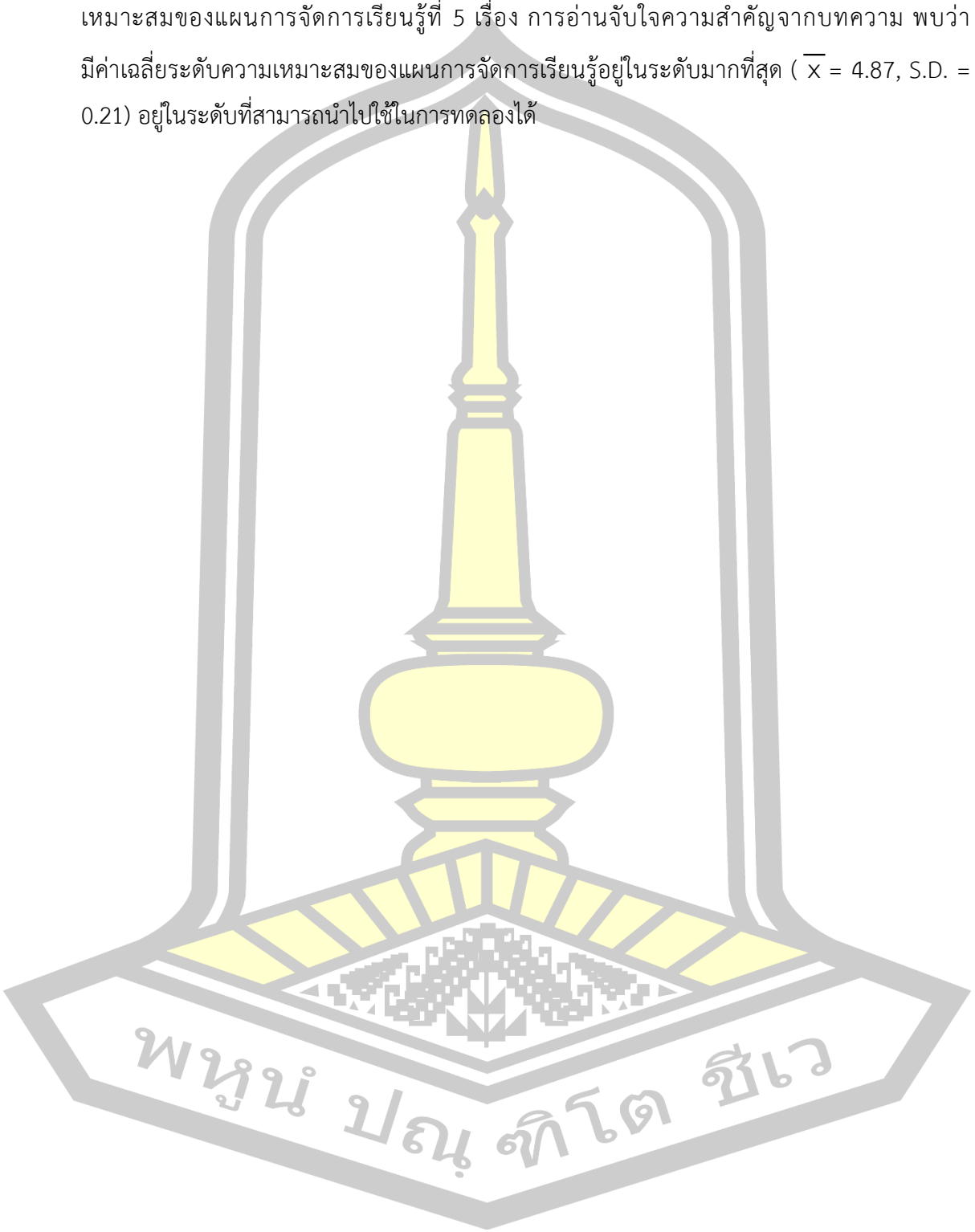
ตาราง 26 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1.ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด									
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถพัฒนานักเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านสาระสำคัญ									
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้									
4.1 เนื้อหามีความถูกต้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับทุกระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	4	4	5	4	22	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 26 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่ได้อย่างหลากหลาย	4	4	5	5	4	22	4.40	0.55	มาก
6. ด้านสื่อ / แหล่งเรียนรู้									
6.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3 นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ด้านการวัดและประเมินผล									
7.1 การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.3 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4 มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม						486	4.87	0.21	มากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.87, S.D. = 0.21) อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

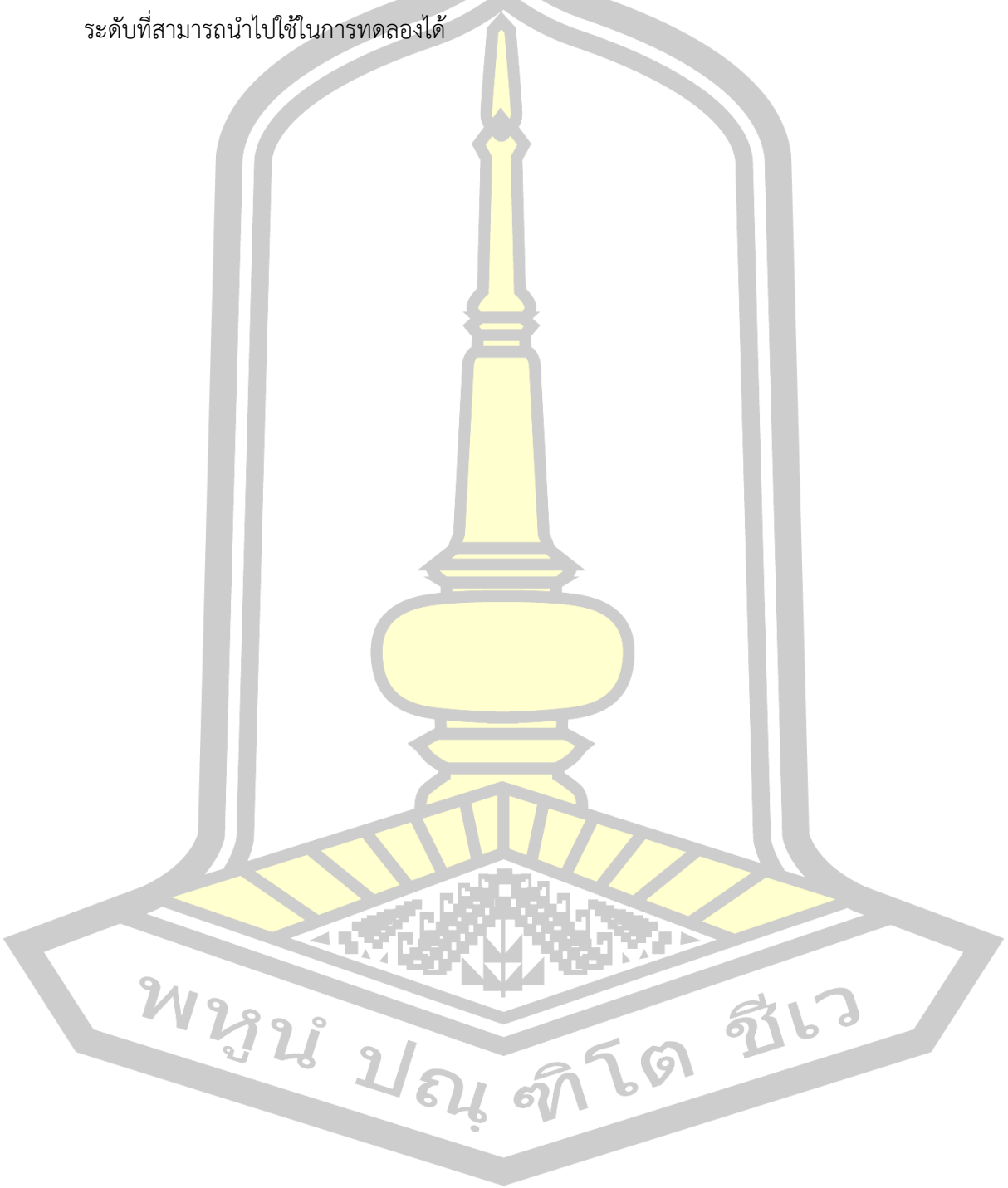
ตาราง 27 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1.ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด									
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถพัฒนานักเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านสาระสำคัญ									
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้									
4.1 เนื้อหามีความถูกต้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับทุกระดับชั้น	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3 สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่ได้อย่างหลากหลาย	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ / แหล่งเรียนรู้									
6.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	4	5	4	4	5	22	4.40	0.55	มาก
6.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
6.3 นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ด้านการวัดและประเมินผล									
7.1 การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	4	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7.3 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4 มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม						487	4.87	0.20	มากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.87, S.D. = 0.20) อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

ตาราง 28 ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด

รายการ / แผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3	4	5	6
1.ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด						
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญ	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60
2.2. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถพัฒนานักเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญ	5.00	4.80	4.40	5.00	5.00	5.00
3. ด้านสาระสำคัญ						
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	5.00	5.00	4.60	4.60	4.80
3.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	4.60	4.80	5.00	4.60	5.00
4. ด้านสาระการเรียนรู้						
4.1 เนื้อหามีความถูกต้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.80	4.40	4.60	4.80	5.00	5.00
4.2 เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับทุกระดับชั้น	5.00	4.40	5.00	5.00	5.00	4.60
4.3 สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.40	4.60	4.60	4.80	4.60	5.00
4.4 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.80	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
5. ด้านการจัดการเรียนรู้						

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการ / แผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3	4	5	6
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	4.60	4.60	5.00	5.00	5.00
5.2 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	5.00	4.60	5.00	4.80	5.00	5.00
5.3 กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่ได้อย่างหลากหลาย	4.60	4.80	4.40	4.40	4.40	4.80
6. ด้านสื่อ / แหล่งเรียนรู้						
6.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.80	4.80	4.80	4.60	5.00	4.40
6.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.40	5.00	5.00	5.00	5.00	4.60
6.3 นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.40	4.60	5.00	5.00	5.00	5.00
7. ด้านการวัดและประเมินผล						
7.1 การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	4.60	5.00
7.2 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	4.60	5.00	4.80	5.00	4.60
7.3 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม	5.00	4.60	4.40	5.00	5.00	5.00
7.4 มีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ชัดเจน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
ค่าเฉลี่ยรวม	4.80	4.75	4.81	4.87	4.87	4.87

ตาราง 29 สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยแยกตามรายด้าน ดังนี้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.73	0.21	มากที่สุด
3. ด้านสาระสำคัญ	4.78	0.18	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้	4.81	0.22	มากที่สุด
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.78	0.24	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ / แหล่งเรียนรู้	4.80	0.24	มากที่สุด
7. ด้านการวัดและประเมินผล	4.89	0.19	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.83	0.08	มากที่สุด

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

ตาราง 30 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลอง (Try Out)

เลขที่	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
	ใบกิจกรรม (54)	แบบฝึกหัด (60)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (54)	รวม (168)	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (42)
1	49	48	49	146	35
2	46	47	48	141	36
3	46	47	47	140	32
4	49	46	50	145	37
5	47	45	50	142	37
6	45	49	49	143	30
7	47	50	52	149	28
8	48	47	49	144	30
9	46	50	50	146	31
10	49	50	52	151	29
11	47	46	47	140	30
12	46	47	48	141	35
13	46	46	47	139	32
14	46	52	51	149	37
15	48	47	48	143	38
16	48	48	48	144	34
17	45	50	52	147	34
18	49	52	50	151	30
19	49	48	49	146	35
20	46	51	52	149	31
21	45	50	53	148	38

ตาราง 30 (ต่อ)

เลขที่	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
	ใบกิจกรรม (54)	แบบฝึกหัด (60)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (54)	รวม (168)	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (42)
22	49	51	52	152	34
23	49	50	52	151	35
24	45	52	53	150	33
25	49	52	51	152	36
26	45	52	53	150	35
27	48	48	49	145	36
28	46	48	50	144	32
29	49	49	50	148	33
30	46	52	53	151	34
31	47	53	53	153	35
32	47	47	50	144	37
33	49	52	53	154	34
34	46	51	52	149	33
35	48	54	50	152	33
รวม	1650	1727	1762	5139	1179
$\bar{X}$	47.14	49.34	50.34	146.83	33.69
S.D.	1.48	2.36	1.94	4.19	2.67
ร้อยละ	87.30	82.24	93.23	87.40	80.20

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ

ตาราง 31 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	สรุปผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

จากผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวนทั้งสิ้น 5 ท่าน ผลการประเมินพบว่า มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 จำนวน 16 ข้อ ซึ่งมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ค่าความยาก	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	สรุปผล
1	0.83	ใช้ไม่ได้	0.12	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
2	0.79	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.76	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.77	ใช้ได้	0.24	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
5	0.76	ใช้ได้	0.31	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.76	ใช้ได้	0.21	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.82	ใช้ไม่ได้	0.12	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
8	0.76	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.79	ใช้ได้	0.10	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
10	0.74	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.78	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.76	ใช้ได้	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.78	ใช้ได้	0.17	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
14	0.74	ใช้ได้	0.10	ใช้ไม่ได้	ตัดทิ้ง
15	0.77	ใช้ได้	0.21	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.79	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อสอบทั้งหมด 16 ข้อ มีค่าความยาก (P_E) อยู่ในช่วง 0.74 – 0.83 และมีค่าอำนาจจำแนก (D) อยู่ในช่วง 0.10 – 0.31 ผู้วิจัยเลือกข้อสอบจำนวน 8 ข้อไปใช้จริง ซึ่งมีค่าความยาก (P_E) อยู่ในช่วง 0.74 – 0.79 และมีค่าอำนาจจำแนก (D) อยู่ในช่วง 0.21 – 0.31

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

ตาราง 33 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach)

นักเรียน	แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ								คะแนนรวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	
1	9	8	9	7	9	8	8	10	68
2	8	9	9	7	9	10	7	9	68
3	7	9	10	7	10	7	8	10	68
4	10	8	9	8	10	9	8	9	71
5	10	9	9	9	9	8	10	10	74
6	7	9	10	8	9	10	8	9	70
7	10	7	8	9	9	7	9	10	69
8	10	8	9	8	10	10	8	10	73
9	9	9	10	10	9	10	10	9	76
10	10	10	9	10	10	9	9	10	77
11	9	9	9	10	8	10	8	10	73
12	7	10	9	8	9	7	8	9	67
13	10	10	7	10	10	10	9	9	75
14	10	10	9	8	10	9	10	9	75
15	10	8	8	9	8	9	9	8	69
16	10	10	9	9	10	8	8	8	72
17	9	10	10	9	10	9	10	10	77
18	10	9	10	9	8	9	9	10	74
19	9	7	10	10	9	10	9	9	73
20	10	7	9	10	10	7	8	10	71
21	9	10	10	10	9	9	10	10	77
22	7	8	8	7	9	7	8	8	62
23	8	8	9	10	9	10	8	9	71
24	9	10	8	9	10	10	9	10	75
25	10	10	9	10	9	9	10	10	77

ตาราง 33 (ต่อ)

นักเรียน	แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ								คะแนนรวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	
26	9	8	8	9	9	10	9	9	71
27	9	10	9	10	9	10	9	9	75
28	9	8	8	8	9	9	10	10	71
29	9	10	8	9	8	10	9	10	73
30	10	9	10	10	9	9	10	10	77
31	9	8	10	10	9	10	9	10	75
32	10	10	9	8	10	9	9	8	73
33	10	10	9	9	10	10	10	9	77
34	10	10	9	10	9	10	9	10	77
35	9	8	8	10	10	9	7	9	70
36	9	9	9	10	9	10	9	10	75
37	10	9	9	8	10	9	9	8	72

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

พหุน ปณฺฑิโต ชีเว

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย

ตาราง 34 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	สรุปผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
10	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ไม่สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ไม่สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	0	+1	4	1.00	สอดคล้อง
19	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
21	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ไม่สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
24	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ไม่สอดคล้อง

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	สรุปผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
37	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
38	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
39	+1	0	+1	0	0	3	0.60	สอดคล้อง
40	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

จากผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวนทั้งสิ้น 5 ท่าน ผลการประเมินพบว่า มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.40 – 1.00 จำนวน 42 ข้อ ไม่สอดคล้องจำนวน 4 ข้อ ผู้วิจัยจึงเลือกข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 นำไปใช้จำนวน 38 ข้อ

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ค่าความยาก	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	สรุปผล
1	0.66	ใช้ได้	0.55	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.57	ใช้ได้	0.07	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
3	0.60	ใช้ได้	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.71	ใช้ได้	0.29	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.74	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.66	ใช้ได้	0.06	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
7	0.66	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.69	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.77	ใช้ได้	0.24	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.69	ใช้ได้	0.13	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
11	0.74	ใช้ได้	0.29	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.77	ใช้ได้	0.24	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.80	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.71	ใช้ได้	0.21	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.66	ใช้ได้	0.55	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.74	ใช้ได้	0.16	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
17	0.60	ใช้ได้	0.51	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.71	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
19	0.69	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.60	ใช้ได้	0.39	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.69	ใช้ได้	0.13	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
22	0.69	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.74	ใช้ได้	0.29	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.80	ใช้ได้	-0.17	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
25	0.63	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.60	ใช้ได้	0.64	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 35 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	สรุปผล
27	0.74	ใช้ได้	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.51	ใช้ได้	0.16	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
29	0.71	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.60	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.69	ใช้ได้	0.13	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
32	0.74	ใช้ได้	0.29	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.74	ใช้ได้	0.29	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.54	ใช้ได้	-0.01	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
35	0.63	ใช้ได้	0.22	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.69	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.69	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.71	ใช้ได้	0.21	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.60	ใช้ได้	0.15	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
40	0.69	ใช้ได้	0.13	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
41	0.71	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
42	0.63	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อสอบทั้งหมดจำนวน 42 ข้อ มีค่าความยาก (P) อยู่ในช่วงตั้งแต่ 0.51 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ในช่วงตั้งแต่ -0.17 – 0.64 ผู้วิจัยได้เลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อไปใช้จริง ซึ่งมีค่าความยาก (P) อยู่ในช่วง 0.60 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ในช่วงตั้งแต่ 0.20 – 0.64

พหุน ปณ ฑิโต ชีเว

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีของโลเวท

นักเรียน	ข้อที่																														
คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	รวม
1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	27
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	26
3	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	26
4	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	25
5	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	27
6	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	26
7	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	24
8	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	25
9	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	25
10	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	24
11	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	26
12	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	27
13	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	25
14	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	23
15	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	26

ตาราง 36 (ต่อ)

นักเรียน	ข้อที่																														
คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	รวม
16	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	27
17	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	24
18	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	28
19	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	26
20	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	27
21	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	27
22	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	25
23	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	26
24	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	25
25	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	27
26	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	26
27	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	24
28	0	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	25
29	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	27
30	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	26

ตาราง 36 (ต่อ)

นักเรียน	ข้อที่																														
คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	รวม
31	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	28
32	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	24
33	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	26
34	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	28
35	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	25
36	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	26
37	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	25

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับข้อคำถาม

ตาราง 37 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับข้อคำถาม (IC) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังนี้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม (5)	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC)	สรุปผลการประเมิน
	1	2	3	4	5			
1	0	+1	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	0	+1	+1	0	0	2	0.40	ไม่สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12	0	+1	0	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
13	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับข้อคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าความสอดคล้อง (IC) อยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 อยู่จำนวน 14 ข้อ ซึ่งมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

ตาราง 38 ผลการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

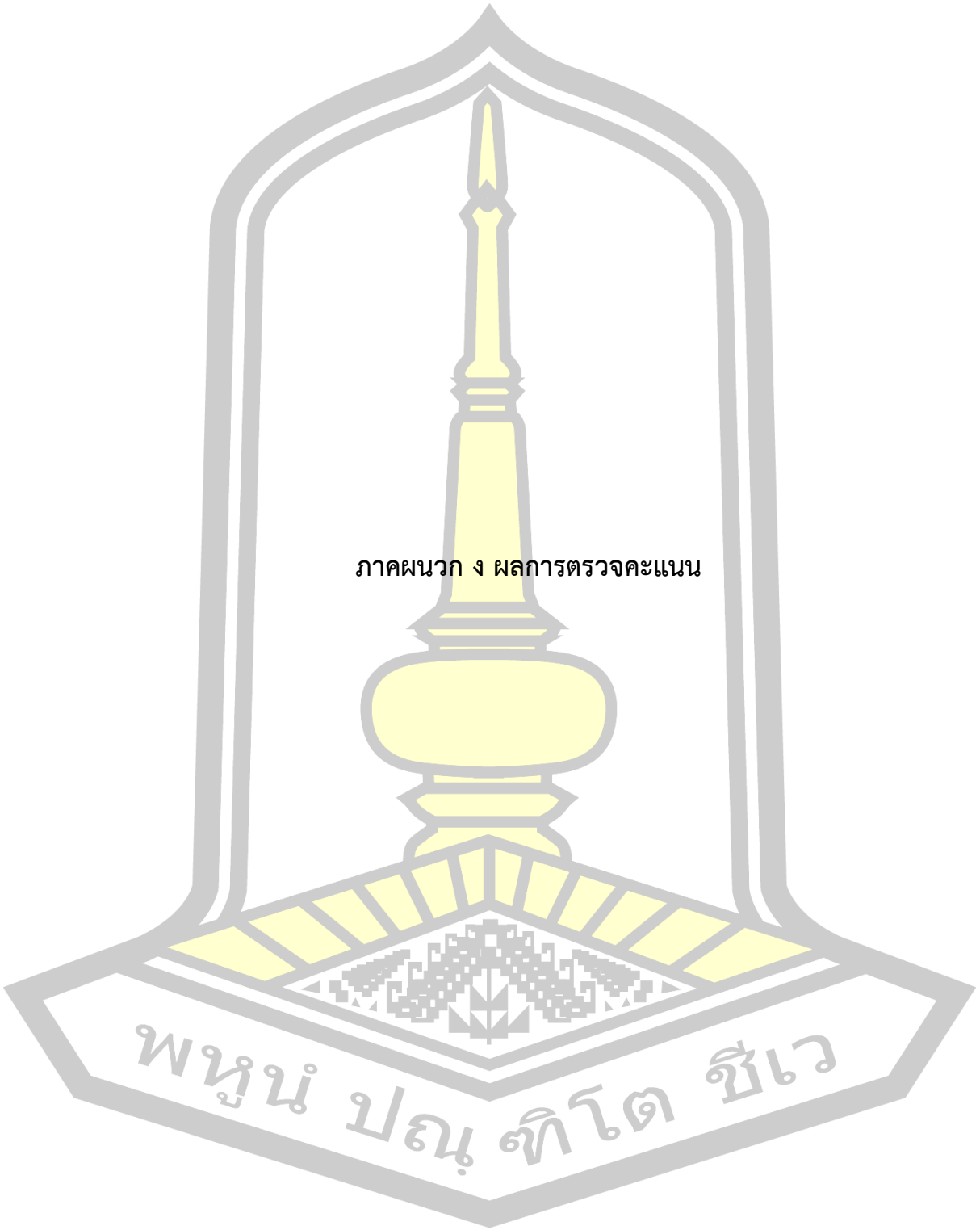
ข้อที่	r_{xy}	แปลผล
1	0.08	ใช้ไม่ได้
2	0.63	ใช้ได้
3	0.09	ใช้ไม่ได้
4	0.40	ใช้ได้
5	0.34	ใช้ได้
6	0.40	ใช้ได้
7	0.35	ใช้ได้
8	0.44	ใช้ได้
9	0.56	ใช้ได้
10	0.48	ใช้ได้
11	0.25	ใช้ไม่ได้
12	0.37	ใช้ได้
13	0.49	ใช้ได้
14	0.64	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ จำนวน 14 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation) ตั้งแต่ 0.09 – 0.64 มีคุณภาพผ่านเกณฑ์จำนวน 11 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.34 – 0.64 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 11 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ของกลุ่มทดลอง (Try Out)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	นักเรียนชอบและมีความสุขกับบรรยากาศในการเรียน	4.11	0.80	มาก
2	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างแจ่มแจ้ง	4.49	0.61	มาก
3	การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างเป็นระบบขั้นตอน	3.83	0.89	มาก
4	นักเรียนพอใจในวิธีการจัดการเรียนรู้	4.49	0.70	มาก
5	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.49	0.85	มาก
6	การเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยาก	4.37	0.77	มาก
7	นักเรียนสนุกกับการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน	4.60	0.65	มากที่สุด
8	นักเรียนมีความสนใจในความหลากหลายของสื่อ	4.46	0.66	มาก
9	นักเรียนมีความสนใจในสื่อการเรียนรู้	4.20	0.72	มาก
10	นักเรียนเห็นความชัดเจนของเกณฑ์การประเมิน	4.60	0.55	มากที่สุด
11	นักเรียนเกิดความภูมิใจที่ได้สรุปใจความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง	4.20	0.76	มาก
12	นักเรียนชอบขั้นตอนในการจัดกิจกรรม	4.37	0.81	มาก
13	นักเรียนมีความสุขที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.54	0.66	มากที่สุด
14	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรายวิชาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น	4.69	0.58	มากที่สุด
	รวม	4.39	0.23	มาก

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่ไม่ใช่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Try Out) พบว่าอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.23)

ภาคผนวก ง ผลการตรวจคะแนน

ตาราง 40 คะแนนระหว่างเรียนจากใบกิจกรรม แบบฝึกหัด และคะแนนพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H จำนวน 6 แผน

เลขที่	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6		
	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	[illegible]	คุณลักษณะอันพึงประสงค์
	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)
1	7	8	9	7	6	9	7	7	8	7	10	8	7	6	8	7	9	8
2	7	8	9	7	8	8	7	8	8	7	8	9	7	8	8	7	8	8
3	7	9	9	7	10	8	7	8	8	7	10	8	7	9	8	7	10	8
4	8	7	9	8	9	8	8	10	8	8	9	8	8	9	8	8	9	8
5	7	9	8	7	8	8	7	9	8	7	10	8	7	7	8	7	9	7
6	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	10	9	9	9	9	9	10	9
7	7	8	8	7	8	8	7	7	8	7	8	8	7	7	8	7	7	8
8	7	10	8	7	10	9	7	9	8	7	10	8	7	10	8	7	10	8
9	7	9	9	7	7	8	7	8	8	7	10	9	7	7	8	7	10	9

ตาราง 40 (ต่อ)

เลขที่	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6		
	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	[illegible]	คุณลักษณะอันพึงประสงค์
	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)
10	7	9	8	7	8	8	7	8	8	7	10	8	7	7	8	7	9	8
11	7	10	8	7	10	8	7	9	9	7	10	8	7	9	9	7	10	8
12	7	8	8	7	8	8	7	6	8	7	10	7	7	8	8	7	9	8
13	9	10	9	9	9	9	9	10	9	9	9	9	9	10	9	9	10	9
14	8	9	9	8	10	9	8	10	9	8	9	9	8	8	9	8	9	9
15	7	7	8	7	10	8	7	7	7	7	8	8	7	8	8	7	10	8
16	7	10	9	7	8	9	7	10	9	7	8	9	7	8	9	7	10	9
17	9	10	9	9	10	9	9	10	9	9	10	9	9	9	9	9	10	9
18	7	8	9	7	8	9	7	10	9	7	9	9	7	10	9	7	10	9

ตาราง 40 (ต่อ)

เลขที่	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6		
	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	[illegible]	คุณลักษณะอันพึงประสงค์
	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)
19	8	8	9	8	10	9	8	9	9	8	7	9	8	10	9	8	10	9
20	9	8	8	9	8	8	9	8	8	9	10	8	9	8	8	9	10	9
21	9	10	8	9	10	8	9	10	8	9	9	8	9	9	8	9	10	9
22	9	9	7	9	10	8	9	9	8	9	10	8	9	7	8	9	8	8
23	8	10	9	8	9	9	8	10	9	8	10	9	8	9	9	8	10	9
24	8	9	9	8	9	9	8	10	9	8	10	9	8	8	9	8	10	9
25	7	9	9	7	10	9	7	9	9	7	8	9	7	10	9	7	10	9
26	7	10	8	7	10	8	7	8	8	7	10	8	7	9	8	7	10	8
27	7	8	8	7	9	8	7	10	8	7	8	8	7	8	8	7	9	8

ตาราง 40 (ต่อ)

เลขที่	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6		
	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	[illegible]	คุณลักษณะอันพึงประสงค์
	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)
28	9	9	9	9	8	8	9	8	8	9	7	8	9	6	8	9	10	8
29	9	8	9	9	10	9	9	10	9	9	8	9	9	9	9	9	9	9
30	7	8	9	7	10	9	7	9	9	7	10	9	7	8	9	7	10	9
31	7	8	9	7	10	9	7	9	9	7	8	9	7	10	9	7	9	9
32	9	9	9	9	8	9	9	8	9	9	8	9	9	9	9	9	9	9
33	9	7	9	9	8	9	9	8	9	9	10	9	9	9	9	9	10	9
34	7	8	7	7	8	8	7	8	8	7	9	8	7	7	8	7	10	8
35	8	10	9	8	8	9	8	9	9	8	10	9	8	10	9	8	10	9
36	9	10	9	9	10	9	9	9	9	9	9	9	9	10	9	9	10	9

ตาราง 40 (ต่อ)

เลขที่	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6		
	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	แบบฝึกหัด	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใบกิจกรรม	[illegible]	คุณลักษณะอันพึงประสงค์
	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)	(9)	(10)	(9)
37	9	9	7	9	10	8	9	8	8	9	9	8	9	9	8	9	8	8
รวม	289	325	316	289	331	315	289	324	313	289	338	314	289	314	314	289	351	315
$\bar{x}$	7.81	8.78	8.54	7.81	8.95	8.51	7.81	8.76	8.46	7.81	9.14	8.49	7.81	8.49	8.49	7.81	9.49	8.51
S.D.	0.91	0.95	0.65	0.91	1.08	0.51	0.91	1.06	0.56	0.91	0.98	0.56	0.91	1.17	0.51	0.91	0.77	0.56
ร้อยละ	86.79	87.84	94.89	86.79	89.46	94.59	86.79	87.57	93.99	86.79	91.35	94.29	86.79	84.86	94.29	86.79	94.86	94.59

ตาราง 41 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เลขที่	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
	ใบกิจกรรม (54)	แบบฝึกหัด (60)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (54)	รวม (168)	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (30)
1	42	46	50	138	27
2	42	48	50	140	26
3	42	56	49	147	26
4	48	53	49	150	25
5	42	52	47	141	27
6	54	56	54	164	26
7	42	45	48	135	24
8	42	59	49	150	25
9	42	51	51	144	25
10	42	51	48	141	24
11	42	58	50	150	26
12	42	49	47	138	27
13	54	58	54	166	25
14	48	55	54	157	23
15	42	50	47	139	26
16	42	54	54	150	27
17	54	59	54	167	24
18	42	55	54	151	28
19	48	54	54	156	26
20	54	52	49	155	27
21	54	58	49	161	27
22	54	53	47	154	25

ตาราง 41 (ต่อ)

เลขที่	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
	ใบกิจกรรม (54)	แบบฝึกหัด (60)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (54)	รวม (168)	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (30)
23	48	58	54	160	26
24	48	56	54	158	25
25	42	56	54	152	27
26	42	57	48	147	26
27	42	52	48	142	24
28	54	48	49	151	25
29	54	54	54	162	27
30	42	55	54	151	26
31	42	54	54	150	28
32	54	51	54	159	24
33	54	52	54	160	26
34	42	50	47	139	28
35	48	57	54	159	25
36	54	58	54	166	26
37	54	53	47	154	25
รวม	1734	1983	1887	5604	954
$\bar{X}$	46.86	53.59	51.00	151.46	25.78
S.D.	5.45	3.65	2.94	8.96	1.25
ร้อยละ	86.79	89.32	94.44	90.15	85.95

ตาราง 42 คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

เลขที่	เนื้อหาสาระสำคัญ	การเขียนประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน	การเขียนสะกดคำ	ผลรวมคะแนนการอ่านจับใจความสำคัญ	ร้อยละ
	(32)	(32)	(16)	(80)	
1	27	26	15	68	85.00
2	26	27	15	68	85.00
3	27	27	14	68	85.00
4	28	28	15	71	88.75
5	30	30	14	74	92.50
6	28	26	16	70	87.50
7	28	27	14	69	86.25
8	30	28	15	73	91.25
9	30	30	16	76	95.00
10	30	31	16	77	96.25
11	28	30	15	73	91.25
12	26	27	14	67	83.75
13	29	30	16	75	93.75
14	30	30	15	75	93.75
15	28	27	14	69	86.25
16	28	28	16	72	90.00
17	30	31	16	77	96.25
18	30	28	16	74	92.50
19	29	28	16	73	91.25
20	28	28	15	71	88.75
21	30	31	16	77	96.25

ตาราง 42 (ต่อ)

เลขที่	เนื้อหาสาระสำคัญ	การเขียนประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน	การเขียนสะกดคำ	การอ่านจับใจความสำคัญ ในเรื่องสั้นประเภทต่างๆ	ร้อยละ
	(32)	(32)	(16)	(80)	
22	28	20	14	62	77.50
23	28	28	15	71	88.75
24	30	29	16	75	93.75
25	30	31	16	77	96.25
26	29	28	14	71	88.75
27	30	30	15	75	93.75
28	28	28	15	71	88.75
29	28	29	16	73	91.25
30	30	31	16	77	96.25
31	29	31	15	75	93.75
32	29	28	16	73	91.25
33	30	31	16	77	96.25
34	30	31	16	77	96.25
35	28	28	14	70	87.50
36	29	30	16	75	93.75
37	28	30	14	72	90.00
รวม	1064	1061	563	2688	
$\bar{X}$	28.76	28.68	15.22	72.65	90.81
S.D.	1.19	2.15	0.82	3.52	

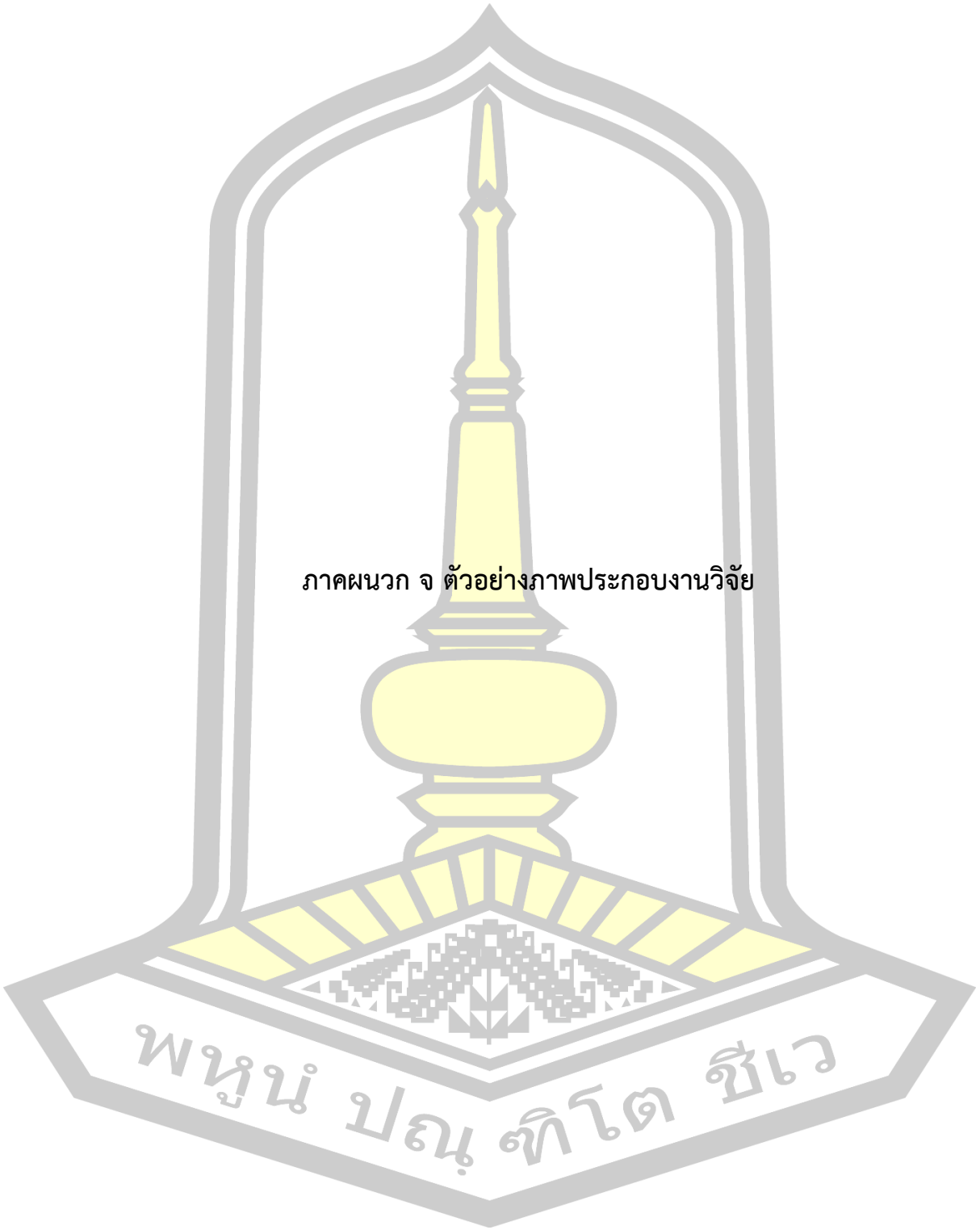
ตาราง 43 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

เลขที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรายวิชาภาษาไทย (30)
1	27
2	26
3	26
4	25
5	27
6	26
7	24
8	25
9	25
10	24
11	26
12	27
13	25
14	23
15	26
16	27
17	24
18	28
19	26
20	27
21	27
22	25
23	26
24	25
25	27
26	26
27	24

ตาราง 43 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรายวิชาภาษาไทย (30)
28	25
29	27
30	26
31	28
32	24
33	26
34	28
35	25
36	26
37	25
รวม	954
$\bar{X}$	25.78
S.D.	1.25
ร้อยละ	85.95

พหูน ปณ ฑิโต ชีเว

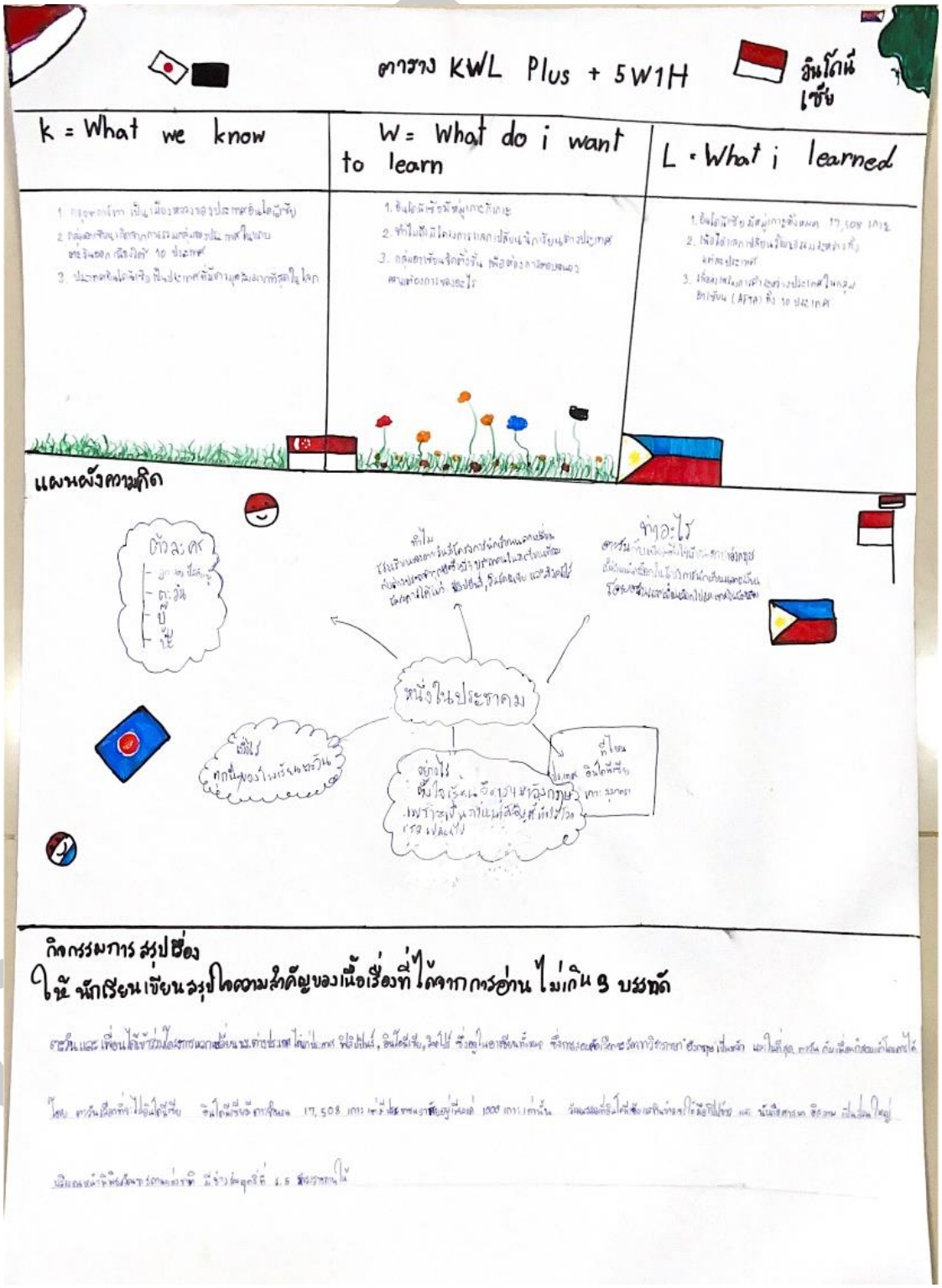

ภาคผนวก จ ตัวอย่างภาพประกอบงานวิจัย

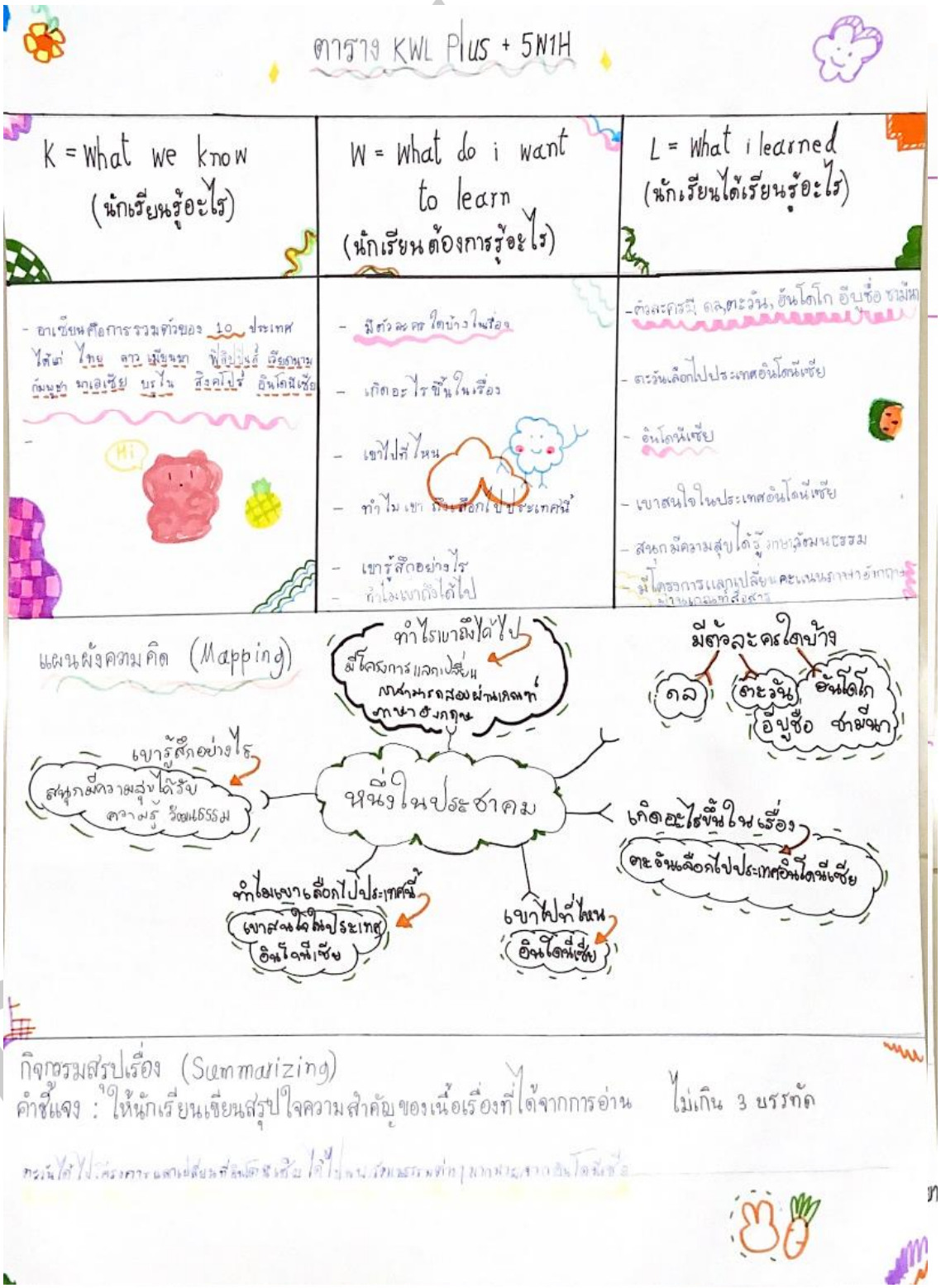
ตัวอย่างผลงานนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

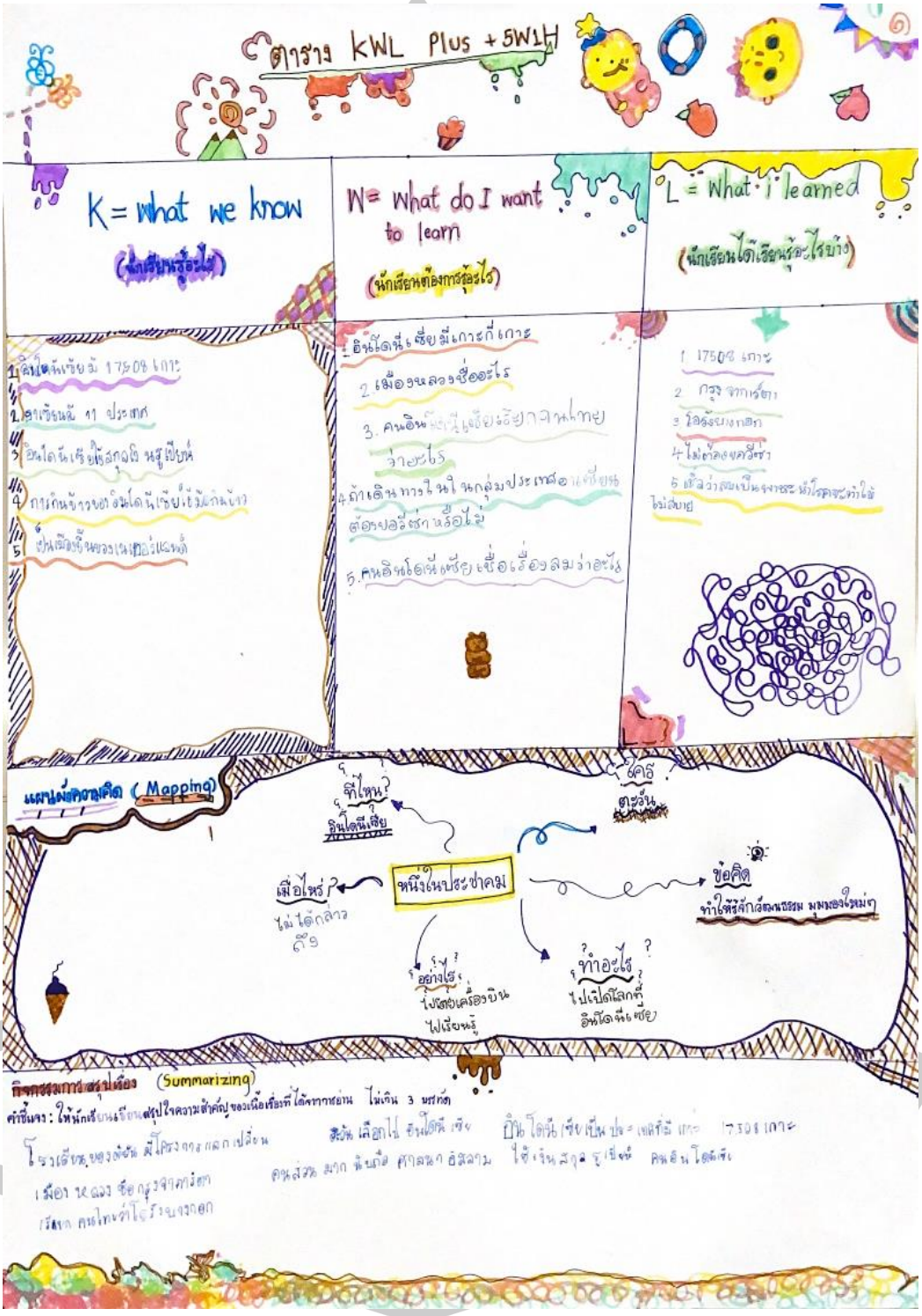
ตัวอย่างผลงานนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

ตัวอย่างผลงานนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

ตัวอย่างผลงานนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

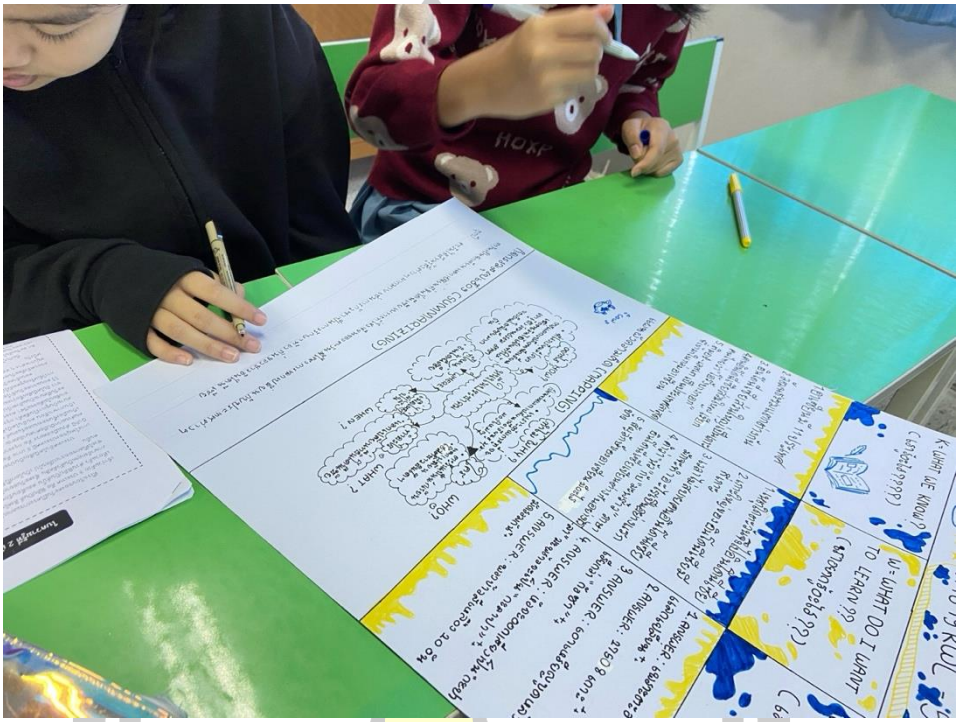

ตัวอย่างภาพกิจกรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

ตัวอย่างภาพกิจกรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

ตัวอย่างภาพการทำข้อสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ และวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับ 5W1H

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวอนัญญา อักษรพิมพ์
วันเกิด	23 กุมภาพันธ์ 2543
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี แขวงคันนายาว จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	3 หมู่ที่ 10 ตำบลเค็งใหญ่ อำเภอหัวตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ 37240
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	นักศึกษา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2565 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ.2568 คณะศึกษาศาสตร์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พหูน ปณฺฑิโต ชีเว